

SHRI T. T. DANIEL : Even on the first day of this debate, I requested the Chief Minister to place on the Table the records which this Government and the predecessor Government placed before the S. R. Commission, the Working Committee of the All India Congress and the Four Man Committee. May I know whether the records have been placed on the Table or whether there is any difficulty in placing them?

MR. SPEAKER : The member can put this question to the Leader of the House when he comes. Now I have an announcement to make.

Announcement by the Speaker Re: Alteration in the Arrangement of Business

MR. SPEAKER : With reference to the wishes of various sections of the House, it is agreed that the discussion on the S. R. C. Report may be continued tomorrow also, to enable more Members to take part in the discussion. The discussion on the 2nd Five Year Plan posted for tomorrow will be taken up on the 25th. The Legislative business will come up on the 26th, there being no non-official business, as agreed to by the Leaders of all the Parties.

ഇന്നു സഭയിൽ നടത്തുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു സമയക്രിപ്ഷൻ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിൽ കൂടുതൽ സമയം എടുത്തു പ്രസംഗിക്കരുതെന്ന് എനിക്കൊരപേക്ഷയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പരമാവധി പ്രസംഗത്തിന് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമയം പതിനഞ്ചു മിനിറ്റാണ്.

SHRI K. P. GOPALA MENON : Sir,.....

SHRI A. A. D. LUIZ : Before proceeding with the debate I want clarification on one point. With regard to the questions that stand posted for today, will their answers be made available on the Table?

MR. SPEAKER : Certainly, such of those as are received from Government.

MOTION UNDER RULE 137 (Contd.)

Discussion on the Report of the States Reorganisation Commission (Contd.)

ശ്രീ എ. വി. ഗോപാലമേനോൻ : സർ, ഇൻഡ്യാന വൈസ്രോയൽ റിപ്പോർട്ട്, സംസ്ഥാനവിഭജനത്തെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ അനേകം നട്ടത്തിൽ തിന്മകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ്. ഇവിടെ ചർച്ചാവസ്ഥയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കിടന്ന കേരളസംസ്ഥാനത്തെ ഉൾപ്പെട്ടിയിരിക്കുന്ന നഗരങ്ങളെ
 പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കു
 കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായി
 ട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലുള്ള ഇതര ഭാഗങ്ങ
 ലിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നാ
 യിട്ടു ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഭിന്നാഭി
 പ്രായങ്ങളും നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ചുരുക്കി ഒത്തുതീർത്തിയുള്ള ഏകാഭി
 പ്രായത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക സാദ്ധ്യമാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള അഭി
 പ്രായഗതിയാണ് നാം അധികാരികളെ അറിയിക്കാനുള്ളത്. അതു
 സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ അഭിപ്രായം അധികാരനഷ്ടം ഉൾ
 അറിയിക്കണം. ആ കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് നാം ഇവിടെ ചർച്ച
 നടത്തുന്നത്. ഒരു പുതിയ കേരളസംസ്ഥാനം വളരെക്കുറേയിൽ മുൻപു
 തന്നെ നാം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ നാം ആഗ്രഹിച്ചതു
 പോലെയുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനം രൂപമെടുക്കാൻ ചേരുകയാണ്. ഇതു
 സംബന്ധിച്ച് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമുള്ള ചില ആവശ്യങ്ങളും വികാരങ്ങളും
 ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ യാതൊരു വിധ
 ത്തിലുള്ള ക്ഷോഭവും കാണിക്കാതെ, വിചാരമോ ആവേശമോ വന്നുപോ
 യാൽതന്നെയും അവയൊക്കെ ഒന്നു മാറി നിൽക്കുന്ന വിധത്തിലും
 യുക്തിയുക്തമായും ഉള്ള ഒരു ചർച്ചയിൽ നാം ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ
 ഏറ്റവും ന്യായമായുള്ള ഒരു തീരുമാനത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ നമുക്കു
 സാധിക്കുകയില്ല. അനിവാര്യം പറയുന്നത് എന്തെല്ലാമെന്നാൽ ശ്രീ.
 ബാലകൃഷ്ണൻ ഇന്നലെ ചെയ്ത പ്രസംഗമല്ലോ ആവേശത്തിന്റെപേരിൽ,
 വിചാരത്തിന്റെ പേരിൽ ഇവിടെ ചില ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ ചോദി
 ക്കുകയുണ്ടായി എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. സാധാരണ ഗതിയിൽ ഉപയോ
 ഗിക്കാത്ത പദപ്രയോഗമാണ് ആ ചോദ്യ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ആ വികാരം
 വേരും നമ്മളെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കും എന്ന
 ത്ത് ഉദാഹരണമാണ്. പക്ഷെ നമുക്കു കാര്യങ്ങൾക്കും പറയാനുള്ള
 അഭിപ്രായങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ വളരെ ക്ഷമയോടുകൂടി, വികാരം
 വേരും കൂടാതെ പറയുന്നവെങ്കിൽ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള
 ചോദ്യങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് ശരിയായ വിധത്തിൽ ന്യായ
 യുക്തമായ ഒരു തീരുമാനത്തെ സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ചർച്ച നടത്തു
 വാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. അങ്ങിനെ സൗഹൃദപര
 മായും, നിതിപൂർവ്വമായും ഉള്ള ഒരു ചർച്ച ആയിരിക്കണം നാം നടത്തേണ്ട
 തെന്ന് ഞാനിവിടെ ഒരിക്കൽക്കൂടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ. മാത്ര
 മല്ല, അങ്ങനെയുള്ള ഒരന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുകൂടി ഞാൻ എല്ലാ
 കക്ഷികളോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. നാം ഒരു കേരളപ്രവിശ്യാണ്
 ആവശ്യപ്പെട്ടതെങ്കിലും അത് വെറും ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്ര
 മായിരിക്കരുതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള
 മറ്റു പല കാര്യങ്ങളേയും മുൻനിർത്തി ഒരു കേരളസംസ്ഥാനമാണ് നാം
 വിവക്ഷിച്ചത്. ഒരു ഭാഷ മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
 അത് വളരെ യോജിപ്പിനു കാരണമായി തീരുമെങ്കിലും അതുകൊണ്ട്
 അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിഭജനം സാധിക്കുന്നത് അത്ര ശരിയാണെന്നു
 തോന്നുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ
 തന്നെയും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും ചിന്തകളും ഉണ്ടാകുന്നതായും അതേ

[ശ്രീ. കെ. പി. ഗോപാലമേനോൻ]

അവസരത്തിൽ വിവിധഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ എന്താണ് ഒരു ഐക്യമെന്നോഭാവം ഉണ്ടാകുന്നതായും നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ പല ഭാഷകളും സംസാരിക്കുന്ന പല സ്റ്റേറ്റുകളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മഹാരാജ്യമാണ് ഇന്ത്യസംസ്ഥാനം. അതെല്ലാം വച്ചുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുതിയ രൂപവൽക്കരണത്തിന് ഭാഷയെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സംസ്ഥാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ശരിയല്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നേരെമറിച്ച ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും, ചരിത്രപരമായും, സാമ്പത്തിക പരമായും, സംസ്കാരപരമായും ഉള്ള തത്ത്വങ്ങൾ കൂടുതൽ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സ്റ്റേറ്റ് ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് ആ സ്റ്റേറ്റിന്തന്നെയും ആശാഹ്മമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ടാകുമെന്ന വിശ്വാസിക്കാൻ കാരണമാകുന്നത്. എന്ന്വിചാരിച്ച ഭാഷയുടെ പരിഗണന ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുമാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. കമ്മീഷൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് സംസ്ഥാനവിഭജനം സംബന്ധിച്ച് നാനുവശങ്ങളേയും പരിചിന്തിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു തീരുമാനം ആണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ പറയുന്നുണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള ആളുകൾ ഒരു ഭാഷമാത്രം സംസാരിക്കുന്നു എന്നു കരുതി അവരെ അതേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചേർക്കാമെന്ന നിർബന്ധമില്ലാ എന്ന്. അങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിന് നിദാനമായ തത്ത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ചില അതൃപ്തികളൊക്കെ നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വെറും ചരിത്രപരമായ കാര്യങ്ങൾ നോക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ചരിത്രം ജനങ്ങളെ എങ്ങിനെ യോജിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു എന്നു നോക്കണം. അതിന് ചരിത്രാതീത കാര്യങ്ങളേക്കാൾ അതായത് ബി. സി. മൂന്നാം ശതകത്തിലേക്കോ മറ്റോ ഒരു ഗവേഷണം നടത്തി പോകണമെന്ന് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. അങ്ങിനെ പോയാൽ പഴയ കാലത്ത് രമിഴഭാഷയോ മലയാളഭാഷയോ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നുതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടി വരും. അങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദിമകാലത്ത് പല ഭാഷകൾ ഭരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ചരിത്രപരമായ ചില അടിസ്ഥാനത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസംഗിച്ച ശ്രീ. കുഞ്ഞൻനാടാരുടെ വാദഗതിയോടു അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് മുമ്പോട്ടു പോകുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഭാവിതന്നെ അപകടനിലയിൽ ആകുകയില്ലേ എന്നുകൂടി ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ശ്രീ. കുഞ്ഞൻനാടാരുടെ വാദഗതി അനുസരിച്ചു ചെങ്കോട്ടയും കന്യാകുമാരിയും മറ്റും തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് ആക്കാട്ടനമ്പ് ബിനോമറ്റോ ആയിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടെന്നിട്ടു പറയാനുള്ളത് നമ്മുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത തലമുറയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ആ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ ജനങ്ങളെ എങ്ങനെ യോജിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നും മറ്റും അന്വേഷിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായരിക്കും. പിന്നീട് പുതിയതായി ഒരു സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ പ്രധാനമായി ആ സംസ്ഥാനത്തിന് സാമ്പത്തികഭദ്രത ഉണ്ടോ, ഇല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ സാമ്പത്തികഭദ്രതയ്ക്കു സാദ്ധ്യത ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ജീവനരീതിയേയും, ഭൂസ്വത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയേയും ശത്രുക്കൾക്കും, കുടിയാൻ സംപ്രദായത്തെ

പുറിയും അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ പത്തുസംഗ്രഹമെന്നു കല്പിച്ച് അവരുടെ സംസ്കാരം മുതലായതു് ഒന്നാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇവ പരിഗണനാർഹമാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും, ചരിത്രപരമായും, സാമ്പത്തികപരമായും മറ്റുമുള്ള പരിഗണനകളാണു് ഏറ്റവും പ്രയോജനകരവും ന്യായയുക്തവും ആയിരിക്കുക.

എസ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിൽ കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ഏതെല്ലാം ഭാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നും ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു ടുണ്ടു്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാലുതാലൂക്കുകളും ചെങ്കോട്ടയും പശ്ചിമപൂർവ്വതത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുകാത്തുള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളും ഗുഡല്ലൂരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടണമെന്നുള്ളതു് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി നോക്കിയാലും ചരിത്രപരമായും, സാമ്പത്തികപരവും, സാമ്പത്തികപരവും ആയാലും അത്യാവശ്യമാണു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കേരളമായിരിക്കും ശരിയായ കേരളമെന്നു് ഹനിക്കുഭിപ്രായമുണ്ടു്. ഈ മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് ആ വിധത്തിൽ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാൻ സംഗതിയായതു്. ഇവിടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും വെളിയിലുള്ള മറ്റുചില ആളുകളും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാലു താലൂക്കുകളും കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിലും വിരോധമില്ല എന്നുള്ള നിലപാടു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ആ താലൂക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പഠിക്കുന്നതു് നല്ലതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തു് ലല്ല, നേരെ മറിച്ചു് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാലു താലൂക്കുകളും മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലേക്കു പോകണമെന്നു് ശരിക്കുന്ന ആളുകളെ ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ നൽകണമെന്നപേക്ഷിച്ചിട്ടും നിർബ്ബന്ധമായി പഠിഞ്ഞുപോകണമെന്നു് ശരിക്കുന്നതിലുള്ള നിരാശകൊണ്ടു് പറയുന്നതാണു്. ഒരു അകൽച്ച സൃഷ്ടിക്കാതെ സൗഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി അവർ പിരിഞ്ഞുപോകണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടിയും അവർ പിരിഞ്ഞുപോയാലും അവരോടു യോജിച്ചുകഴിയണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയും ആ അഭിപ്രായം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു് എന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിച്ചു്. ഈ അഭ്യർത്ഥന അവർ നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു് ഭാവി കേരളത്തിൽ ചേർക്കുന്നതു് ഭാവി കേരളത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ പുരോഗമനത്തിനു് വിഘാതമായിത്തീരുന്നമെന്നുള്ള ഭീതികൊണ്ടായരിക്കും അവർ അപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. നാം കിടക്കുന്ന കട്ടിലിൽ മുട്ടകളെ പിടിച്ചിട്ടു് അതിൽ കേൾക്കിക്കിടക്കുമെന്നു് വിചാരിക്കാറില്ല. അതാണു് ആ വാദഗതി. മുട്ടകടിയു്കൊണ്ടു് കിടക്കണമെന്നു് ആരും ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. എനിക്കു നിരാശയില്ല. തെക്കൻതാലൂക്കിലുള്ള തമിഴ് സ്റ്റേഷനിൽ അവരുടെ നില പുനഃപരിശോധന ചെയ്തുകേരളത്തിൽ നൽകണമെന്നാണു് എന്റെ അപേക്ഷ. അതു സ്വീകരിക്കാതെ പോകണമെന്നു് തീരുമാനം കയറാതെ അവിടെ സൗഹാർദ്ദപരമായി പഠിഞ്ഞുപോകണമെന്നും സൗഹാർദ്ദപരമായിത്തന്നെ ഇനെയും കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നും ഹനിക്കു അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുണ്ടു്. അങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ യാതൊരു ആത്മാർത്ഥക്കുറവും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കരുതു്. ഞങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥതയെ ശ്രീ. ആർ. മുഹമ്മദു് മുതൽപേർ ചോദ്യം ചെയ്യരുതെന്നും ഞങ്ങൾക്കുപേക്ഷയുണ്ടു്. മി: ഹാണിയൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടുത്തെ ജനപ്പെരുപ്പം കുറയ്ക്കാനും ഭക്ഷണക്കുറവും

[ശ്രീ. ഐ. പി. ഗോപാലമേനോൻ]

പരിഹരിക്കാനായിട്ട് ആ താലൂക്കുകൾ ഇവിടത്തന്നെ നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതല്ല. ജനപ്പെരുപ്പം കുറയ്ക്കാൻ നാം ഒരോരുത്തരും വിചാരിച്ചാലെ സാധ്യമാവൂ. അല്ലാതെ തമിഴ് സംസാരിക്കുന്ന കര ആളുകൾ ഉള്ള താലൂക്കുകൾ കേരളസംസ്ഥാനത്ത് ചേരുന്നതുകൊണ്ട് ജനപ്പെരുപ്പം കുറയുകയില്ല. ഭക്ഷണക്ഷാമം പരിഹരിക്കാനാണെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ ഉല്പാദനവും മറ്റും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വികസനപദ്ധതികളും നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനവുമാകട്ടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് തെക്കൻതാലൂക്കുകൾ ഇവിടെനിന്നും പോയാൽ ഭക്ഷണക്ഷാമവും ജനപ്പെരുപ്പവും വർദ്ധിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. ചെങ്കോട്ടത്താലൂക്കിന്റെ കാര്യത്തിലാണെങ്കിൽ എസ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത് അത് തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിലെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ട് അതു തിരിയെ കൊടുക്കണമെന്നും ആണ്.

“Physically and geographically it belongs to Tirunelveli district in which it should now merge.”

ഇത് തെറ്റായ ഒരു അഭിപ്രായമാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ നോക്കിയാലും തെറ്റാണ്. ചെങ്കോട്ടത്താലൂക്കിന്റെ ഒരു ഭാഗം തിരുനെൽവേലിയിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ചെങ്കോട്ടത്താലൂക്കിന്റെ ബാക്കി ഭാഗം പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വനവിഭവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തേക്കവൃക്ഷങ്ങൾ ഈ ഭാഗത്ത് ആണ് അധികമുള്ളത്. ചില പ്രധാനപ്പെട്ട നദികളുടെ ഉത്ഭവം ഇവിടെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ താലൂക്ക് പൂർണ്ണമായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് തീർച്ചയായും ശരിയായിരിക്കുകയല്ല. അതുപോലെതന്നെ ദേവികുളവും പീരുമേടും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് ശരിയല്ല. നമുക്കു വികസിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത ഈ താലൂക്കുകളിലാണ്. ഈ സ്റ്റേറ്റിന്റെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതക്കു രണ്ട് രാജ്യങ്ങളും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റിന്റെ വ്യാപ്തിയുടെ 12 ശതമാനമുള്ള ദേവികുളം പീരുമേട് വിട്ടുകൊടുത്താൽ സ്വർണ്ണം ഉരുക്കി ഉരുക്കി ഒടുവിൽ സ്വർണ്ണം തിരെ ഇല്ലാതെ മാറുമാത്രം ശേഷിക്കുന്നതുപോലെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഗുഡല്ലൂർ റെപ്പോർട്ടി ഒരു വാക്ക് പറയുവാനുണ്ട്. നീലഗിരിയിലുള്ള കര പ്രബല തോട്ടമടമസ്ഥന്മാർ ഉഴുതി തലസമാനമാക്കിയുള്ള ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് രൂപീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു അവർക്ക് സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി അടുത്തകാലത്ത് നീലഗിരി ഡിസ്ട്രിക്ട് രൂപീകരിച്ച് ഒരു ഡിസ്ട്രിക്റ്റിന് ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലം പോരാതെ വന്നതുകൊണ്ടാണ് അതു പരമ മലബാറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഗുഡല്ലൂർ അതിൽ ചേർത്തത്. ഗുഡല്ലൂരിൽ മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരാണ് ഭൂരിപക്ഷവും. ഡോട്ടേഷൻ ലിസ്റ്റ് പോലും കഴിഞ്ഞുകൊല്ലംവരെ അവിടെ മലയാളത്തിലായിരുന്നു അച്ചടിചിരുന്നതും. മലബാറിലേക്കുള്ള നിയമങ്ങളാണ് അവിടെ നിലവിലിരിക്കുന്നത്. മദ്രാസ് നിയമസഭയിലും മറ്റും അവിടത്തെ മന്ത്രിമാർ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം ആ സംസ്ഥാനത്തിന് ആവശ്യമുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ദേവികുളം പീരുമേട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ മദ്രാസിൽ വേണമെന്ന് പറയുന്നതായി പത്ര

മലയിൽ കാണുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറയുന്നത് എണ്ണം. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ട് ദേവികളും പീരുമേടിയൻ കോളനിയിൽ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തതുപോലെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും എടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു തമിഴ് സുഹൃത്തുക്കൾ ചെങ്കോട്ട, തെക്കൻരാജ്യങ്ങൾ, ദേവികളും പീരുമേട് ഗ്രൂപ്പ് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള കേരളത്തിൽത്തന്നെ തുടരണമെന്നും ആകാശം തമിഴ് സ്നേഹിതന്മാർ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യണമെന്നും അപേക്ഷയുണ്ട്. അവർക്കു പോകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവർ സൗഹൃദമനസ്ഥിതിയോടുകൂടി ഇനിയും കഴിയണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഞാൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SHRI T. T. DANIEL : Sir, the Chief Minister has come. On the first day when the report of the S. R. C. was discussed the Chief Minister said that the records that this Government and the previous Government have placed before the Re-organisation Commission, before the A. I. C. C. and the Four-Man-Committee will be placed on the table of the House. May I know whether these records have been placed on the table of the House?

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON : When a request was made I said I would look into the matter. But I find that they are confidential records. It will not be advisable to place confidential communications that passed between this Government and the Government of India on the table of the House. I have already stated generally what the contents of those reports are.

SHRI A. KUNJAN NADAR : The Chief Minister has placed the records before the Government of India as the Leader of the Congress Party. We belong to the same party and this House has a right to know what records are being sent to the Government of India.

MR. SPEAKER : The contents of the Report were placed before the House. He says the documents are confidential. I cannot force the Chief Minister to place them on the table. The contents are already before the House.

SHRI A. KUNJAN NADAR : What is there to hide from the Members of the House?

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON : Sir, it will be unfair to the Prime Minister and unfair to this Government to request that D. O. letters and other letters written by this Government and the previous Government, evidence tendered before the Committee and other records should be placed before the House. As to what is the attitude of this Government in these matters has been stated before the House.

SHRI T. T. DANIEL : May I know whether this Government has placed any document before the Central Government to show that the population in Devicolum and Peermade is a floating population?

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON : We have relied on the recommendations of the Commission. I said that the other day. We have not produced any other thing.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : Sir, perhaps after Independence the most momentous and serious problem that has come up for the consideration of the nation I think is this, proposal for the re-organisation of the State. I say it is most serious because, I am afraid, it will have serious consequences and far-reaching effects. Sir, the question of re-organising the State, as it is, is being undertaken by the Government of India. When I say Government of India, I mean the Indian Nation, because under a democracy the general will of the people is reflected in the Government. When the Government of India have decided to re-organise the States they have to do it under the provisions of the Constitution we have adopted. Sir, under the Constitution the units envisaged, if you shed off all form and legal fictions that surround them, are administrative units created at the will and according to necessity by the Union Parliament. The States, as Sovereign units do not exist in the Indian Constitution. As the Commission itself has recorded in their preliminary chapters, India is not a Federation of "indestructible units" but of units to be created off and on according to the wish of the Parliament. So, Sir, we are at the problem of creating new States. We are not at the problem of adjusting boundaries of existing States.

The question before the nation today is how the country should be divided for administrative convenience and for the peace and prosperity of the Indian Nation. Rightly or wrongly, there was persistent public opinion among the people for some two or three decades, that where power is transferred to the people, the States should be linguistic States, so that the popular association in the administration of the country will be more real and more effective. That opinion, we find, Sir, has gathered strength and the Indian nation as represented by the representative political organisations in the country has accepted that ideal as well. But speaking for myself, perhaps I may be striking a discordant note in the harmony of chorus for linguistic provinces, I for one, am not happy over it.

I feel that it breeds a certain amount of exclusiveness and disunity. In a country like India, with different languages and different religions and different races, if we group it into any of these fundamental categories of language, religion or race, it will not create cohesion in that body, but will encourage mutual exclusiveness and antagonism. I for one feel, Sir, that for the unity and progress of the Indian Nation, it would have been better if some other method of more effective association of the people was thought of. At any rate, when this linguistic grouping has been accepted in a democracy and when a majority of the nation has accepted the view that linguistic provinces have to be formed for the good of the country, there is no go but to accept it as an inevitable evil, which it is, according to me.

Then, Sir, it is argued that the present proposals of the States Reorganisation Commission are not based upon the principle of linguistic grouping. That, I think, Sir, is not correct. The principle is accepted by the Commission themselves for making their recommendations. Weighing the pros and cons of the question of the linguistic provinces, they say—

“Such a balanced approach would appear to be :

- (a) to recognise linguistic homogeneity as an important factor conducive to administrative convenience and efficiency but not to consider it as an exclusive and binding principle, overriding all other considerations, administrative, financial or political”. [Para 163 (a)].

The latter part of the sentence qualifies the principle adopted in the earlier part. What is, after all, this administrative convenience and political consideration? The Commission itself has defined it. “Linguistic homogeneity, geographical compactness, alignment of communications ensuring easy accessibility from one area to another and the elimination of multiplicity of jurisdiction in areas which administratively and economically constitute integrated units are some of the conditions which have to be borne in mind from the point of view of administrative convenience”. Here again, it is reduced to the factor of linguistic homogeneity and geographical contiguity. So, the idea with which this Commission began to work was with the idea of creating linguistic provinces. Not only that. They conclude by saying that “the scheme of re-distribution of State terri-

[SHRI P. S. NATARAJA PILLAI]

tories which we have recommended will result in many cases in bringing together peoples speaking a common language." So, Sir, that is the ideal with which the Commission began its work; and even if we judge their intention by their action it proves it. Among the languages as recognised under the Constitution, we have 14 languages. They have created unilingual States for all languages except Urdu and Sanskrit. For all the other 12 languages, they have created unilingual States. Therefore the present attempt is only to create linguistic States. What is meant 'by linguistic State'? Sir, I would like to express my view that it is not grouping together of people speaking the same language to live in one area and to create an administrative unit for it. On the other hand, it is the grouping together of the regions in which a language is indigenous which lie in different administrative units when they are contiguous and to form a State for that language region. Tracts of the country where one language is prevalent from time immemorial and which are under different jurisdictions, will be clubbed together for purpose of administrative convenience. That is the only possibility and the only practicable method in which this question can be handled. It is not the question of demarcating a particular piece of land and saying that in this area people speaking one language shall live. No, Sir. It is grouping together regional areas where a particular language is in a majority. It is proposed that a language should be recognised as the language of the region when 70 per cent of the people speak that language. Having these canons before them, they have re-grouped the States; and in that, as I said before, they have taken pains to create States for everyone of the languages enumerated in the Constitution. In doing so, as I said, absolutely new States are being sought to be created for the 12 languages that are recognised under the Constitution.

Now, Sir, look at the recommendations. I made these preliminary remarks to judge how their recommendations agree with the propositions formulated by them. They have accepted certain principles. As a whole I have to say, that no Commission could have more conscientiously approached this problem of re-organisation of the States throughout India in a more realistic or better way. It is the most satisfactory grouping that can possibly be envisaged. From the northern part to the southern extremity the States have been so carved out as to give the least hardship and to conform to the maximum extent possible to the principles

they have adopted for creating linguistic States with a majority of people speaking one language. Apart from that general statement, Sir, if we take the southern portion, the recommendations made by them are according to my mind very fair and could not be better. Sir, the point at issue as far as this State and this Legislature is concerned seems to be about the position of certain areas in the new State which have been now marked out and called 'Kerala' or 'Malayalam'. There is no disguising the fact that 'Kerala' is used as the name of a Malayalam country just as Tamilnad, Kannada, or Andhra. In regard to this new Malayalam territory or Kerala the Commission has made certain proposals and now certain differences of opinion have arisen, whether the demarcation they have made is correct. Expressing my view, the portion in the southern extremity recommended by the Commission to be separated from the Malayalam territory and added on to the Tamil territory, is in fact a Tamil territory according to me. To the best of my knowledge of the people and the country and according to the geographical condition, its physical condition, its flora and fauna, its culture and language, or judged from any other standard, those areas are predominantly indigenous Tamil speaking areas. Tamil is the natural language of the people from time immemorial in those areas. So, if linguistic provinces have to be created, that area will have to merge with the adjoining area which has the same language and the same culture. This position which I put now is not a new one. Even in 1945 when the demand for Kerala Province was mooted—whether prompted as interpreted by one of my friends by the ruling authorities or not—at any rate, there was the feeling that the Tamil areas cannot possibly be in the Malayalam area. When we change the State and reconstitute it, the old loyalties go, the old State is dead or has faded out. The old associations are broken and new associations are forged. It is the creation of new States at which we are now. To invoke old history is quite out of place according to me in this matter. The old historical reasons, or the historical background or the economic environments which have grown with the old order of things cannot be invoked at the present moment when you are creating new States and a new environment. This question came up in 1945. As one of the sponsors of the resolution which was then adopted by the Travancore State Congress, may state that the majority view in the State

[Shri P. S. Nataraja Pillai]

Congress was to accept the principle of self-determination for the Malayalam speaking people and the Tamil speaking people to join the respective Malayalam or Tamil speaking adjoining areas. There was a definitely strong opposition to that movement and some of my friends who participated in the Subject Committee and Conference would remember that that was the position which was accepted in 1945.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: May I put one question because I was not aware of those deliberations? What is meant by 'self-determination' for Malayalam speaking people in that context?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: If the people of the Malayalam area of the State, by a majority, decided to join the adjoining Malayalam area, it is open to them to do so. If, on the other hand, the majority of the people of the Tamil area of the State, on a voting, declare that they will continue in it they will have the right to continue. They cannot be sent out.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: My question was, what in that context is the meaning of the expression "self-determination for the Malayalam speaking people".

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: By 'Malayam speaking people' it was meant Malayalam speaking people who live in Travancore in the Malayalam speaking area of that State. If their majority view is to join with the Malayalam Speaking area of the Madras State, then they will have the right to do so. They will have the option of declaring that they are not prepared to join the Malayam speaking people of Malabar and Cochin. That was the position.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: That is to say, it will be open to the people of the areas where the majority speak Malayalam to decide that they want to join Kerala and those in the areas where the majority speak Tamil to decide that they will join the Tamil Nad.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: But they will also be free to continue in the old association as an integral composite unit. That was what was accepted. Sir, my time limit is 15 minutes and I would request you that I may be given 5 or 6 minutes more.

MR. SPEAKER: Yes.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : As I was the sponsor of the resolution in the Subjects Committee of the Congress, I can say that it was proposed at the Committee that the Tamil-speaking people should have the option of joining the Tamil area if and when the linguistic provinces were created. There was also a view expressed that the Malayalam and Tamil-speaking people may like to continue in the State as a composite unit. Hence the compromise resolution giving the option to Malayalam and Tamil-speaking people, I may tell one fact more, Sir. At the time of integration that was brought into existence in 1949 between Travancore and Cochin, I was one of those who presented a memorandum stating that no integration like that should be effected as it will bring in undesirable consequences in future. My view is that when the old Travancore State has gone out of existence nothing exists to invoke that a particular section of old Travancore must be here and a particular section must be out. Now the question arises on the principle accepted by the Commission *viz.*, linguistic grouping, where the areas recognisable as Tamil areas in T. C. State should be grouped. Accordingly, if those areas are Tamil they have the right to merge with the adjoining Tamil area.

Then, Sir, coming to the other point at issue at the northern extremity of the old Travancore, there is a particular area with a Tamil speaking population which does not command a majority there. But the question of number, according to me does not count much, since this area is not in the Tamil region but is in Malayalam region. Sir, I only want to draw the attention of the House to the note of warning sounded by the Commission that in this case of linguistic States there should be no conception of a homeland so far as any particular group of people speaking a particular language is concerned. This conception is suicidal and would lead India, I don't know where. It is not a question of carving out particular areas for a particular group of people speaking a particular language. But the carving out must be of regions of language. In this connection, I would draw the attention of the House to a passage in this report. It is said in paragraph 154 that -

"A concrete case may be cited by way of illustration. The sponsors of the movement for a Punjabi-speaking State have advanced a claim to the Ganganagar district of Rajasthan which came into existence as a result of

[P. S. Nataraja Pillai]

the colonisation of part of the former Bikaner State under the Gang Canal system. Apart from the fact that the Punjabi-speaking people constitute only about 26 per cent of the population of Ganganagar district and that the claim is, therefore, untenable even on linguistic grounds, it has to be remembered that this area is essentially a part of Rajasthan and that the Punjab has no legitimate claim to it. If, in a case such as this, the area is allowed to be separated from the parent State this would create a very unhealthy precedent".

Sir, what is the difference between this case and the case of Devikulam and Peermede. Devikulam and Peermede exists in Malayalam area or territory from time immemorial. I would ask my friends who claim to know everything Tamil better than myself, to quote any passage from any Tamil book to prove that Devikulam and Peermede were in the Tamil area.

SHRI T. T. DANIEL : I would refer the Hon. Member to the Travancore State Manual prepared by late Shri T. K. Velu Pillai.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : Yes. I have read that book. And, I have read it written there that the Chief of Poonjar was a family member of Pandiyan and the Chief signs with the insignia "Madura Meenakshi." Those are all pre-historic evidences.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : തെക്കൻ താലൂക്കുകളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ചരിത്രം പരിഗണിക്കേണ്ടതിൽ ദേവികുളം പീരുമേടിക്കൽ കാര്യത്തിൽ ചരിത്രം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

ശ്രീ. പി. എസ്സ്. നടരാജപിള്ള : ഇല്ല. ചരിത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നില്ല.

I say, Sir, that the region is a Malayalam region. We can demarcate areas linguistically only where that particular language is indigenous. The problem is to have demarcated linguistic areas. Now, in the proposed Kerala 84 per cent of the population speak only Malayalam. There will be other minorities speaking different languages. You will have to consider the rights of the minorities under the linguistic States. That is another question. The claim for Devikulam and Peermede as a part of the Tamil Nad is absolutely irrelevant and unsustainable. I am sorry, Sir, the Madras

Government has now taken up a position which does not fit in with the gravity and responsibility of a State Government. All these talks about River Valley Projects on the economic side is irrelevant. When we have accepted the proposition of linguistic States and regions each State thus formed will have to be satisfied with the economic wealth of that area. It cannot claim additional economic wealth or land. If a country is not rich in resources the people of that country will have to work more and hard to improve their lot. On that ground also it is not right to annex this part of Malabar coast to the Tamil area. Besides we all know that the Inter-State river valley projects are included in the central subjects. It is absolutely irrelevant to import into the discussion that it is to improve the prosperity of the Madras State that they claim this area. We must approach this problem realistically and reasonably and try to create such linguistic States which, according to me,.....

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA : Will the hon. Member explain what he means by linguistic regions?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : Linguistic region is a region where a particular language has been spoken from immemorial times.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA : Then, Devikulam and Peermede are Tamil regions.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : No. I would request Mr. Sarma to read the Census Report of Dr. N. Subramonia Aiyar. He was in charge of the Census operations in 1911 and he has stated in his report that all the hill tribes in this area speak Malayalam. For example, the Uralis, Malavelans, Malapandarams etc., are all speaking Malayalam. And, they are the indigenous people.

SHRI N. A. NOOR MOHAMMED : Are not the Mannadiars speaking Tamil?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : With due respect I would say that there are, according to the Census Report, Malayalam Asarees and Tamil Asarees and Malayalam Moosarees and Tamil Moosarees, as there are Malayalam Nadars and Tamil Nadars.

SHRI A. KUNJAN NADAR : Are there not Tamil Vellalas and Malayalam Vellalas?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI : No, it can't be. In any case, I don't want to enter into a discussion on that.

ശ്രീ. എൻ. നാരായണക്കുറുപ്പ്: തെക്കേ അറബുതട താലൂക്കുകളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞു. ചെങ്കോട്ടയെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കളെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: As a matter of fact the Commission recommended all the five taluks to be included in the Tamil Province. Perhaps, I might not have made the position sufficiently clear. I may come to that point, Sir. As far as Peermede and Devikulam taluks are concerned, it was never, according to my knowledge, considered to be a Tamil area by any one in South India. It has all along been through centuries a part of west coast area of South India—a Malayalam region. I don't want to go to the fable, Keralolpathi. But take any other recorded history. My friends may be well versed in Tamil, and its literature and the Sangham literature too. I challenge them to cite a passage to show that it was a Tamil country except that of the pre-historic rule of ancient Cheras, a period when Malayalam itself has not taken definite shape. So Sir, in the historical period this tract of country has not been considered at any time, as a part of Tamiland. Few Tamilians migrated here for a living and that does not make it a Tamil region. But let us take the facts as it existed 150 years back. Some 100 years ago, two Europeans Ward and Connor surveyed the country, not only the topography but its economic wealth and social conditions as well. Take the authoritative geography of 1954. The Geographical Society has made a study of India and Pakistan. Both of them said that the southern extremity of T.C State is an extension of the Cormandel littoral area, a Tamil area. But the northern portion of the Ghats is classified as the western coastal area—the Malayalam region.

There is no question of claiming ownership. This kind of claim for other areas on the basis of colonies, where either language people colonise, will bring about very great and unholy consequences which, probably, some of my friends do not realise. Sir, it is not a home land. There would be necessity for expansion. There would be compulsion by economic factors for a free movement of the people of all the State. They would have to go from area to area, acquire property and settle down. If this out-look is there, that if in any particular area a group of people come and colonise and if that area is to change its characteristics and if that area is claimed as part of the place

from which the emigrants have come, then, that idea is colonial in outlook and the dangers of a homeland ideal will inevitably follow. Therefore, it is a plea which should be avoided by the Madras Government.

SHRI T. T. DANIEL: Sir, may I know whether it is his belief that the Malayalees have more vested interests than the Tamilians in that area?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: It is not that. It is, a Malayalam area. There may be *Kannadians* there may be *Andhra* people; there may be *English men* and there may be *Tamilians*. But it is a Malayalam region which these people have colonised and they are emigrants to the Malayalam area to eke out their existence. It happens to be part of Travancore and that is the only reason why it is not part of Kerala. It is historically known as part of Travancore. According to any history, it is so. It is part of the Malabar coast and the Malabar area which includes the Western Ghats. That is the explanation. It so happened that Travancore has attained suzerainty over it.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: It is not a historical accident?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: It is according to the natural existing conditions. It is a Malabar area in which Travancore had sovereignty at one time. Now, Travancore-Cochin is having suzerainty. Soon, some other State will be having jurisdiction over that area. That is political suzerainty. This claim is very dangerous to the unity of the land and more dangerous for the people who claim that. If it is realised that we are having a single citizenship and that we are functioning under a Federal Constitution, and that the majority of the people of the Indian Nation decided upon the linguistic State and that the only feasible or practical method is to group the regions in which a language is indigenous—if that realistic approach is recognised, then this claim would not have arisen. And, much more so, the Madras Government would not have urged that claim.

Then, as for the claim for some of the Taluks in Nilgiris, I am not well posted with facts. If it is really a Malayalam area, as I defined it, it must come within the Kerala State. I defined the Malayalam area as an area which is recognised as Malayalam area from recorded history onwards, and if it is found to be falling within it, it must form part of the Kerala territory.

2/3951/V

1950 TRAVANCORE-COCHIN LEGISLATIVE ASSEMBLY [23rd Nov. 1955
[Shri P. S. Nataraja Pillai]

I agree with the Commission's Report regarding the five taluks. Then, one of the most important questions which I would like to place before the House is about the question of fixing the boundary. The question of fixing the boundary is not difficult as far as Madras and Travancore State is concerned. They have a common border line and boundary for nearly 130 miles all along. It is bounded on the eastern side by the Madras State. At the north-eastern tip we have the high ranges. In the south in Arambu Hills too we have a common boundary. In the same way, the boundary may be fixed for the Shencottah area. The present Taluq boundary might have been demarcated for administrative purposes. A natural boundary is possible, because both on the south and on the north of Shencottah, there is a boundary between Travancore and the Madras State. The principle on which this line of boundary was fixed could very reasonably be adopted at the present moment and the boundary could be fixed that way. It is the boundary of the reserve forest area. It is fixed even now in the Shencottah area, the reserve forest boundary is fixed up and for both sides of the Shencottah Taluk, and the boundary between the Madras State and Travancore-Cochin State is also marked.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: Does the hon. Member mean that the ridges of the Western Ghats should form the boundary—that is, the water-shed line or something like that?

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: It is not exactly the ridge. A line is fixed through the forest. That I know. But it is not at the top of the mountain.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: The water-shed or a line from which water flows on either direction. That is, water flows to east or west, that is the ridge.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: I do not know the principle that has been accepted for the border line between Ambasamudram and this State.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: That is, the Pathanapuram—Tinnevely boundary.

SHRI P. S. NATARAJA PILLAI: Yes, the Pathanapuram—Tinnevely boundary and the Kalkulam and Ambasamudram boundary, the principle adopted for them can be fixed in this case as well. An impartial officer from this State or

from the other side or from each of the States can very reasonably fix the boundary on some such principle. That will naturally solve the problem.

Sir, I do not want to take up any more time. I will conclude. I shall summarise what I said Sir. We are creating new States. The idea of old States does not exist. They have faded out of history. Now, we are creating new States with the political power of the Parliament and that means the general will of the Indian Nation. In that new State, the objective as recorded and as seen from the report of the Commission and the resolution of the Government of India and the recommendations of the Committee constituted under that resolution, is to create linguistic States. Linguistic State, as seen and as explained in the Commission's report is grouping different linguistic areas, grouping the areas in which one language is spoken by more than 70 percent of the people. They decided upon uni-lingual areas. It is the regions, the linguistic regions that are being grouped. And having come to that, the grouping recommended for this State by the Commission is perfectly just and you cannot get a more just grouping for the State. Therefore the Tamil region in the southern area will have to go with the Tamilians and the Devicolum and Peermade areas will have to be in the new State and the Malayalam area that lies adjacent to the existing Travancore-Cochin State must merge with the northern part of the State to form the new State Kerala. These are my conclusions.

Then, I have a duty to perform. Perhaps, it will look a little bit inconsistent and I may be excused by this House if I refer to the definition of Burke on the duties and responsibilities of a representative elected by the people. A representative elected by the people has his duties and responsibilities. One, according to him, is to reflect public opinion. The other is to lead public opinion. Sir, in that sense, I have a dull duty to perform today here. What I said on the recommendations of the S. R. C. Report is purely my own considered views and not the views of my electorate. The majority view of my electorate is that there should be no division in the State of Travancore and Cochin and that they should form one unit. That is the majority view in my constituency. But as I have a responsibility to myself and as I have a right to lead public opinion, and to give out what I honestly feel to be right I have recorded it here and I hope the House will take it for what it is worth. With these words, I conclude.

ശ്രീ. സി. എ. മാത്യു : സർ, എസ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റിയും എസ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിൽ കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തെപ്പറ്റി ചെയ്തിട്ടുള്ള ശുപാർശകളെ സംബന്ധിച്ചും ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പലതും സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നിന്നുണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങളിലും ഏറ്റവും ചാരിതാത്മ്യജനകമായ ഒരു വസ്തുത കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കേരള സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കക്ഷിഭേദമെന്യെ എല്ലാപേരും യോജിക്കുകയാണ്. കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ എത്രയും താലൂക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും, എത്രയും താലൂക്കുകൾ വിടുത്തിയെന്നും, അതിന്റെ അതിർത്തികൾ എത്രയും ആയിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം ചില അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. കേരളത്തിൽ കേരളം മുഴുവനായും വേണ്ടതാണ്. റിപ്പോർട്ടിൽ, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ നാലു തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ, കേരള സംസ്ഥാനരൂപീകരണത്തോടുകൂടി, മദ്രാസിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണ് എന്നാണ് ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ നാലു തെക്കൻ താലൂക്കുകളെ മദ്രാസ് നോട്ട് ചേർക്കണമെന്നുള്ള എസ്. ആർ. കമ്മീഷന്റെ തീരുമാനത്തെ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ചരിത്രപരമായും, സാമ്പത്തികമായും, ഭരണപരമായും, ഏതുകാര്യങ്ങൾ നോക്കിയാലും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയുടെ അടിത്തറ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഈ നാലു തെക്കൻ താലൂക്കുകളിലുമാണെന്നു കാണാം. ചരിത്രം ഉള്ളടക്കം പരമ്പരയിൽ മറിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതാണെന്നും അത് മുറുകെ പിടിക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നും ഒരു വാദഗതി ഇവിടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഉന്നയിച്ചുകേട്ടു. തമിഴരും മലയാളികളും തമ്മിലുള്ള, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാലു താലൂക്കുകളിലും മറ്റുമസ്ഥലങ്ങളിലും ഉള്ള ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള, ആ പഴയ ബന്ധങ്ങളെ നാം ഒരു തരത്തിലും വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. തെക്കൻതാലൂക്കുകളും തെക്കൻ താലൂക്കുകളിലെ ആളുകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നമുക്ക് വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. എത്ര സന്ദർഭമായ ഒരു തരണിയാണെങ്കിലും, നമുക്കു നമ്മുടെ അമ്മയോടു ഉള്ള സ്നേഹവും ബന്ധവും ആശ്രിതയോടു തോന്നാറില്ലല്ലോ. അതുപോലെ തള്ളയോടുള്ള സ്നേഹമാണ് നമുക്കു തെക്കൻ താലൂക്കുകളോടും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളോടും ഉള്ളത്. ഒരു നല്ല കുടുംബസ്നേഹിക്ക് തറവാടു പരിഞ്ഞു പോകുന്നതിന് തുല്യമായിട്ടാണ്, ഈ തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും പോകുന്നതിനെ, ഈ വടക്കൻ താലൂക്കുകാരായ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്.

എസ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റിയും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും എനിക്കു വളരെ അധികം ബഹുമാനവും, മതിപ്പും ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതോടപ്പം, കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും ഈ നാലു തെക്കൻതാലൂക്കുകളെ വിടുത്തി മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തോടു ചേർക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനം, ഇത്ര ഉന്നതമായ ഒരു കമ്മീഷന്റെ, വിപുലമായ ചുമതലയ്ക്കു അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതാണോ എന്നും എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. എസ്. ആർ. കമ്മീഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്വവും ചുമതലകളും എന്തായിരുന്നാലും, അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഇൻഡ്യാൻ പ്രധാനമന്ത്രി പാർലമെന്റിൽ പറയുകയുണ്ടായി.

"The objective of any scheme of re-organisation must be the unity and security of India", എന്നും.

സർ, വാസ്തവത്തിൽ തെക്കൻ താലൂക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മൻവിധിയോടുകൂടിയല്ലേ എസ്. ആർ. സി. ശുപാർശ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ആ താലൂക്കുകൾ കേരളത്തിൽനിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനു അനുയോജ്യമായ കാരണങ്ങൾ തേടിപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണു റിപ്പോർട്ടിലെ സംഗ്രഹമായ ഭാഗത്തു കാണുന്നത്. ഇന്നയിനതാലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി, അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയാണു മൂന്നാം ഭാഗംകൊണ്ടുചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനത്തിനു അടിസ്ഥാനമായ കാരണങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു ആ റിപ്പോർട്ടിൽ രണ്ടാംഭാഗത്തു വിശദമായി പറയുന്നുണ്ടു്. വളരെ വിലപിടിപ്പുള്ള പലകാര്യങ്ങളും ശുപാർശകളും രണ്ടാംഭാഗത്തുണ്ടു്. എന്നാൽ തെക്കൻ താലൂക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലപാടു് സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനരൂപത്തിനു് വിരുദ്ധമായിട്ടാണെന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു സംസ്ഥാനങ്ങൾ പുനർവിഭജനം നടത്തുന്നതെന്നു്, റിപ്പോർട്ടിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തു പറയുന്നുണ്ടു്. പ്രധാനമായി ഏതെല്ലാം പൊതുതത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് സംസ്ഥാനങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതെന്നു രണ്ടാംഭാഗത്തു രണ്ടുതരം എടുവരെയുള്ള ചരപ്റ്ററിൽ സവിസ്തരം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ നോക്കിയാൽ തെക്കൻ താലൂക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനോടു് യോജിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംസ്ഥാനപുനഃസംഘടനാതത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ താലൂക്കുകൾ കേരളത്തിൽനിന്നു ലയിക്കേണ്ടതാണെന്നു കണക്കാക്കുന്നതാണു്. ഏതെല്ലാം പൊതുതത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണു സംസ്ഥാനപുനഃസംഘടനാപ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു് റിപ്പോർട്ടിലെ രണ്ടാംഭാഗം പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. സർ, ഏറ്റവും പ്രധാനമായ പൊതുതത്വം ഇതാണു്;

"The first essential objective of any scheme of re-organisation must be the unity and security of India".

കമ്മീഷൻ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പൊതുതത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ യൂണിറ്റിനും, സെക്യൂരിറ്റിനും തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ താലൂക്കുകൾ വെട്ടിമറിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ യൂണിറ്റിനും സെക്യൂരിറ്റിനും അല്ലെ കഴിഞ്ഞു നേരിടുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു? കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിന്റെ 112-ാം പാദഗ്രാഫിൽ പറയുന്നരീതിയിലുള്ള ദേശീയഭരതയ്ക്കു് ഈ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രത്യേകസൗകര്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ആ താലൂക്കുകൾ കേരളത്തിൽ ചേരുന്നതു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. സെക്യൂരിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, 113-ാം പാദഗ്രാഫിൽ പറയുന്നതുപോലെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വലിപ്പമാണു് അതിനൊരു കാരണമെങ്കിൽ, കേരളസംസ്ഥാനം

[ശ്രീ. സി. എ. മാത്യു]

പോലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സംസ്ഥാനം വീണ്ടും ചെറുതാക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന് കാണാം. അങ്ങനെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സംസ്ഥാനമായി മാത്രം രൂപമെടുക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള ഈ സംസ്ഥാനത്തെ വീണ്ടും വെട്ടിമുറിച്ചുകൊണ്ട് യൂണിറ്റിയേയും സെക്യൂരിറ്റിയേയും പറ്റി പറയുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിലെ പൊതുതത്വങ്ങൾക്ക് കടകവിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാടാണ് കേരളസംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം താല്പര്യങ്ങൾ വേർതിരിക്കുന്നതിലും മറ്റും കാണുന്നത്. ഭാഷാപരവും സാംസ്കാരികവുമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പ്രദേശങ്ങൾ ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതെന്നു കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഒരു ഭാഗത്തു് ഇങ്ങനെ കാണുന്നു :

“After careful consideration of all the aspects, we have come to the conclusion that it is neither possible nor desirable to reorganise States on the basis of the single test of either language or culture but that a balanced approach to the whole programme is necessary in the interest of our national unity”.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതിനുശേഷം തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിക്കണമെന്നുള്ളതിനു കാരണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതു തമിഴ് ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശമാണെന്നാണ്. തെക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ എഴുപത്തിയെട്ട് ആ പ്രദേശങ്ങൾ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ലയിക്കണമെന്നു പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ തമിഴ് സംസാരിക്കുന്നവർ ഭൂരിപക്ഷം ഉള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം മറ്റു തത്വങ്ങൾ മറന്നു ഈ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതു ശരിയാണോ? മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി സാമ്പത്തികമായ പരിഗണനയാണ്. സാമ്പത്തിക പരിഗണന വെച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ കേരളത്തിൽതന്നെ നിൽക്കണമെന്നു വളരെ വ്യക്തമായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അത്ര വളരെ സാമ്പത്തികബന്ധം വളരെക്കുറവായി ആ താലൂക്കുകളുമായി നിലനിന്നുവരികയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള പുരോഗതി തന്നെ വാസ്തവത്തിൽ ഈ താലൂക്കുകളെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. അങ്ങനെയുള്ള ഈ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിനോടു് ലയിപ്പിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. പൊതുമതലിൽനിന്ന് ആദ്യമായി ധാരാളം തുക ചെലവാക്കിട്ടുള്ളതു തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ, തെക്കൻതാലൂക്കുകളിലാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട തമിഴ്നാടു് സ്റ്റേഫിതന്മാർ പ്രതിഷേധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആദ്യമായി കാൺകൂറിന്റേ റോഡുണ്ടാക്കിയതു് എവിടെയാണ്? മലനിരോധനം ആദ്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു് എവിടെയാണ്? ജലസേചനപദ്ധതികളും, ഫ്ലൂറോഡയൂഷനും ആദ്യം നടപ്പിൽവരുത്തിയതു് തമിഴ്നാടുതാലൂക്കുകളിലല്ലേ? ഇവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിലാക്കിയതുകൊണ്ടു് വിഷമമുള്ള ഒരോളം ഞാൻ. വളരെയധികം സ്റ്റേഫബന്ധം പുലർത്തുന്ന ഒരു നയമാണ് ഈ താലൂക്കുകളുമായി ഇതുവരെ ഗവണ്മെൻറ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ താലൂക്കുകളിൽ

നിന്നും സാമ്പത്തികമായി ഈ സംസ്ഥാനത്തിന് വളരെ വളരെ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ കഴിയും. ഏറ്റവും നല്ല ഒരു ഉപ്പും നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയുടെ, അല്ല കേരളത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ താലൂക്കുകൾ വേർപെടുത്തുന്നത് ശോഭനമായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, തെക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളുടെയും, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, വടക്കുകിഴക്കൻ താലൂക്കുകളുടെ കാര്യം വളരെ പിന്നോക്കമാണെന്നും, ഗവണ്മെന്റ് ആ താലൂക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം താരതമ്യേന ഉദാസീനമനോഭാവമാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടു എന്നും വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തെക്കൻ താലൂക്കുകളിലെ ഇന്നത്തെ അഭിവൃദ്ധിയും വിഭവസമ്പത്തും മറ്റു ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളും മറ്റും ഭാഷ്യന്മാർ ഞാൻ വാസ്തവത്തിൽ അസൂയപ്പെടാറുണ്ട്, അവിടെ ജനിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെല്ലോ എന്നോർത്ത്. മലബാർകൂടി കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, താരതമ്യേന വികസിതപ്രദേശങ്ങളായ തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ സാമ്പത്തികമായ ഭദ്രതയ്ക്കു ഉപകരിക്കുന്ന തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കേരളത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്കും ഭംഗിക്കും പറ്റിയതല്ലെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. സംസ്ഥാനപുനഃസംഘടനാ ത്വപത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനതത്വമായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭംഗിയായ നടത്തിപ്പിനുപറ്റിയ സാമ്പത്തികമായ കഴിവും മറ്റും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ ഒരു കാരണവശാലും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു ആശാസ്യമായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൂടാതെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വലിപ്പം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പല സ്റ്റേറ്റുകളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ സംസ്ഥാനമായിരിക്കും കേരളം. കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ, 215-ാം പേജിൽ നോക്കിയാൽ കേരള സംസ്ഥാനമാണ് ഏറ്റവും വലിപ്പം കുറഞ്ഞതെന്നു കാണാം. 16 സ്റ്റേറ്റുകളിൽ വലിപ്പം കുറഞ്ഞ കേരള സംസ്ഥാനത്തിന് ആ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ പല പോരായ്മകളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു സംശയരഹിതമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്റെ വലിപ്പത്തിന്റെ അവകാശം പറഞ്ഞു കേന്ദ്രത്തോടു പല ഇൻഫ്ലുവൻസും ചെലുത്താൻ സാധിക്കും. അതിനുള്ള സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെടുകയും, ഏറ്റവും ചെറിയ വിസ്താരമുള്ള ഈ സംസ്ഥാനത്തെ വീണ്ടും വെട്ടിമറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കഷ്ടമാണ്. കമ്മീഷന്റെ ഈ ഇപാർശ ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നതിന് കമ്മീഷൻ ഒരു കാരണമായിട്ടു പറയുന്നത് അവിടെത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെ അഭിലാഷം അതാണെന്നാണ്. ആ ഒരു ഇഷ്യുവിന്മേൽ ആ സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് ശരിയാണോ? ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും അഭിലാഷം അതാണെന്ന് എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി. തമിഴ്നാടു താലൂക്കുകളിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും ശ്രീ. എം. ഭാസ്കരൻനായർ ഇവിടെ ചില കണക്കുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. 1951-ലെ ഇലക്ഷനിൽ, അവിടെ ആകെയുടേതിൽ മൂന്നിലൊന്നിൽ അല്പം കൂടുതൽ ഭാഗം വോട്ടേ കിട്ടിയുള്ള. 1954-ലെ ഇലക്ഷനിൽ എന്താണു് പകുതിയിൽ കൂടുതൽ വോട്ടു കിട്ടിയെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതൊരു ഭൂരിപക്ഷനാമിലാഷമായി കണക്കാക്കുന്നതു ശരിയാണോ?

1956 TRAVANCORE-COCHIN LEGISLATIVE ASSEMBLY [23rd Nov. 1955]

[ശ്രീ. സി. എ. രാജു]

കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനില്പിനും, അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഇണ
ഫലങ്ങൾക്കും ശരിയായ പ്രചരണമോ, ബോധപൂർവ്വമായ പരിചിന്ത
മോ കൂടാതെ ഇങ്ങനെ ഇലക്ഷൻ കിട്ടിയ വോട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാന
ത്തിൽ ഈ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ശരിയായിരിക്കുമോ എന്ന്
ആലോചിക്കണം. തമിഴ്നാട് സഹോദരന്മാർ ഈ കാര്യം പുനഃപരി
ശോധന ചെയ്താൽ മെന്നും, മദ്രാസിൽ ലയിക്കുന്നതോ, കേരളത്തിൽ
നിൽക്കുന്നതോ എന്താണ് തങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ഇണക്കരമെന്ന് തീരുമാനി
ക്കണമെന്നും എനിക്ക് വിനീതമായ ഒരുഭ്യർത്ഥനയുണ്ട്.

തെക്കൻ താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിക്കണമെന്നു പറയുന്ന തത്വ
ത്തിനു വിരുദ്ധമായി ചില വാദങ്ങളാണ് ദേവികുളവും പീരുമേടും
സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കാര്യങ്ങൾ
കൂട്ടിക്കുഴച്ചു സാമ്പ്രദായികസംഘടനയ്ക്കു ശുപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ട്
സംശയകരമായ ചിന്താഗതിക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. ചരിത്രപരവും
ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും, ഏതേതു പ്രദേശങ്ങൾ കേരള
ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചുഴിഞ്ഞു പല
ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽകൂടുതലായി
എനിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി പറയണമെന്നു ഗ്രഹമില്ല. എന്നിരുന്നാലും
ദേവികുളം പീരുമേട് താലൂക്കുകളെപ്പറ്റി ഒരു ചെറിയ കാര്യംകൂടി
അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.
ദേവികുളം പീരുമേടിലെ ജനസംഖ്യ പരിശോധിച്ചുനോക്കുകയാണെ
ങ്കിൽ, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ ജനസംഖ്യയുടെ ഏതാണ്ട് ഒരു
ശതമാനം മാത്രമാണുള്ളത്. ഒന്നല്ലെങ്കിൽ ഒന്നര ശതമാനം മാത്രം ജന
സംഖ്യയേ ഉള്ളൂ. ആകെ തമിഴ് പ്രദേശങ്ങളുടെ വിസ്തീർണ്ണം നോക്കി
യാൽ എട്ടോ, പത്തോ ശതമാനവും. ഇങ്ങനെ എട്ടു ശതമാനം വിസ്തീ
ണ്ണവും, ഒരു ശതമാനം ജനസംഖ്യയുമുള്ള ആ പ്രദേശങ്ങൾ കമ്മീഷന്റെ
ശുപാർശയ്ക്കും വിപരീതമായി മദ്രാസിനു വിട്ടുകൊടുക്കാനാണ് ഭാവമെ
ങ്കിൽ അത് ഒരു തരത്തിലും ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. ഏറ്റവും ഫല
പ്രയോജനമായ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദേവികുളവും പീരുമേടും
മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അഭിപ്രായഗതി
സ്ഥിതികളല്ലെന്ന്, കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ വികസനപദ്ധതികൾക്ക്
അപരിത്യാജ്യമായ ഈ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ കേരളത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരി
ക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്ക് അറിയിക്കുവാനുള്ളത്.

നദീജലത്തിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ ചില പരാമർശന
ങ്ങളുണ്ടായി. നദീജലങ്ങൾ അനാവശ്യമായി, നിരുപയോഗമായി
കടലിലേക്ക് ഒഴുകിപ്പോകുകയാണെന്നും, ആ ജലം ഉപയോഗിച്ചാൽ
മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ പല കൃഷിഭൂമികൾക്കും വളരെ അധികം
പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതാണെന്നും പറയുന്നതിനോട് യോജിക്കുന്നു.
എന്നാൽ, നദീജലം കടലിലേക്ക് ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോ
നവുമില്ലെന്നു പറയുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ശരിയല്ല. മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിലും
തീരപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള കായലിലും, കൃഷിഭൂമികളിലും ഈ നദീജലം
ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും, ഇങ്ങനെ
നദീജലപ്രവാഹം ഉള്ളതുകൊണ്ട് കടലിൽനിന്നും ഉപ്പുവെള്ളം കയറി
ക്കൂടുതലും നശിക്കുമായിരുന്ന ധാരാളം നെൽകൃഷികൾ നടത്താൻ സാധി

കുന്നവെന്നും നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. നദീജലം കടലിലേക്കു വെറുതെ ഒഴുകുന്നുവെന്നു പറയുന്ന കഴമ്പില്ലാത്ത വാദത്തെ അംഗീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ചെങ്കോട്ട താലൂക്കിനെപ്പറ്റി പാർട്ടിലിഡർ ഇവിടെ വിശദമാക്കിയതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

അവസാനമായി എനിക്കു് ബഹുമാനപ്പെട്ട തമിഴ്നാടു സ്റ്റേഫിത ഹാരോടു പറയുവാനുള്ളതു്, ഈ കാര്യം ഒരിക്കൽക്കൂടി പരിശോധന നടത്തി എതു സംസ്ഥാനത്തോടു് ചേർന്നിന്നാലാണു് തെക്കൻതാലൂക്കുകൾക്കു് കൂടുതൽ പ്രയോജനമുള്ളതെന്നു്, വികാരപരമായ താല്പര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമായി സാമാന്യജനങ്ങളുടെ മാത്രം നന്മയും സുഖവുമാണു് കൂടുതൽ കാര്യവും കാര്യവുമായി കരുതേണ്ടതെന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി തീരുമാനിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ശോഭനമായ നിലനില്പിനുവേണ്ടി അവർ ഒരു അനുകൂലമായ നില സ്വീകരിക്കണമെന്നുമാണു്.

ശ്രീ. പി. നാരായണൻപോറ്റി : സർ, ഭരണസംബന്ധമായ സൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇൻഡ്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനായി ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറ് ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുകയും അവർ ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണല്ലോ നാം ഈ ചർച്ചകൾ ഇപ്പോൾ നടത്തുന്നത്. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ചരിത്രപരമായും അല്ലാതെയും ഉള്ള പരിഗണനകളാൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രൂപം പ്രാപിച്ചിരുന്നതാണു് എന്ന വസ്തുത നമുക്കു് വിസ്മരിക്കാൻവയ്യ. എതാണു് അന്യരോളം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും ഇരുപതോളം പ്രോവിൻസുകളുമാണു് സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കാലത്തു്—1947-ൽ—ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നതു്. ഓരോ കാലത്തു് ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ മാറേണ്ടിവരികയും അങ്ങനെ മാറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ ആവേശപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ടു്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം ഇൻഡ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ, അന്നു നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളെ ഓരോ പ്രത്യേകകാലഘട്ടത്തിൽ ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ മാറേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നുള്ള ഒരു തോന്നൽ ഭരണകർത്താക്കൾക്കു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണു്. കാൺഗ്രസ്സ് കക്ഷി അധികാരത്തിൽവന്നപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആവേശം വർദ്ധിക്കുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറ് ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുകയും, അവർ ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. റിപ്പോർട്ടു പുറത്തുവന്നതോടുകൂടി, അതാതു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചില തർക്കങ്ങളും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പും, അതിൽ വിഭജനതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി വിവാദങ്ങളുയരാനിടവരുകയും, ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അതതു കാലത്തു് അതിർത്തികൾ മാറേണ്ടതായി വരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കാൺഗ്രസ്സ് കക്ഷി അധികാരത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ബോംബെ-സിൻഡ് വിഭജനം, ബംഗാൾ വിഭജനം തുടങ്ങിയ സാംസ്ഥാനിക അതിർത്തികളുടെ പുനഃസംഘടനകൾ ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കി. ഇന്നു് ഇൻഡ്യ സ്വാതന്ത്ര്യമാണു്. ഇൻഡ്യയിലെ ഭരണം

2/3951/V

[ശ്രീ. പി. നാരായണൻപോറ്റി]

ഇൻഡ്യാക്കാക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ, അടിമകളായിരുന്ന കാലത്ത് ഇൻഡ്യയിലെ ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ഭരണാധികാരികൾ കൊളത്തിയിരുന്ന ആവേശം അടക്കം വെച്ചു വിധം ആയിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ആതി ആളിക്കത്തിയത് ആസ്സാമിലെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തോളമല്ല, ആരെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇന്ന് കാണുന്ന രീതിയിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനും അതിന്റെ അതിർത്തികൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാനും ഇടയായത് കേവലം യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലമായിരുന്നു. അതു തീരെ അശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിലാണ് നടന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, ഒരു സംസ്ഥാനരൂപീകരണത്തിനാവശ്യമായുള്ള തത്വങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ആചരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടില്ല ഇതിനുമുമ്പ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, തോന്നിയതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ നേതാക്കൾക്കും മറ്റു പലർക്കും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ ഇവയെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പ്രായോഗിക ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയമായ നിലയിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന് അവശ്യം സ്വീകരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും ഉത്തമമായ ഒരു ഉപാധി, ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതി വച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഭാഷതന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് കാബ്ഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റുണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പുള്ള കാബ്ഗ്രസ്സ് കക്ഷിതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഒരു വികാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭാഷാപരമോ, അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള ഒന്നോ, അതിലധികമോ അധിഷ്ഠിതതത്വങ്ങളിലോ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ആശയത്തിന് ഉത്ഭവം ഉണ്ടായത് എന്ന് നാം കാണിക്കണം.

ഈ സമയത്ത് കമ്മീഷൻ നൽകിയ റിപ്പോർട്ട് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തേയും, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സ്റ്റേറ്റിനു വെളിയിൽ മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങളേയും എപ്രകാരം ബാധിക്കുമെന്നാലോചിക്കാനാണ് നാം ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുരണ്ടുദിവസങ്ങളായി നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ചർച്ചകളെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എനിക്ക് പല അറിവുകളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്; പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും പറയണമെന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ഒരു കേരളം രൂപീകരിക്കുന്ന സമയത്ത് നമ്മുടെ കേരളത്തിന്റെ പഴമയെയോ പുരാതനതയെയോ, പാവനതയെയോ പറ്റി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും വിശേഷമുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. കേരളത്തിന്റെ പഴമയെയും പ്രാധാന്യത്തേയും കുറിച്ച് നമുക്കു പറയാനുള്ളതുപോലെ തന്നെ ഭാരതസംസ്ഥാനത്തിനും അതാതിന്റെ പഴമയെയും പ്രാധാന്യത്തേയും കുറിച്ച് പറയാൻ കഴിയും.

ശ്രീ. ടി. ടി. കേശവൻ ശാസ്ത്രി : ഈ പഴമയും പ്രാധാന്യവും ഒന്നു പറയണമെന്നാണോ തിരുമേനി പറയുന്നത്?

ശ്രീ. പി. നാരായണൻ പോറ്റി : പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിശേഷമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

ശ്രീ. ടി. ടി. കേശവൻ ശാസ്ത്രി : ഉണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ള ആളുകൾക്ക് അതു പറഞ്ഞുകൂടെ?

ശ്രീ. പി. നാരായണൻചേറരി : ഓരോ, ധാരാളം പറയാം. കേരളം പരതരാമപ്രതിഷ്ഠിതമാണ്, പെരുമാക്കന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നതാണ്, പാവനമാണ്; എന്നെല്ലാം ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്?

“കൃതമലാമലയാചലപത്നിമാംഭോധിമദ്ധ്യേ” യുള്ള പരിപാവന പ്രദേശമാണ് കേരളം എന്നു മത്സ്യപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതാണ് ഇന്നത്തെ മാറിയ പരിതഃസ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനരൂപവൽക്കരണത്തിൽ എങ്ങനെ സഹായകമാവുമെന്ന് ശാസ്ത്രീകനാലോചിച്ചുനോക്കണം. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെയും പഴമയേയും പറ്റി പറഞ്ഞ് നായയിറക്കിയതുകൊണ്ട് ഒരു വിശേഷവുമില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു ശാസ്ത്രീ അവർകൾക്കു പറയാനുള്ളതുപോലെതന്നെ വളരെ ഏറെ കാര്യങ്ങൾ എനിക്കും പറയാൻ കഴിയും. അതുപോലെ ഇൻഡ്യയുടെ മഹിമയേയും സംസ്കാരത്തേയും പറ്റിയും പറഞ്ഞു പുകഴ്ത്തിയതുകൊണ്ട് വിശേഷമൊന്നുമില്ല. ഇന്നു നാം നോക്കേണ്ടത് ഇന്നത്തെ കാര്യങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ ഭരണഘടനപ്രകാരം സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ റിപ്പോർട്ട് നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ റിപ്പോർട്ടിനെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ച ചെയ്യുവാനായി ഒരു നിയമസഭ കൂട്ടുമ്പോൾ, ആ നിയമസഭാസാമാജികന്മാർക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ആശയങ്ങളും എന്തെല്ലാമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും, സംസ്ഥാനരൂപവൽക്കരണത്തെപ്പറ്റി ഈ സഭയിലുള്ള മലയാളികൾക്കും തമിഴർക്കും എന്താണഭിപ്രായമെന്നു വ്യക്തമായ രീതിയിൽ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി നമുക്കു കിട്ടാനുള്ളതു വാങ്ങിക്കുകയും, കൊടുക്കാനുള്ളതു കൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുകയാണു വേണ്ടത്. അല്ലാതെ നമ്മുടെ പുരാണത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയല്ല.

മദ്രാസിനോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ട മലബാർ ഒരു പ്രത്യേക ജില്ലയായി രൂപംകൊണ്ടതും മറ്റും ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണെന്നു നമുക്കറിയാം. കേരളത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ മലബാർ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ ആക്രമണത്തോടുകൂടിയാണ്, അന്യോധീനപ്പെട്ടത്. 1792-ലെ ഒരു കരാർ പ്രകാരം ബാംബെയ് ടിപ്പുസുൽത്താൻ വിട്ടുകൊടുത്ത മലബാർപ്രദേശം 1800-മാണ്ടോടുകൂടി ഉണ്ടായ ഒരു ഉടമ്പടിയുടെ ഫലമായി, മദ്രാസിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു ഭാഗമാവുകയാണുണ്ടായത്. ഒരു കേരളസംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനുവേണ്ടി ആദ്യമായി വാദിച്ചതും ആ ആശയം ശക്തിയായി കൊണ്ടുവന്നതും, മലബാറുകാരാണ്. മദ്രാസിന്റെ കീഴിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മലബാറുകാർക്കു ഉണ്ടായ വിഷമതകൾ കൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങനെ ഒരു വാദഗതി അവർ കൊണ്ടുവന്നത്. 1934-ൽ കേരളസംസ്ഥാനലീഗിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള, ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ മലബാറിനെ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനു പരിഹാരമായി, മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളായ മലബാറും, തിരുവിതാംകൂറുംകൊച്ചിയും മറ്റും ചേർന്ന് ഒരു കേരളസംസ്ഥാനമുണ്ടാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി വളരെ ശക്തിയായി മലബാർ സുഹൃത്തുക്കൾ വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തമിഴരിൽനിന്നു മലബാറുകാർക്കുണ്ടായ ത്രക്കമായ അനുഭവം മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്തതിനാലാണെന്നും, മലബാറുകാരെപ്പോലെ കേരളസംസ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ളവർക്കും, കൊച്ചിയിലുള്ളവർക്കും അത്രയേറെ ആവേശമുണ്ടായതായി കാണുന്നു.

[ശ്രീ. പി. നാരായണൻപോറ്റി]

നില്പു. ഭാഷാപരമായ സംസ്ഥാനരൂപവല്യുരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആവേശം വെളിയിലേക്കും അലയടിച്ചു തുടങ്ങി വളരെ കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് അതിന്റെ അതിപ്രസരം തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലുമുള്ളവക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടതുടങ്ങിയത്. ഈ ആവേശം വളരെ അടുത്തകാലത്താണ് അവർക്കുണ്ടായത്. എന്നാൽ വളരെയധികം മുമ്പുതന്നെ മലബാറിലെ മലയാളികൾക്കു്, ആ ആവേശം ഉണ്ടായി. അവരിൽനിന്നാണ് ഐക്യകേരളമെന്ന സുന്ദരമായ ഭാവന തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലുള്ള മലാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു സ്ഥലമവകാശപ്പെടാൻ ഇടയായത്. എന്നാൽ മലബാറുകാരുടെ ഇന്നത്തെ നില നോക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ കുറേപ്പേർക്കു് കിലും, അന്നത്തെ അഭിപ്രായഗതി മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നും, രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും കാണാം. അതു ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിലും അന്തരീക്ഷത്തിലും നിന്നുണ്ടായ ഒരു അഭിപ്രായാന്തരം ആകാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇതൊക്കെയും ഞെങ്കിലും, സംസ്ഥാനപുനഃസംഘടനയ്ക്ക് അവശ്യം വേണ്ടതായ ശാസ്ത്രീയമായ അടിസ്ഥാനം ഭാഷയാണെന്നിരിക്കെ, ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ ഐക്യകേരളത്തെപ്പറ്റി, പ്രാദേശികമായ ആ ആശയത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം പ്രായോഗികമായ മാക്കിത്തീർക്കുവാനാണ് നാം ഇനി ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ആ നിലയിൽ എസ്സ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിലെ ശുപാർശകൾ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണ് നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നാണ് നമുക്കുലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

ആ റിപ്പോർട്ടിൽ കേരളത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്, തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ നാലു താലൂക്കുകളും ചെങ്കോട്ടയും ഒഴിച്ചുള്ള തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയും, മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റും ചന്ദ്രഗിരിനദി വരെയുള്ള കാസർകോഡ് താലൂക്കും, ലക്ഷദ്വീപ്, അമീൻദവീപ് തുടങ്ങിയ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളും ചേർന്നുള്ള ഒരു ഭൂപ്രദേശമാണ്. ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു കേരള സംസ്ഥാനം റിപ്പോർട്ടിൽത്തന്നെ പറയുന്ന തരത്തിലുള്ള ആവശ്യങ്ങളും പരിഗണനകളും എത്രമാത്രം സാധിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്, ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ ഇപ്പറഞ്ഞ സംസ്ഥാനത്തിൽ എത്രമാത്രം നിറവേറുന്നുണ്ട്, എന്നുള്ളതു വളരെ ദീർഘമായ കണക്കുകൾക്കൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. അതിനുള്ള കണക്കുകൾ എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. പക്ഷെ വളരെ അധികം സമയം എടുക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു പല ഐക്യകേരള സംസ്ഥാനങ്ങളും ഇവിടെ നിർത്തിവെച്ചു ആ കണക്കുകൾ ആവർത്തിക്കണമെന്ന ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഈ സഭയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഇതുവരെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളാം.

സംസ്ഥാനിക പുനഃസംഘടനയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫിനാൻഷ്യൽ വയബിലിറ്റിയെപ്പറ്റിയായിട്ടാണ് ആദ്യമായി നോക്കേണ്ടത്. ആദ്യം ജെ. വി. പി. എന്ന പേരിൽ ജവഹരിലാൽ നെഹ്റു, വല്ലഭായി പട്ടേൽ, പട്ടാഭി എന്നിവരുടേതായ ഒരു കമ്മിറ്റി സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനത്തെപ്പറ്റി പരാലോചിക്കുവാനായി, കാൺഗ്രസ്സ് കക്ഷി അധികാരത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, നിയമിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഭാഷയ്ക്കും പുറമേ "requirements of national development wishes of the people, historical and geographical factors, administrative considerations, and cultural homogeneity" എന്നിവകൾക്കു്

അർത്ഥശൂന്യതയും സാംസ്കാരികപുനഃസംഘടനയ്ക്കാവശ്യമായ ഉപാധികളും
 എന്നും ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ
 റീലുള്ളവയ്ക്കും കേരളത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോകണമെന്നുള്ള ആവേശം വളരെ
 കൂടുതലുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ആ ആവേശം അവയ്ക്കു സ്വയമേവ
 ഉണ്ടായതാണോ? അതോ നമ്മുടെ മർദ്ദനം കൊണ്ടുണ്ടായതാണോ എന്നുള്ള
 കഥ ഇരിക്കട്ടെ. അവർ ഇവിടെനിന്നും വേറെ എവിടെയെങ്കിലും പോക
 ന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു നന്മയാണോ, തന്മയാണോ ഉണ്ടാകുന്നത്
 എന്നുള്ള കാര്യവും ഇരുന്നില്ല. Wishes of the people എന്നും പ്രധാ
 നപ്പെട്ട ഒരു ഘടകമായി ജെ. വി. പി. റിപ്പോർട്ട് എടുത്തു പറയുന്നതു
 വിലമതിക്കാനാണ് നാം ഭാവമെങ്കിൽ, എത്ര കാരണത്തിന്റെ പേരിലാ
 ണെങ്കിലും, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു നമ്മിൽനിന്നും
 വിട്ടുനിൽക്കണമെന്നുള്ള അഭിലാഷപ്രകടനത്തെ നമുക്ക് ആദരിക്കാതിരി
 ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. കേരളത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോയി തമിഴ്നാട്
 നാട്ടിൽ അവർ ചെന്നുചേർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവയ്ക്കു കൂടുതൽ നഷ്ടമാ
 ണെന്നും കഷ്ടപ്പാടാണെന്നും പറഞ്ഞ് അവരെ അവരുടെ യത്നത്തിൽനിന്നു
 പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ഇവിടെ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ നടത്തിയ
 യത്നങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്തും, എന്തായാലും തങ്ങളുടെ അഭിലാഷമതാണെന്നു
 പരമകളിൽ കയറി വിളിച്ചു പറയുന്ന തമിഴ് സ്റ്റേഫിരന്മാരുടെ ശബ്ദം
 മറക്കാതെ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലായി ഇവിടെ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുക
 യാണ്.

സർ, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർക്കു് സാംസ്കാരികമായിട്ടും ആചാര
 പരമായിട്ടും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലുള്ള തമിഴ്നാട്ടുമായിട്ടു
 വല്ല ഐക്യതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോകണമെന്നു് അവയ്ക്കുള്ള നിർബന്ധം
 തെറ്റാണെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. കേരളത്തിൽ പല മത
 ക്കാരും പല സംസ്കാരവുമാണു് ഉള്ളതു്. എന്നുവെച്ചു് കേരളത്തിനു് സ്വന്ത
 മായി ഒരു കേരളസംസ്കാരമുണ്ടു് എന്നു പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ ആത്മാർത്ഥ
 മായി പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് അത്ര തന്നെ ധൈര്യം പോരാ. ഇവിടെത്തെ
 കാൺഗ്രസ്സുകാരനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരനും ആർ. എസ്സ്. പി.-ക്കാരനും
 ഇവിടെത്തെ നായക് നമ്പൂതിരിക്കും ക്രിസ്ത്യാനിക്കും മുസ്ലീമിനും ഒരു
 പോലെ തങ്ങളുടേതാണു് എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പ്രത്യേ
 കസ്വഭാവവിശേഷമുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. റഷ്യയുണ്ടു്,
 ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കുണ്ടു്, ഇങ്ങനെ പല രാജ്യങ്ങളും അവരവരുടെ പ്രത്യേക
 സംസ്കാരം നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നുണ്ടു്. എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ
 കേരളത്തെ അധിവസിക്കുന്ന വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കു് സമാന
 സ്വഭാവമുള്ള ഒരു പൊതുരംഗത്തിൽ യോജിക്കാനുള്ള ഒരു national
 characteristics ഉണ്ടെന്നു് എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാൻ നോക്കിയിട്ടു്
 ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ജപ്പാനിൽ ആണെങ്കിലും റഷ്യയിൽ ആണെങ്കിലും
 അവയ്ക്കു് പ്രത്യേകമായ ഒരു നാഷണൽ ക്യാരക്ടറിസ്റ്റിക് ഉണ്ടു്.
 ഇവിടെത്തെ മലയാളികൾ ദിവസവും കാലത്തു കളിക്കയും, ക്ഷേത്രങ്ങ
 ലിൽ പോകയും മുണ്ടു് വലതുവശം തന്നെ ഉടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്
 നമ്മുടെ ദേശീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചില പൊതുസ്വഭാവങ്ങളെ
 പറയുവാൻ ലോകത്തിന്റെ വിദൂരഭാഗങ്ങൾ വളരെ അടുക്കുകയും മനു
 ഷ്യന്റെ പരിചയമണ്ഡലം വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്തു്

[ശ്രീ. പി. നാരായണൻ ചോദി]

വിലപ്പോകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലണ്ട് മുതലായ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെയും മറ്റും ഫലമായി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയമായിട്ടുള്ള ചിന്താഗതി, സാമൂഹ്യമായിട്ടുള്ള വളർച്ച, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി, തുടങ്ങിയവയാണ് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സൂചികകൾ എന്നുവരുന്നു. എന്റെ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഞാനിതു പറയുന്നത്. ആ നിലയിൽ നോക്കിയാൽ തമിഴനും മലയാളിയും, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രണ്ടു ദേശീയവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ, ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് അത്ര അളരെ അകലം ഉണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ?

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ഒന്ന് പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാപരമായ ദേശീയജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശമെന്ന തത്വം നാം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിത്യയമായിട്ടും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ നാലുതാലൂക്കുകൾ മദ്രാസിലേയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന അവിടെയുള്ളവർക്ക് ഒരു പക്ഷെ നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ആർക്ക് അതിനെ നിഷേധിക്കാൻ കഴിയും? വേലുത്തമ്പിയുടെ നാടായിരുന്നു, രാമയൻദളവായുടെ നാടായിരുന്നു, ഇരയിമ്മൻതമ്പിയുടെ നാടായിരുന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള വളരെ പുരാതന പുരുഷന്മാരുടെ ജന്മദേശത്തെ അന്യസംസ്ഥാനത്ത് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നാണ് ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുടെ വാദഗതികൾ. ഈ ചരിത്രപുരുഷന്മാരുടെ ജന്മദേശങ്ങൾ മറ്റൊരു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലാണെങ്കിൽ എന്ത് അപകടമാണെന്നാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്. ഗാന്ധിയുടെയും ബുദ്ധന്റെയും സൺയാറും സേന്റെയും, മാർക്സിന്റെയും സ്ഥലങ്ങൾ കേരളത്തിലല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ മഹാത്മാക്കൾ റിച്ചോ അവരുടെ ജന്മദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയോ നമുക്കുള്ള അഭിമാനത്തിനു എന്തു ലോപമാണ് വരുന്നത്? നമ്മുടെ പഴയ ചരിത്രത്തിലെ ചില നേതാക്കന്മാരെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണ് നാം ഇതൊക്കെ പറയുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തിൻ കീഴിലിരുന്ന മലബാർ ജില്ലയിലുള്ള തുഞ്ചത്തുരാമാനമന്റെ ജനനസ്ഥലം ഞാൻ സന്ദർശിക്കുകയും, അവിടത്തെ പൂഴിമണ്ണു വാരിയെടുത്തു തലയിൽക്കൂടി ഇട്ടു അഭിമാനപൂർവ്വമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ മഹാത്മാക്കൾ അഭിമാനം ഉള്ള അനവധി വ്യക്തികളെ നാം ഇന്നും അവർ ഏതു രാജ്യത്തു ജനിച്ചിരുന്നവരായാലും ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്, അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ജനിച്ച വേലു തമ്പിദളവായും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വ്യക്തികൾ ആ നാട്ടിൽ ജനിച്ചു എന്നുള്ള ചാരണം പറഞ്ഞു അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു ഇന്നത്തെക്കാലത്തു യോജിച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടു സ്റ്റേമിന്തന്മാരെ ഞാൻ മേ. പ്രാണ്ടെ കരണങ്ങളാൽ, അവർ നിർബന്ധിക്കുന്ന പക്ഷം, മംഗളാശംസയോടുകൂടി യാത്ര പറഞ്ഞു അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ, വിഭാഗത്തിന്റെ തീർത്തളലിൽ അകപ്പെടുപോയതിന്റെ ഫലമായിരിക്കാം അവർക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു വൈരാഗ്യബുദ്ധി ഉണ്ടായതെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മദ്രാസ് പ്രവിശ്യയോടുകൂടി വളരെയധികം ആകൃഷ്ടരായിട്ടു തീർന്നിരിക്കുന്ന എന്റെ തമിഴ്നാട്ടു സ്റ്റേമിന്തന്മാരോട് എനിക്ക് ഒന്നുകൂടി പറയുവാനുള്ളത്, നമ്മൾ തമ്മിൽ ഉള്ള

ജീവിതരീതിക്കും, പ്രവർത്തനരീതിക്കും, വ്യക്തിയനുസരിച്ചു കണക്കാക്കുന്നതും ഇല്ലായെന്നും എനിക്ക് പലവിധത്തിലുള്ള താൽപര്യങ്ങൾ തമിഴ്നാട്ടുമായിട്ടും ആയി ഉണ്ടെന്നും അങ്ങനെ എന്നെപ്പോലെ തമിഴ്നാട്ടുമായി പല വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾ വേറെയും ഉണ്ടാകാമെന്നും, അവരുമായി നിത്യസമ്പർക്കം പുലർത്താൻ ഇടവരാതെയുള്ള വിധത്തിൽ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകുന്നതു ഒരു തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരു തരത്തിൽ വേദകരമാണെന്നും ആണ്. എന്റെ തമിഴ്നാട്ട് സ്നേഹിതന്മാർ പറയുന്നതു അവരുടെ കൊച്ചു കുട്ടികളെ താരാട്ടുപാടി ഉറക്കുന്നതു ഐക്യരമിപ്പോൾ വേണമെന്നുള്ള തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നാണ് എന്നാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം അവർക്ക് തമിഴിനേയും തമിഴ്നാടിനെയും കുറിച്ച് ആവേശവും താൽപര്യവും ഉണ്ടെന്നാണ്. അതു തെറ്റാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു തരത്തിൽ ഐക്യരമ്യമായിരിക്കണമെന്നു ഒരുഭിപ്രായം എനിക്കുണ്ട്. ആ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതൊ അവസരത്തിൽ ആരെയും ഉപദേശിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമല്ല. കാരണം ഭാരതത്തിന്റെയും അവകാശവാദങ്ങളോട് എല്ലാവരും യോജിച്ചു എന്നു വരികയില്ല. എന്നു വരികിലും ഏതാണ്ടു യുക്തിക്കും, നീതിക്കും, ന്യായത്തിനും വിധേയമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായാലും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അതല്ലാതെ “സൂചികത്തുവരിന്നു മിന്നവകാശമിദ്ധര നീതലേ വാഴിയോടു വസി ചിട്ടം തമിഴ്നാട്ടുകാർക്കു കൈക്കൊണ്ടിടാ” എന്നു പറഞ്ഞ് വൈരാഗ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും “ചിത്രമത്ര വിചിത്രവീര്യമല്ല നിന്നുടെ താതനും” എന്നും മറ്റും ഇന്നലെ ഇവിടെ കേട്ടപോലെ അട്ടഹാസം മുഴക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമവകാശമില്ല എന്ന് കാണേണ്ടതാണ്. പുതിയതായി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന സംസ്ഥാനം അന്തസ്സോടും, അഭിമാനത്തോടുംകൂടി ഭരിക്കപ്പെടുന്നതിനും അനുയോജ്യമായ ഘടകങ്ങൾ ഇന്നതു ഇന്നതായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു നാം മുന്പോട്ടു പോകുകയും ഒടുവിൽ ഒരു ഐക്യമനോഭാവത്തോടുകൂടിയ തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ആണു വേണ്ടതു്. ഇപ്പോൾതന്നെ മലബാറിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭക്ഷണസംസ്ഥാനം വേണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുവെന്ന് കേൾക്കുന്നു. മദ്രാസ് രേണത്തിൻകീഴിൽ മലബാറുകാർ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയായെന്നു എന്ന പരാതിയായിരുന്നു ഏകകേരളം വേണമെന്നു ആശയം മുഴക്കാൻ മലബാറുകാരെ, തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഉള്ളവരെക്കാൾ മുന്പേതന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. അവരുടെ ഐക്യകേരളവാദം കോർഡ് സ്റ്റോറേജിൽ വെച്ച് ഭക്ഷണപ്രദേശവാദം മുഴക്കാൻ ഇന്ന് അവർ പ്രേരിതരായെന്നുള്ളതു് നിർഭാഗ്യകരമായിരിക്കുന്നു. സർ, എനിക്കധികം സമയം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവസാനമായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു് നമുക്കെല്ലാം പേർക്കു കണ്ടാൽമിച്ചു ഒരേ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കാനും നമ്മുടെ വികാരങ്ങൾ ഒരേ രീതിയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള ശക്തിയോടുകൂടിയ ഒരു സുശക്തജനവിഭാഗമായിട്ടു കഴിയണമെന്നാണ്. വിഭിന്നസ്വഭാവങ്ങളോടും വിചിത്രനാവാദങ്ങളോടും അവ്യക്തമായ ശബ്ദകോലാഹലം കൂട്ടി ചരിത്രത്തിന്റെ സുപ്രധാനമായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വബോധം നാം മറന്നു ഭജനതയെന്നു് പേരുപിടിക്കാനിടവരുന്നതു് വരുതലമുറകൾ ക്ഷമിക്ക

മെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഒരു Tower of Babel ആണ് നാലു ഭിംസത്തെ നിയമസഭാവാദപ്രതിവാദങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച പ്രതീതിയെന്ന ബോധം സൃഷ്ടിക്കാനിടവരാതെ, ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കും ഭൂരിപക്ഷങ്ങൾക്കും, തങ്ങളുടെ വാദം അയ്യടക്കത്തോടും പ്രതിപക്ഷബഹുമാനത്തോടും സഹിഷ്ണുതയോടും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാകണമെന്ന് എനിക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് അപേക്ഷയുണ്ട്. എന്റെ മാന്യതമിഴനാട് സ്റ്റേജിതന്മാർ നമ്മെ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് പോകണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കു മാനുഷമായ ഒരു യാത്രയയപ്പും ഞാൻ നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

DR. A. R. MENON: Sir, I am sorry I have to strike a discordant note, to create disharmony in the House in discussing this question. Some of our friends and myself have endeavoured to the best of our ability to prevent this calamity of the formation of the proposed Province. We fully realise the seriousness and the consequences that may follow by adopting the principle of dividing the country according to language. Sir, I am addressing this House and asking the Members whether they have ever come across a single instance in the history of mankind where a country has been divided on the basis of language. May be there are profound historians in this House. Only pretend a nodding acquaintance with history but I have not been able to find out a single instance of the division of a big State into smaller units on the basis of language. If that be so, is it not our duty to be very cautious in embarking upon a linguistic expedition, the consequences of which are not well known to us.

Sir, the States Re-organisation Report is written in a very grand style and gems of literary graces enliven its pages. The hand work of my respected friend Sirdar Panickar is clear in the Report. The committee consisting of three members, men of renown, vision, and international reputation, have produced a report and as misfortune would have it, they were prompted to violate the very fundamental principles laid down by them in the matter of re-organisation, of the States. I will quote only two or three examples to show how they have deviated from the path chalked out by themselves.

In the case of Kolar they say that more than 50 p. c. are Telugus and Kannadiyas are about 20 p. c. yet they recommend that Kolar should be amalgamated, i. e. could not be detached from Mysore and integrated with the Telugu District. The reason given is this. Bangalore is nearer to Kolar than Hyderabad or Kurnool and therefore there is

greater administrative convenience. Now I am asking the question whether these five taluks which are about 30 miles away from Trivandrum, is it nearer to Trivandrum or to Madras which has a distance of 500 miles? Is it more convenient to have Trivandrum as the Administrative Centre of Madras? Why have they not applied the same principle in both cases?

Then the second argument is that administrative convenience must be given effect to; it is much easier to administer Kolar because it is nearer the electrical source and capital of the State and therefore it must be kept within the Mysore border. In another passage they have said that they were guided not merely by linguistic considerations but economic and administrative considerations also have their place in their scheme of things. Now on the basis of this definition they built up a superstructure which is to-day tottering to the ground. Don't you know what is taking place in Bombay? Nearly 15 people were killed, a couple of a dozen vehicles destroyed and nearly 230 people were admitted to be treated in the hospitals. That is the pattern of linguistic State. God alone knows what calamities will descend upon the other States if you peruse the division of the country on linguistic basis.

What is the provocation for this division? Why not allow sleeping dogs lie? At a time when we are faced with economic and agrarian troubles, when the whole country is in a state of distemper, when the out break of war is threatening everywhere why should you throw this apple of discord? Why don't you wait for 10 or 20 years more when people would have settled down and this question could be considered in its proper perspective instead of rushing through. The very person who holds the supreme power in this country—I refer to Pandit Jawaharlal Nehru—has on more than one occasion expressed his view that he is against linguistic consideration, that he is sorry parochial, communal, and linguistic choler is creating trouble in the land. I would have had no worry if he believed in this principle. When the Head of Administration does not believe in a piece of reform, when he thinks that the reform effected on those lines or likely to produce mischief, chaos and confusion, I am asking is it justifiable for an administration under his guidance to

2/3951/V.

[Dr. A. R. Menon]

introduce this piece of mischievous reform which is capable of producing incalculable horrors. Now, Sir, the deed is done. This House has been discussing this question for the last two days. Various view points were brought forth but without any definite conclusion acceptable to all. Why, because you have based your argument upon a wrong conception—the foundation of linguism—and so long as linguism is the underlying principle of this reform it is impossible either to the Commission which prepared the report or for the members of this House to come to any definite decision because you are handicapped, you are restricted from taking a wider view, unless you depart from this idea of linguism. Linguism has produced, has already begun to produce and it is going to produce more mischief and trouble. Sir, it is stated that the study of Hindi is necessary and I agree with the view that a common language is essential to bind the component parts of the State. The idea is that these heterogenous masses which constitute the population of the sub continent should be brought into a homogeneous unit. These pieces should be bound together by the silken thread of a common language. That is the underlying motive for the propaganda of Hindi as a State language. The name of the language is used to bind together the component parts of the State and strangles in the name of the language you are now dividing the land into smaller pieces. So language is a cementing force and language is also a disintegrating force. Is that the argument? Either this argument or that argument is correct. But you cannot use language for both the purposes of integration and disintegration. That is what we have done. Now, Sir, what is the absolute necessity for dividing this country now? Because a certain gentleman took it into his head to commit suicide unless certain conditions are acceded to. Is it justifiable to divide a country inhabited by nearly 400 million people and throw it into confusion and chaos because one man has committed suicide some time ago? Where is the need to do it? Is there not a thing as Government which control these millions and is it not their duty to consider what is right and proper, what is injurious, what is harmful to the people of a nation? Are they to be driven away by the idea that somebody else might commit suicide. Where is the need for all these things? When I take a survey of the administration of this country from the inception of Republic I see

two unfortunate points standing out. One is our transactions with Kashmir about which still going on. I do not propose to enter into a discussion. The second is linguistic province. These two problems have created innumerable difficulties and they are likely to produce still further difficulties. You may ask what is the use of these arguments. I admit that these arguments are of no use because a decision has already been taken. All these two days debate here is simply an expression of opinion which will not influence an iota of the decision already arrived at. The Working Committee of the Congress has more or less taken a decision and when the Working Committee takes a decision that will be the decision of the nation because a large number of the people belong to that party. When the Congress Party expresses its opinion individual opinion does not count and in the so-called democracy all over the world there is nothing of democracy but totalitarianism. Therefore, all this time we have wasted in talking merely to express our views. But that will not affect one way or another the decision already arrived at. Therefore, I do not propose to advance any argument in favour of or against the division because the deed is done and the result will be known in the near future.

Sir, it is my firm belief that linguism is an agent of destruction, disintegration and dissolution and death of the nation though advocates of linguism have been telling us of the unity and the fellow sympathy that will be created. Is that so? Is there any sympathy created on the basis of language? Sir, this is a country where integration of races has conferred enormous benefit to the nation. But it is my belief that the civilisation of this country, even the existence of this country would have been jeopardised but for the infusion of the Christian and Muslim civilisation. It is the integration of this civilisations that has produced a harmonious and benevolent civilisation here. These civilisations have produced a mixed civilisation which was able to resist all attempts to subordinate, subjugate and destroy this country. Now, you are proposing to disintegrate this big country into its component parts making the people quarrel with one another. Even today ill-feeling has been created in this House, although it was restrained because of our restraint and civilisation. When the Malayalees say something, the Tamilians resent it and when the Tamilians say something the Malayalees resent.

[Dr. A. R. Menon]

What is the disadvantage of life in a composite State? You must prove the disadvantages of life in a composite province before you set aside, before you make a change in the existing order of things. Government is not a play thing, it is a serious business and when you introduce a reform of far-reaching consequence, you must fully realise what consequences will flow from that reform which you contemplate. Have you done that? Was there time for the people of India to consider this point? The question was rushed through within these two years. A kind of arrangement and a plan was evolved and the people were told "this is your future country; live in it; live amicably and peacefully." It is easy to say all that, but life is a more serious problem than a mere expression of good will. Therefore I feel that I am entitled to present this aspect before this House. Even in the matter of integration, if you take Travancore-Cochin and Malabar, Travancore has a preponderating majority in favour of a Kerala, Cochin is indifferent and a large majority in Malabar is against. But I confess to you that the majority on the whole are in favour of an Aikya Kerala Province. We put up a stiff fight against this and I confess we failed to carry conviction to our countrymen about the harmful nature of this integration.

SHRI A. THANU PILLAI: May I know so that I may get more definite conviction regarding the matter, the basis on which this statement is made. Not that I contradict it. That statement is that Cochin is indifferent and Malabar is against this Kerala State.

DR. A. R. MENON: What I meant was that I am fully satisfied that a large proportion of Travancore are for a Kerala State. I am equally satisfied that a large proportion of the people of Malabar are against the Kerala State. With regard to Cochin, there are both views there, and what I said was they are indifferent on that basis. I am not exactly in a position to give figures. From the general trend of thought of the people there, I understand that there are people who are for a Kerala State and there are others who are against it. That is all what I may say.

Now, Sir, I wanted to give an assurance to this House after putting up a fight to the best of my ability and after confessing complete defeat, let it not be understood that we have now a real grievance against the formation of

Kerala. Let it be clearly understood that from this day onwards, that section of the people of Kerala in Malabar will join with you to make Kerala a success. We have no quarrel with the people. Our quarrel is against a principle. But once the majority accepts the principle, in a democracy it is the duty of the minority to accept it. We accept that principle, and from this day onwards, all our attempts will be to strengthen your hands to consolidate your position, so that out of the debris and ashes of the old Kerala a new Kerala beaming and shining invigorated and vitalised arise (hear, hear).

Sir, we are in a peculiar position. We have been a centre of culture and learning for decades. We are carrying not only within the borders of our land but also to far-off lands, the torch of knowledge of our civilization and culture. Be it Africa, be it Europe, be it America, you are sure to come across the sons and daughters of the State thriving in all those places. There is no other place in Asia except Japan where education has taken such a prominent place and our State and private agencies have spent all their energies together for giving liberal education to our children. Continue this process and we will be able to carry the torch of civilization and culture all over India and far beyond the shores of this Empire. That contribution of education to our children is greater than the contribution that of land and wealth. Let that be the policy and let us continue on these lines. Give education to people and let them earn their living by their brains. Our activities will be restricted to a great extent by the Tamilnad, because the hon. Mr. Subramaniam observed the other day, that there is no more giving of jobs to Malayalees. But the world is wide and Tamilnad does not cover the whole world. We will be able to earn our living and keep up our reputation and respectability and our acknowledged position as the centre of culture of the Indian Union. The same hon. Member Subramaniam in addressing a meeting on Onam holidays, observed that the integration and union of the two cultures of these two people will contribute to the happiness and prosperity of both the Tamils and the Malayalees. This was done only in the month of Chingam in an address he delivered. The same Subramaniam within 3 months of it said 'We do not want Malayalees', in so many words. There was a meeting in the Madras beach and they said 'we must drive

[Dr. A. R. Menon]

away the Malayalees'. Are the Malayalees to be driven so easily? They have the capacity to cope with any section in India. Have we been defeated by any one else in any field? The poor man in his oratorical emotion forgot the background of Kerala its inherent strength and when he said 'We do not want to see any Malayalees'. A million or more of Malayalees are now staying in the State of Madras. About 33 per cent. of the population in Coimbatore city are Malayalees. About 50 per cent. are Tamils in Palghat. How are you going to divide all these? Can you divide all these areas into sections and compartments? They say 'we are not dividing this country, but it is only a readjustment'. Even the division of India and Pakistan has not created the bitter feeling of animosity that is being generated in various parts of India as a result of the recommendations of the S. R. C. They have taken a wrong direction. They may now realise that they have taken a wrong direction, but unfortunately that won't help us.

SHRI N. A. NOOR MUHAMMAD : Are we not under one State, India?

DR. A. R. MENON : Then why do you want to leave this State, if you are in one State? I am for a unitary system of Government.

SHRI N. A. NOOR MUHAMMAD : We are talking of the very same State.

DR. A. R. MENON : The other day, I was discussing with a prominent man in Madras—I am not going to mention his name—one of the most prominent public men in Madras, a man of unusual oratorical skill and one who has held responsible posts, I asked him about the idea of this integration. Do you know what he said? He said out of 100, 75 of the people do not care whether Rama or Ravana rules. In other words, 75 per cent of the population are concerned with the benefits derived by the supply of water and manure. They do not care who rules. He said that 5 per cent of the population are people capable of thinking who will think and give careful consideration to any suggestion. The 20 per cent. are politicians and they are good orators and they shape the public opinion of this country as is the case in other countries and that 20 per cent. will be deadly against you. Therefore, you will not be able to realise the dream of an integrated Tamil and Malayalam

speaking area. We do not include South Kanara. There is no language difficulty. We will certainly be in a minority in this integration. Are you afraid to be in a minority? Out of 25 millions of Tamilian population we will be 11 or 12 millions. Are we afraid, because two-thirds are Tamils? Then we are national cowards.

SHRI A. THANU PILLAI: How does the hon. Member get the figure?

DR. A. R. MENON: 23 millions is the Tamil population. Or put it at 25 or 30 Millions. It may reduce our figure to 10 millions, and it will be one-fourth of the total population. Are you afraid to be there? Then we have no self-reliance and self confidence. ~~a~~ e. we do not believe in ourselves. After all, no conflict will arise between the two States. What is lacking in Tamilnad we possess, and what is lacking here, the Tamilnad possesses. There are manufacturers and industrialists in Tamilnad who have got big undertakings. In Kerala excepting our Christian Brothren, all the others are living on profession. Here is a place with more space and less population and here is another place where there is more population and less space. So, an adjustment will be beneficial to both. They will be getting a wider field for their commerce and industrial activities, and we will get a wider field for our cultural activities. Further, disputes about water will disappear.

I will say one or two words with regard to Gudalur. The reason why Gudalur was handed over to Madras Government was that the Electrical Headquarters were situated in Gudalur.

SHRI PANAMPILLI GOVINDA MENON: May I correct the hon. Member that they are not situated in Gudalur?

DR. A. R. MENON: I stand corrected by the Chief Minister. Even if there is a Head works of an electrical installation in a Taluk, that cannot necessarily mean that Taluk should go to the State which enjoys these amenities. With regard to Gudalur it has a population of more than 50 per cent. Malayalees who have permanently settled down there. The language is Malayalam and in schools the medium of instruction is Malayalam. But the Voters' list is printed in Tamil probably to show that it is a Tamil area. More than 50 per cent. of the population are Malayalees and about 21 per cent. are Tamilians and for a minority of more

[DR. A. R. Menon]

than 20 per cent. the voters' list has been allowed to be printed in Tamil also. The main language is the language of the original inhabitants. This applies not only to Gudalur but also to Nilgiris. But the misfortune is that the power of persuasion that the Tamilnad leaders possess, is lacking in us. I am not criticising the Chief Minister. I am fully satisfied that he has done all that could be done. Gudalur was included in the Nilgiri District, because the Nilgiri District was too small. There is a strong case for us for getting Gudalur into the Kerala State. I hope the Chief Minister will present this case strongly before the Government of India. It is sheer waste of words, waste of energy to discuss about the Taluks that are already proposed to be separated. I can quite understand the opinion and feelings of the Travancore people.

My friend said that history and old ideas and old loyalties do not come in. I take a different view. Man lives upon old loyalty. When we forget the past, when we forget the great deeds performed by our ancestors in improving the State, we degrade ourselves. Whether we succeed or fail, keep the memory of these great men ever in your memory.

I sympathize with the Travancore people because I could feel as much agony as they feel that these parts of the country which constitute the sources of strength and wealth are being removed from the State. If we unite, if we forget for 10 years i.e., for a decade, party differences and if we gird up our loins and put forth all our energies and application to build up a new State in a new atmosphere and spread knowledge and culture over the country, then that Force which is invisible, which is intransigent, that allpervading Force will bless us and help us and a great and more glorious State will rise Phoenix like on the ashes and debris of the old Kerala.

ശ്രീ പി. വിശ്വംഭരൻ : സർ, സംസ്ഥാന പനസംഘടന കമ്മീഷന്റെ ശുപാർശകൾ ഏതെങ്കിലും തത്വത്തിൽ യോജിക്കുകയുള്ളതാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയെ മുഴുവനായി എടുത്തു നോക്കിയാലും ഇതിലെ ശുപാർശകൾ ഒരു ഏകീകൃത തത്വത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ലെന്ന് കാണാം. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തെയും പ്രദേശം ഓരോരോ ന്യായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ടിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ അതേപടി സ്വീകരിച്ചു.

ഇതൊരു സ്വീകാര്യമായ പ്രമാണമായി അംഗീകരിച്ച് ഈ സഭ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുകയെന്നാണ് എനിക്ക് ആദ്യമായി അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്. ഉത്തരപ്രദേശം ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഒരു സംസ്ഥാനമായി നിൽക്കണമെന്നാണ് കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യയിലെ ആറിൽ ഒന്ന് ഭാഗം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനം നിലനിർത്തി ആ സംസ്ഥാനത്തിന് കേന്ദ്രഭരണമന്റിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് ഒരു ശുപാർശയാണ് കമ്മീഷൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതേയവസരത്തിൽ ഒന്നുകാലോ ഒന്നരയോ കോടി ജനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും പന്ത്രണ്ടോ പതിനാലോ ആളുകളെ മാത്രം പാർലമെൻറിലേക്കു അയയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നതുമായ ഒരു കേരള സംസ്ഥാനത്തെയും അറുപ്തിനേളെ ശിപ്പിയിരിക്കുന്നു. ദേശീയതാൽപ്പര്യമെന്നു പറഞ്ഞു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശുപാർശകൾ ചില പ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇൻഡ്യൻ ഭരണകൂടത്തെയെന്ന നിയന്ത്രിക്കത്തക്കവിധവും മറുചില പ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തീരെ അവഗണിക്കപ്പെടത്തക്കവിധവുമാണ്. കേരള സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് കമ്മീഷൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശുപാർശകൾ ഞാൻ മുഖ്യ പറഞ്ഞപോലെ യാതൊരു തത്വചിന്തയും ഇല്ലാത്തതാണ്. ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള കേരള സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മുൻവിധിയോടുകൂടി അങ്ങനെ ഒരു സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചാണ് കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വളരെ അധികം കാര്യങ്ങൾ ചരിത്രത്തെയും ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇവിടെ പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല സംസാരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്. വർത്തമാനകാലത്തെയും ഭാവിയേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ കമ്മീഷന്റെ ശുപാർശ ഈ ഭാഗത്തെ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും നിരാശാജനകമാണെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയ്ക്കുള്ള പൊതുവായ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചാണ് കേരള സംസ്ഥാനത്തിന് ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിലെ 48-ാം പേജിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“After a full consideration of the problem in all its aspects, we have come to the conclusion that it is neither possible nor desirable to reorganise States on the basis of the single test of either language or culture, but that a balanced approach to the whole problem is necessary in the interests of our national unity.”

ഇതിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടാണ് കേരള സംസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എനിക്ക് മുമ്പ് പ്രസംഗിച്ച സ്റ്റേഫി തന്മാരിൽ ഒട്ടു മുക്കാൽപേരും, വിശേഷിച്ചും തമിഴ്നാട് കാബ്ഗ്രസ്സിലേയും ഇടതുപക്ഷ കക്ഷികളിലേയും മെമ്പർമാർ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങളും ന്യായങ്ങളുമാണ് ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത്. കമ്മീഷൻ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നത് അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷം വളരെ വ്യക്തമായി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്.

[ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ]

അങ്ങിനെ മദ്രാസിൽ ചേരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനത്തെ ആദരിച്ച് മദ്രാസിൽ ചേർക്കാൻ തക്ക ഒരു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു എന്ന് അതിനതൊട്ടു മുമ്പ് കമ്മീഷൻ പറയുന്നത് ഭരണപരവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ പരിഗണനകൾ വച്ചുവേണം ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകൾ വിഭജിക്കേണ്ടതെന്നാണ്. അങ്ങിനെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകൾ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളായി നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും ഭരണപരവുമായ കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമേ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകൾ വിഭജിക്കാവൂ എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ആ കാരണങ്ങൾക്കെതിരായി തിരുവനന്തപുരം ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലെ എതാനും താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിക്കണമെന്നാണ് ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതിനു കാരണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവിടത്തെ ആളുകൾ ആ രീതിയിൽ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. കഴിഞ്ഞ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ റി. റി. എൻ. സി. കാർ അവിടെ ജയിച്ചതായിരിക്കാം, ഇക്കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകടനമായി കമ്മീഷൻ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ദേവികുളം പീരമേട് താലൂക്കുകളും മദ്രാസിൽ ലയിക്കണമെന്ന് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ അവടെ റി. റി. എൻ. സി. സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരഞ്ഞെടുപ്പു ഫലം ഇക്കാര്യത്തിൽ മാനദണ്ഡമാക്കരുത് എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. കമ്മീഷൻ എല്ലാ കേസിലും അതു മാനദണ്ഡമായി അംഗീരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാകാര്യം ഒരു ഇഷ്യൂയായി എടുത്തിരുന്നില്ല. ഒരു കാൺഗ്രസ്സ് കാരനായ ശ്രീ. സദാശിവൻപിള്ള എവിടെയോ അങ്ങനെ വെല്ലുവിളിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുവെന്ന് ഹർനെർ ഒരു തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സ് സ്റ്റേജിൽ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് അത്രയും ഇഷ്യൂ ആകുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും ദേവികുളം പീരമേട് മദ്രാസിൽ ലയിക്കണമെന്നുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്ന് കമ്മീഷൻ പറയുന്ന അതേ കാരണമൊക്കെത്തന്നെ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാലു താലൂക്കുകളും ഇവിടെനിന്നും വട്ടപ്പോക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ നാലു താലൂക്കുകൾ ഇവിടെ നിന്നും വേർപെടുത്തേണ്ടതിനു കാരണമായി ഈ സഭയിൽ പലരും പറഞ്ഞത് അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ അത്രയേറെ അതിനു അനുക്രമമായി ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നാണ്. വികാരപരമായ കാര്യങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യത്തെ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ ഭാവിയെ സ്തർശ്ശിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തിൽ ധീരമാനമെടുക്കാമോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്? എന്താണ് വികാരം? കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സിന് ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും കൂടുതൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ അസംബ്ലിയിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു ചെറിയൊരു കമ്മ്യൂണിറ്റി, ആർ. എസ്. പി. യും സ്റ്റേജിൽ സമ്മതിക്കുന്നതിലാണ് എനിക്കു അത്ഭുതം തോന്നുന്നത്. തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സ് അവർ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചിരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണോ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്? അവിടത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം കൃഷിക്കാർക്കും

സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്കും എതിരായി ജന്മമുതലാളി താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് മാത്രം വ്യാപൃതമായിരുന്ന ഒരു സംഘടന സാമാന്യജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് സംധാരണക്കാരന്റെയും കൃഷിക്കാരന്റെയും തൊഴിലാളിയുടേയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്ന ഈ കക്ഷികളിലെ ആളുകൾ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലാണ് എനിക്ക് വേദമുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുതുകാലങ്ങളായി ഈ നിയമസഭയിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സ് സ്റ്റേഫിതന്മാർ സംധാരണക്കാരെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരന്റെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ എന്തെങ്കിലും വാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്? തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ സംധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ജീവൽ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനുള്ള അവസരം നൽകാതെ വെറും ഭാഷയുടേയും സമുദായത്തിന്റെയും പേരിൽ അവരുടെ വികാരങ്ങളെ ഇളക്കി വിട്ട് ആ പ്രദേശത്തെ സ്ഥാപിതതാൽപ്പര്യക്കാരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസിനു സാധിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് അവരുടെ വിജയം. ഈ നിയമസഭയിൽ ഭൂവുടമ പരിഷ്ക്കാരത്തിനുവേണ്ടിയോ, പുരോഗമനപരമായ തൊഴിലാളി നിയമങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ, പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയോ തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സ് വാദിച്ചിട്ടില്ല. അത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ഗുണം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മദ്രാസിൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ആ വിധത്തിൽ ഒരു വാദം കൊണ്ടുവന്ന് എന്നെ മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ അവർക്കനുക്രമമായി വോട്ടുചെയ്യാൻ തയ്യാറാണ്.

അവരവകാശപ്പെടുന്ന നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ അവിടത്തെ സ്വഭേശിയുമാണ്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലോ നിർദ്ദിഷ്ട കേരളത്തിലോ നിൽക്കുന്നതിനെക്കാൾ മദ്രാസിൽ ചേരുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ അവരുടെയുടെ വോട്ടുചെയ്യാൻ തയ്യാറാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം നോക്കുമ്പോൾ സംധാരണ ജനങ്ങൾക്കു മദ്രാസിൽ ചേരുന്നതു ഗുണകരമല്ല. മാത്രമല്ല, ഭാഷകരവും കൂടിയാണ്. ഇന്നിവിടെ ഭൂമിക്ക് അടിസ്ഥാനനികുതിയേ ഉള്ളൂ. ഏക്കറിന് ഒരു രൂപ ഒൻപതനെ ഭൂനികുതി കൊടുക്കേണ്ട സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും പത്തും പതിനഞ്ചും രൂപ ഏക്കറിനു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന സംസ്ഥാനത്തു പോകണമെന്നു പറയുന്നത് ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്നതല്ലേ? അതുപോലെതന്നെ ജലനികുതിയിലും വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മദ്രാസിലെ ജലനികുതി ഇവിടത്തെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെനിന്നും മദ്രാസിൽ പോകണമെന്നു പറയുന്നത് കൃഷിക്കാരനെ സംരക്ഷിക്കാനാണോ? മിഡിൽസ്റ്റർ വിദ്യാഭ്യാസം ഫീസ് ല്ലാതെ നടത്തുന്ന ഈ സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഫീസുകൊടുത്തു പഠിക്കേണ്ട ഒരു സംസ്ഥാനത്തു പോകുന്നത് ആർക്കെങ്കിലും ഗുണകരമാണോ? ഇന്ന് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലും തൊഴിൽ നിയമങ്ങൾ അപര്യാപ്തങ്ങളാണെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വാദിക്കുന്നത്. ഈ വാദം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും ആർ.എസ്.പി.യും ആവർത്തിച്ചുവെത്തിച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ

[ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ]

പുരോഗമനപരമായ തൊഴിൽനിയമങ്ങൾ ഇവിടെ ആവശ്യമാണെന്നു പറയുന്നപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു ഭാഗത്തുള്ള തൊഴിലാളികൾ ഇത്ര നെയും പുരോഗമനപരമല്ലാത്ത തൊഴിൽനിയമങ്ങളും രീതികളും നിലവിലുള്ള മദ്രാസിൽ ചേരണമെന്നു പറയുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷ്ണപരമേശ്വർ പ്ലാൻറേഷൻ മി.ന.മം.വേദജിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇന്ന് ഈ സംസ്ഥാനത്തു് തോട്ടംതൊഴിലാളികൾക്കു് ഒരു രൂപ ദൈനംദിന ആദായം പെട്ടെന്ന് കൂടിയപ്പോൾ മദ്രാസിൽ ഒരു രൂപ നാലുപയോജനപ്പെട്ടു്. തമിഴ്നാടുകാർക്കു് മദ്രാസിൽ ലഭിക്കുന്ന മെന്റു് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തു് അനേക ലക്ഷം തോട്ടം തൊഴിലാളികളുണ്ടു്. ആ തൊഴിലാളികളെ ദിവസംപ്രതി അഞ്ചുരൂപ കൂലി കരയുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലേയ്ക്കു് നയിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ പറയുന്നതു്. ഇന്ന് ഇവിടെ മെറേർണിററി ബെനിഫിറ്റ് ആക്ട് തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കു ബാധകമാണു്. മദ്രാസിൽ ഈ ആക്ട് അവർക്കു ബാധകമല്ല. പാവപ്പെട്ട സൂരിതൊഴിലാളികൾക്കു പ്രസവാൻകൂലിയുണ്ടു് മറ്റും കിട്ടുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും അതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിൽ തള്ളിവിടുന്നതു് നിങ്ങൾ അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ കാർഡ് എസ്റ്റേറ്റ്കൾ പ്ലാൻറേഷൻ ലേബർ ആക്റ്റിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഈ സംസ്ഥാനത്തു് എടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. തമിഴരായ തോട്ടമുടമകൾ അതിനെ എതിർക്കുന്നു. ഈ നിലയിലുള്ള തൊഴിലാളി താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും വിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാടാണു് തമിഴ്നാടുകാർക്കു് എടുത്തിരിക്കുന്നതു്. അതിൽ എനിക്കു വേദമില്ല. ആ കക്ഷി അതിന്റെ ഇന്നുവരെയുള്ള പ്രവർത്തനകാലത്തു് തൊഴിലാളികളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ കർഷകരുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയോ നിലകൊണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അങ്ങിനെ അവകാശപ്പെടുന്ന ആളുകൾ അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതിലാണു് എനിക്ക് വേദമുള്ളതു്.

SHRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the hon. Member is aware of the fact that the Party he represents in this House has adopted the policy of Linguistic Provinces in their Election Manifesto in 1951.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ: ഞാൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന കക്ഷി ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനരൂപീകരണം നടത്തുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചു തീരുമാനം എടുത്തിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ, ആ തീരുമാനത്തിൽ തന്നെ, ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ, സാമ്പത്തികമായും, ഭൗമ പരമായും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുവേണം സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കേണ്ടതു് എന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

SHRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the hon. Member is aware of the fact that when Shri Jayprakash Narayan came here for the meetings in connection with the Elections of 1951, he categorically and unequivocally stated that the Tamil areas of the southern States must move to Tamil Nad?

ശ്രീ. പി. വിശ്വഭരൻ : സർ, 51-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് അദ്ദേഹം എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. മുൻപൊരവ സരത്തിൽ ശ്രീ. രാമസ്വാമിതന്നെ ശ്രീ. ജയപ്രകാശ് നാരായണനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന നാൽക്കോവിലിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവസരത്തിൽ, ഭാഷാ മന്ത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി എനിക്കറിയാം.

ശ്രീ. പ്രാക്കുളം ഭാസി : തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ എത്ര പ്ലാൻറേഷൻ തൊഴിലാളികൾ ഉണ്ടെന്നറിയാമോ?

ശ്രീ. പി. വിശ്വഭരൻ : എത്ര ഉണ്ടെന്ന് എനിക്ക് സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. കൽക്കുളം, വിളവങ്കോട് ഈ താലൂക്കുകളിൽ അനേകം തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അവിടെ അനേകായിരം തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ ഉണ്ടെന്നും അറിയാം.

അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്, നിങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളേയും അവിടെയുള്ള ആളുകളെയും അവരുടെ സന്താനങ്ങളെയും അവരുടെ ഭാവിയിലേയും പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കിയിട്ടുവേണം ഈ നാലു താലൂക്കുകളും മദ്രാസിനോടു ചേർക്കേണ്ടുകാര്യം തീരുമാനിക്കാനെന്നാണ്.

എന്റെ സ്റ്റേമിന്ത് ശ്രീ. ഡാനിയൽ ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി, തമിഴ്നാട് നാടാഭ്യർത്ഥനയോടെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെയധികം മർദ്ദനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പോലീസ് മർദ്ദനം നടന്നിട്ടുള്ളത് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രമല്ല; ഈ രാജ്യത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം പോലീസ് മർദ്ദനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി പല പരാതികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമസഭയിൽത്തന്നെ അക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച വളരെ ഏറെ ചോദ്യങ്ങളും അടിയന്തിരപ്രമേയങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ശ്രീ. ഡാനിയൽ പറയുകയുണ്ടായി, കുഴിഞ്ഞ ആഗസ്റ്റ് 11-ാംനും, വളരെ സമാധാനപരമായി ദക്ഷിണ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടത്തിയ അറുരുടെ ചില സംരംഭങ്ങളെ വെടിയുണ്ടുകൊണ്ട് പോലീസ് നേരിട്ടു എന്ന്. വെടിവെച്ചത് നന്നായി എന്ന അഭിപ്രായം ഉള്ള ആളല്ലാത്തത്. എന്നാൽ ശ്രീ. ഡാനിയൽ പ്രസ്താവിച്ചതിനേക്കാൾ സമാധാനപരമായിട്ടാണോ അവർക്കെതിരെ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ നടന്നത് എന്നാണ് എനിക്ക് തമിഴ്നാട് കാർഗുസ് സ്റ്റേമിന്ത് നോക്കി ചോദിക്കുവാനുള്ളത്. തമിഴ്നാട് കാർഗുസിലെ ഒരു ഉന്നതനേതാവും എം. പി. യും ആയ ശ്രീ. റസാക്കു, അവിടെ വെടിവെച്ച് നടന്നതിന്റെ അടുത്തദിവസംതന്നെ അവിടെ നടന്ന അക്രമങ്ങൾക്കെതിരെ തമിഴ്നാട് കാർഗുസിന് യാതൊരു ഉത്തരവാദിത്വവും ഇല്ലെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റ്റാക്കരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടായതെന്നും ഒരു പ്രസ്താവന ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ അക്രമപരമായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളുടെ നേതാവുതന്നെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പി. എസ്. പി. ഗവണ്മെന്റ് തമിഴ്നാട് കാർഗു മർദ്ദിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. പട്ടാളത്തിലെ വെടിവെച്ച്.....

SHRI T. T. DANIEL : Does the hon. Member know that during the agitation, not even one malayalee was injured or one malayalee's property was affected?

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : സർ, അക്കാലത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിലേർപ്പെട്ടവൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ശ്രീ. ഭാസ്കരൻ നായർ ഇവിടെ പറഞ്ഞു, തമിഴ്നാട്ടു സംഭവങ്ങൾക്കിടയിൽ മലയാളികളേയും വളരെയേറെ ഉപദ്രവിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു്. പോലീസ് മർദ്ദനം കാരണം പറഞ്ഞു് ഈ താല്പരകളും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി വിട്ടുപോകണമെന്നു പറയുന്നത് ശരിയാണോ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്? തോട്ടത്തിൽ ജോലിനോക്കിവന്ന തമിഴരായ തൊഴിലാളികൾ അവർക്കു വെട്ടിക്കുറച്ചു ദാഷ്യം തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനായി, ന്യായമായ ഒരു ആവശ്യത്തിനായി, തോട്ടം ഉടമസ്ഥനായ ധാരയുടെ അടുക്കൽ, വളരെ സമാധാനപരമായി ചെന്നുചെന്ന അവസരത്തിൽ ആ നിരപരാധികളായ തൊഴിലാളികളെ, വെടിവെച്ചുമാറ്റുന്ന പത്തു മലസംഭവത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു കുന്നം പറയുവാനില്ലേ എന്നും, നിങ്ങളുടെ കക്ഷികൂടി അനുകൂലിച്ച ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കുന്നംതന്നെ പറയാത്തതു് എന്താണെന്നും ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല മദ്രാസിലും ഈ മാതിരിയുള്ള വെടിവയ്പുകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലേ എന്നും ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ളതു്, പോലീസ് മർദ്ദനങ്ങളോ ഒന്നോ രണ്ടോ വെടിവയ്പോ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലെ ഏതാനും താലൂക്കുകളെ മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തിലേക്കു മാറ്റുവാൻ ഉള്ള കാരണമല്ലെന്നാണു്. വാസ്തവത്തിൽ തങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതു ജനങ്ങളുടെ ജീവൻ പ്രശ്നത്തിലേക്കോ സാമ്പത്തികപ്രശ്നത്തിലേക്കോ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ കേവലം ഭാഷയുടെ പേരിൽ, പോലീസ് മർദ്ദനത്തിന്റെ പേരിൽ, വർഗ്ഗീയതയുടെ പേരിൽ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു് എന്നാണു് ഞാൻ റി. റി. എൻ. സി. ക്കാരോടു് ചോദിക്കുന്നതു്. ഈ വാസ്തവസംഗതികൾ എല്ലാം ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവർ തമിഴ്നാട്ടു കാബ്ഗ്രസ്സിന്റെ പാർട്ടിയിൽ ഇനിമേൽ അതിനിരക്കുകയില്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം.

സർ, നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വാക്കു് എന്നിങ്ങനെ സംസാരിക്കുവാൻ ഉണ്ടു്. എസ്. ആർ. സി. റ്റപ്പോർട്ടിൽ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിനെപ്പറ്റി കുന്നം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. താൻ തമിഴ് സംസാരിക്കാത്തതു്, നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിൽ മലയാളം മാത്രമേ പഠിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്നും അതിനാൽ തനിക്ക് തമിഴ് പഠിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുമാണു് ശ്രീ. കരുതൻനാടാർ പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിൽ തമിഴാണോ, മലയാളമാണോ പണ്ടുമുതൽക്കു സംസാരിച്ചുവരുന്നതു് എന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി ഒരു സംശയത്തിന്നും വകയില്ലാത്തതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ മാത്രമല്ല അവരുടെ പുവികന്മാരെല്ലാംതന്നെ മലയാളമാണു സംസാരിച്ചിരുന്നതു് എന്നു് ശ്രീ. നാടാർക്കും അറിയാം. അദ്ദേഹം 51-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽത്തന്നെ അവിടെനിന്ന ഒരു തമിഴ്നാട്ടു കാബ്ഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥിയെ സ്വതന്ത്രനായിനിന്നു് എതിർത്തു തോല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ സഭയിൽ വന്നത് എന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ ഈ സഭയിലെ മെമ്പർമാരെ കാർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതുപോലെതന്നെ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലെ അഞ്ചു പഞ്ചായത്തുകൾ തമിഴ് പഞ്ചായത്തുകളാണെന്ന ശ്രീ. കുഞ്ഞൻ നാടാർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പറയുന്ന ആ പഞ്ചായത്തുകളിലേയും പ്രസിഡൻറന്മാർ മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന ആളുകൾ ആണ്. പക്ഷെ അവർ തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥികളായിരുന്നു. സാമുദായികമായ കാരണങ്ങളാലാണ്, വസ്ത്രമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആ പഞ്ചായത്തുകൾ തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായത്. ആ പഞ്ചായത്തുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പാറശ്ശാല നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ശ്രീ. കുഞ്ഞൻനാടാർ ഒരു സ്വതന്ത്ര സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നാണ് 1951-ൽ വിജയം വരിച്ചത് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു വല്ലോ. ശ്രീ. കുഞ്ഞൻനാടാർ ഒരു സ്വതന്ത്രനിലയിലുള്ള സാധാരണക്കാര്യം സാമുദായികമായ പരിഗണനയും കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ജയിച്ചത്. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ആ പഞ്ചായത്തുകൾ അവർ കീഴടക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും പ്രകടമാക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചെങ്കോട്ട താലൂക്കു മുഴുവനും മദ്രാസിന്റെ ഭാഗമാണെന്നാണ് കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്; Physically and Geographically Shenkottah taluk forms part of Madras എന്നാണ് കമ്മീഷൻ പറയുന്നത്. ചെങ്കോട്ട താലൂക്കു പശ്ചിമപ്രാന്തത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ഭൂമിയിൽ കയറിക്കുന്ന സഞ്ചരിച്ചാൽ മതി ഈ സംഗതി സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും, അതായത് ഈ താലൂക്കു മുഴുവനും മദ്രാസിന്റെ ഭാഗം ആകാൻ അർഹതയില്ല എന്നും. വളരെ ഉന്നതന്മാരും, വിശ്വവിഖ്യാതരായ പണ്ഡിതന്മാരും എന്നു പറയുന്ന ആളുകൾ വാസ്തവമായ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നു കാണുന്നതിൽ വേദനയുണ്ട്. ഇതേമാതിരിയുള്ള ശുപാർശകളാണ് ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അത് വലിയ നിർഭാഗ്യകരവും ആപത്തും ആണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും മറ്റും എല്ലാം പരിഗണന വെച്ചു നോക്കിയാലും ചെങ്കോട്ടതാലൂക്കിലെ പശ്ചിമപ്രാന്തത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ ചേരുവാൻ ഉള്ളതുതന്നെ എന്നു തീർച്ചയാണ്.

ദേവികുളം-പിരുമേട് താലൂക്കുകളുടെ കാര്യം കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകമായി ഒന്നുതന്നെ പറയുന്നില്ല. ഇവിടെത്തന്നെ തമിഴ്നാട് കാൺഗ്രസ്സ് ഒഴിച്ചു മറ്റൊരാൾ ആളുകളും ഈ താലൂക്കുകൾ വേർപെടുത്താൻ പാടില്ല എന്ന അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. എന്നിരുന്നാലും മദ്രാസിലെ മന്ത്രിമാർ പറയുകയാണ് അത് ന്യായമായി അവർക്കു അങ്ങോട്ടു വിട്ടുകിട്ടണമെന്ന്. വിട്ടുകിട്ടുമെന്ന് അവർ ആശിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ അവർക്കു അതു കിട്ടുമെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. മദ്രാസിലെ മന്ത്രിമാർക്കു കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ആനുകൂല്യം ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുവേണം നാം വിചാരിക്കാൻ. ഏതായാലും ഇതിനെതിരായിട്ടു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു ശക്തമായ ഒരു നിലപാടു എടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളത്.

[ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ]

ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ശക്തമായ നടപടികൾതന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പലപ്പോഴും ആവേശഭരിതനായി മുഖ്യമന്ത്രി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അത്ര വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളാണുള്ളത്.

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥശർമ്മ : ദേവികുളവും പീരുമേടും താലൂക്കുകൾ മദ്രാസിനു വിട്ടുപോകട്ടെ എന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതു സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആനുകൂല്യത്തോടു കൂടിയാണെന്നു ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണു പറഞ്ഞത് ?

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : അതെന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നവെന്നു പറഞ്ഞുള്ളു.

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള : സർ, ഒരു ചോദ്യം. മദ്രാസ് മന്ത്രി മി. സുബ്രഹ്മണ്യം പണ്ഡിറ്റ്ജി തമിഴ്ക്കു അനുകൂലമാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി ഈ താലൂക്കുകൾ സംബന്ധിച്ച അനുകൂലമായ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ടോ ?

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : അങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഓർമ്മ. അതാണു ഞാൻ പറഞ്ഞത്.....

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥശർമ്മ : മലയാളികളോടു പണ്ഡിറ്റ്ജിക്കു സ്നേഹമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ ?

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള : ഇല്ല.

ശ്രീ. പി. വിശ്വംഭരൻ : ഓരോസ്ഥലത്തു ചെല്ലുമ്പോഴും അവിടത്തെ ആളുകളോടാണ് തങ്ങൾക്ക് സ്നേഹം എന്നു പറയുന്നത് രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ ഒരു തന്ത്രമാണ്. സർ, ഏതായാലും ദേവികുളം പീരുമേട് താലൂക്കുകൾ സംബന്ധിച്ച ഇങ്ങനെയൊരു തർക്കം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ കാബിനറ്റ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയും, ഈ ഗവണ്മെന്റും, ഇവിടത്തെ പി. സി. സി.യും ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി സംജാതമാക്കുകയും, അതു മൈപുളം കമ്മിറ്റിക്കു വിടുകയും ചെയ്തത് കഷ്ടമാണ്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചു, കംസർകോടിനെ സംബന്ധിച്ചും തർക്കമില്ല. ഗുഡലൂർ താലൂക്കു ഭരണപരമായും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി കേരളത്തിൽതന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്ന മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ വാദങ്ങളോടു ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. അവസാനമായി ഒരു കാര്യം കൂടി പറയാനുണ്ട്. ചരിത്രവും പാരമ്പര്യവും പറഞ്ഞു, ഗവകുടീരങ്ങളുടെയും മറ്റും കഥകൾ പറഞ്ഞും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആവേശംകൊള്ളേണ്ട കാര്യമൊന്നും ഈ കാര്യത്തിലില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ മനുഷ്യാത്മത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട്, അവരുടെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, എഴുപത്തുണ്ടോ, എൺപതോ ശതമാനം വരുന്ന കക്ഷിരാഷ്ട്രീയമില്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വേണം ഈ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വികാരങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ടു യാതൊരു തത്പരീക്ഷയുമില്ലാതെ, രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെയൊ, മറ്റു സ്ഥാപിതതാൽപ്പര്യങ്ങളുടെയൊ

നമ്മുടെയത്രയും കരുതി ഈ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. തെക്കൻതാലൂക്കുകൾ മദ്രാസിൽ ലയിപ്പിച്ചു വരുന്ന ഭോഷമെന്തെല്ലാം എന്നും, കേരളത്തിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഇങ്ങനെ അതേ അവഗാഹമായി ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു ചുമതല നമുക്കുണ്ട്. അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാതെ ഒരു നില എടുത്താൽ ഭാവിതലമുറ നമ്മെ പഴിക്കും. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ സാധാരണ ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുവേണം അവരുടെ ഭാവിഭാഗായേയ്ക്കു നീടാനമായ ഈ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കാൻ. അങ്ങനെ തെക്കൻതാലൂക്കുകളിലെ ജനങ്ങളുടെ പൊതുതാൽപ്പര്യം ആരായേണ്ട ഒരു ചുമതല ഈ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ഈ സംസ്ഥാനത്തു നിന്നാലും മദ്രാസിൽചേന്നാലും വരാവുന്ന ഈ ഭോഷമെന്തെല്ലാം പറ്റി ബന്ധപ്പെട്ട ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയിടയിൽ വസ്തുനഷ്ടമായ പ്രചരണം ഈ ഗവണ്മെന്റ് നടത്തണമെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ്.

സർ, ചെങ്കോട്ടതാലൂക്കിലെ തിരുനെൽവേലിയിലെ വലയിത പ്രദേശങ്ങൾ ഒഴികെ, ബാക്കിയുള്ള തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനം മുഴുവനും, മലബാർഡിസ്ട്രിക്ട്, തൃശ്ശൂർ, കാസർഗോഡ് താലൂക്കുകളും കേരളസംസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനു അനുകൂലമായ ഒരു അഭിപ്രായം സംഘടിപ്പിക്കാൻ ഈ സഭയോടു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ട്, ദേശീയതാൽപ്പര്യമാണ് ഇതിൽ പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കേണ്ടതെന്ന്. സംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതാതു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭൂതലവും നിലനിൽപ്പും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നും അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഈ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കേരളമായിരിക്കും സ്വീകാര്യമെന്നും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മി. സ്പീക്കർ: ഇങ്ങനെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ടൈം ലിമിറ്റ് മറന്ന സംസാരിച്ചാൽ, അതതു പാർട്ടിയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു പ്രസംഗിക്കാനുള്ള സമയം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് അവർ അറിയണം.

ശ്രീ. കെ. സി. എബ്രഹാം: സർ, ഇതൊരു പാർട്ടിപ്രശ്നമല്ല. കാരോ പാർട്ടിയിലെയും അംഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം അഭിപ്രായം പറയാനുള്ളതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു സമയം നൽകണം.

മി. സ്പീക്കർ: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, 15 മിനിട്ടുസമയംകൊണ്ടു പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുമെന്നു എല്ലാ മെമ്പർമാരും തീരുമാനിക്കണം.

ശ്രീ. കെ. എം. ജാർജ്ജ്: ക്ലിപ്തമായ സമയം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്.

മി. സ്പീക്കർ: 15 മിനിട്ടു സമയമെന്നു തീരുമാനിക്കാം. പതിനഞ്ചുമിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പ്രസംഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നതല്ല.

ശ്രീ. ടി. ടി. കേശവൻ ശാസ്ത്രി: ഒരു മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ സമയം ചിലർക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

2/3951/V

മി. സ്പീക്കർ : അതു ആദ്യമായിരുന്നു. സമയം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുൻപുള്ള കാര്യമാണ്. ഇതിനും പല മെമ്പർമാരും സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, മിക്കവാറും എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ആവർത്തനംകൂടാതെ പതിനഞ്ചു മിനിറ്റുകൊണ്ടു ഇനിയുള്ള പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രീ. പി. എം. മാക്കോസ് : അഞ്ചു മിനിറ്റുകൊണ്ടു പ്രസംഗിക്കാവുന്നവക്കു മുൻഗണന നൽകിയാൽകൊള്ളാം.

SHRI K. M. KORAH: In ancient times Kerala was the meeting ground of very many nations. Greeks, Romans, Jews, Syrians, Arabs, Chinese and others visited Kerala for purposes of trade and commerce. They came by sea to the ancient port of Cranganore. Going through the pages of ancient history we note that even from within India very many traders came to Kerala to meet the foreign traders. Even from distant Bengal goods were brought to Cranganore by land for export. As a result of this wide contact the Keraliya or I may say, the Malayali acquired a very very broad outlook and I must mention in this connection that you may not find such a broad outlook elsewhere in any part of India. Consequently, naturally, he was and is tolerant to other religions, nationalities and castes than his own. The Keraliya or Malayali has been always in the habit of looking upon all the land lying west of Western Ghats from Gokarnam in the north and Cape Comorin in the south as his own country. Owing to the barrier of the Western Ghats, this territory has been comparatively free from foreign invasions and the few conquerors who had the chance of entering into the territory of Kerala had to go back and even Tippu Sultan who was successful at the outset of entering into Kerala had to go back before his conquest was completed.

We also note another important fact in our territory of Kerala. The foreign nationals such as Jews, Parsis, Gujaratis, sindhis *etc.*, residing in Kerala enjoyed the very same privileges as those enjoyed by the Malayalis. The southern taluks, mostly inhabited by Tamil friends had received the greatest measure of attention from the monarchical State of Travancore and this is very well evidenced by the Kothayar Irrigation Project which has transformed this district into most fertile and profitable agricultural district. I don't think any Member of this Assembly will deny this fact.

The name Tamil Nad, Sir, which is a misleading name and which seems to have misled the S. R. Commission, with all respect to them, is of a very recent origin. We have

never heard this Tamil Nad here in Travancore until very recently. It was invented in very very recent years by our friends in south Travancore. I mean the political leaders for their own aggrandisement. Such a name, I mean Tamil Nad, will never be found in the records of Travancore Government. This also, I believe, will not be denied by any Member of this House. What is this Tamil Nad? Which is this area? The territory east of Western Ghats is Tamil Nad. It has never been claimed, nor has it ever been recognised that these southern taluks formed part and parcel of the Tamil Nad. Such being the case, I wonder how this demand for Tamil Nad so far as these particular southern taluks are concerned, has come into existence. What exactly is the fact? Let us pause for a moment and see how this came in. We all know that there is a pass in the southern end of Travancore known as Aramboli Pass. At the same time I don't think, without offending the feelings of a few friends, you know that the eastern portion of the Western Ghats is a very very barren area. Here you find all facilities. A few Tamil friends came in through this Aramboli Pass and they took refuge in Travancore.

SHRI A. KUNJAN NADAR : Have you seen that Aramboli Pass?

SHRI K. M. KORAH : That is a very silly question for a Member like Kunjan Nadar to ask me who had been in the Treasury Benches at least for some time.

So the Travancore Government, as I have already stated at the outset, and the Malayalis, who are always famous for their broadmindedness, received them. Similarly take the case of Devicolum and Peermade. What exactly is the situation there. There were no inhabitants in Devicolum and Peermade except the hill tribes. Plantations began. Estate owners wanted the help of labourers. We find a very very wide belt of forest separating these plantations from the plains of Travancore. That is a fact, Malayalis naturally like to live in isolated homes. Further, in the initial stage labour in this particular region, namely Devicolum and Peermade was irksome. Labourers came from the other side, I mean from Tamil Nad, to Devicolum and Peermade. The Travancore Government, noted for its broadmindedness welcomed them and gave them all facilities. They gave them facilities to live here permanently if they so desired. What happened then? They came and went

[Shri K. M. Korah]

back. Subsequently the Malayali labourers began to feel that they must also take advantage of the opportunity and naturally they also began to rush to Devicolom and Peermade. That is exactly the position. Now, anyone who goes to Devicolom or Peermade side can see the labourers coming early in the morning from Tamil Nad and going back in the evening.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Do you mean to say that labourers daily come and go and that there are no settlers?

SHRI K. M. KORAH: That is a fact which is admitted by all disinterested persons who come to Devicolam and Peermade. Beside the above larger groups of Tamilians there are various smaller groups of people living happily in the State of Kerala. The only difference between these two groups is that the former are not living near the borderline. The four southern taluks proposed to be separated from Travancore are intimately connected with the history of Travancore and their loss will rouse intense feelings of resentment and regret in the minds of Travancoreans. The very name 'Thiruvithamcode' is given to one of the villages in the south and that itself is going to Madras. Nobody will now deny the fact, I am sure. The consolidation of what now forms the territory of Travancore, it must be remembered, was conceived in the famous Padmanabhapuram Palace and the armies which materialised this idea marched from the Udayagiri fort which is situated nearby. It is surprising that the S. R. Commission which recognises the value of sentiments in Politics ignores these associations and proposes to cut off these taluks so intimately connected with Travancore on the basis of cold linguistic statistics. In paragraph 153 of the Commission's report all of us have seen that they have pointed out one of the evil that will arise if States are demarcated strictly on the linguistic principle. On either side of the boundary between the two linguistic States the population will be linguistically mixed and each State may view the development of its border region with indifference. The uncertainty regarding the future alignment of the boundary on the linguistic principle will intensify this indifference.

Let us have this enunciation of principle, if it may be called a principle, by the Commission (enunciated in paragraph 153) before our minds and examine this question.

A fixed and unchangable boundary will remove or at least reduce this tendency. It is the undoubted responsibility of the State to look after the well-being of the people whatever be their language and culture. The treatment by the Travancore Government of South Travancore and its people, the vast majority of whom are Tamils, from the very beginning of the administration in Travancore is an illustration of this point. South Travancore, we all know, is the most developed district in Travancore in respect of communications and irrigation. If suppose the original Travancore Government or the present Travancore-Cochin Government had the least doubt that this portion would be wrested from us, do you mean to say that this enormous amount would have been spent, or making this District an ideal one in point of communication and irrigation.

There is another matter also to be noted. Since the advent of responsible Government, every Government, which was essentially a Malayalee Government—I do not feel any compunction in conceding it—has spared no pains for the development of the southern Taluks of our State. If those Governments, as I have already submitted, had the least doubt that this portion would be taken away to Madras, do you mean to say that such enormous amounts for the last so many years would be spent for the Southern Taluks. I am perfectly certain that if five per cent of the amount spent for irrigation purposes in South Travancore had been spent in North Travancore, the Travancore-Cochin State would not have to suffer so much for want of rice, as it suffers now. This fact could not be ignored.

SHRI A. KUNJAN NADAR: May I know the amounts spent?

SHRI K. M. KORAH: You can very easily get them from the records. Why should time be wasted for this purpose here?

So then we come to the irresistible, logical and sensible conclusion that wherever linguistic State has a traditional natural boundary, it has to be accepted as its permanent boundary and should not be changed as the linguistic statistics of the areas near that boundary change. The traditional boundary between the Kerala State of Travancore and Cochin and the Madras Presidency has been carefully maintained. As regards the boundaries of Malabar, they may

[Shri K. M. Korah]

have changed as it was being administered by the Madras Government along with the adjacent territories. There a revision of boundaries may be necessary.

Let us now take into consideration the difficulties anticipated by the S. R. Commission in paragraphs 119 and 120 that may arise if the Tamilians residing in South Travancore and other parts of Travancore-Cochin are included in the Kerala State. Malayalam and Tamil are kindred languages and Malayalees can understand Tamil and Tamilians can understand Malayalam. It is a fact, which cannot be denied by any conscientious man that many members coming from South Travancore can speak Malayalam much better than Tamil. I go to the extent of saying that some members do not know to speak in Tamil and they speak Malayalam much better than so many Malayalee members of this Assembly. Such being the case, what could be the possible difficulty if South Travancore is also included in the new Kerala State.

I may also draw the attention of this House to another important fact. If we accept this principle, we will have to face a lot of troubles. You may see how the linguistic principle may be abused and a sense of unstability and uncertainty may be engendered from the contention raised by Shri Nesamoni and other friends that a portion of the Neyyattinkara Taluk, where the Tamilians are said to be predominant in number, should be included in the territory proposed by the S. R. Commission to be separated from Kerala. Imagine to what absurd conclusion this would lead to. I may draw the attention of the House to one simple fact. Some development works are going on in Neyyattinkara. As I have already stated at the outset, the eastern portion of the Western Ghats is a barren area. Ours is a fertile region. Climatic conditions are also much better. People here would, as a result of the broad outlook which the Malayalee has imbibed from the beginning, would give a warm welcome to Tamils migrating to those areas. A few years hence a new delimitation may become necessary, if we accept the linguistic principle without any regard to natural boundaries. And naturally Neyyattinkara in a few years hence would have a greater population of Tamilians. Subsequently there would be a rush to Nedumangad and to Trivandrum. I am going to ask the question what will be the future of the Kerala State, which is now formed, if these

Taluks were also to be given up. I am sure in a few years we will have to lose all of Nedumangad and even this Trivandrum.

മി. സ്പീക്കർ: ശ്രീ. മക്കോസിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഷോർട്ട് സ്റ്റിച്ചസ് നടത്തുവെന്ന് മുൻഗണന കൊടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അഞ്ചുമിനിറ്റിൽ കൂടുതൽ സമയം എടുക്കേതെ പ്രസംഗിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവർ പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളാം.

ശ്രീ. പി. എം. മക്കോസ് : സർ, വഞ്ചിമാതാവ്ന്റെ സന്താനങ്ങളായി ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നവരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഈ സംസ്ഥാനത്തെ ശത്രുക്രിയ ചെയ്യുന്നതിൽ അനുകൂലിക്കുന്നവരായി കാണുന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ മനോവേദനയുണ്ട്. ഭാഷയുടെ പേരിൽ പല അവകാശവാദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഇത് അർത്ഥശൂന്യമാണ്. ഭാഷയുടെ പേരിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നവർ പോലും ഭാഷയെപ്പറ്റി അപരാധം പറയുകയും അവർ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ എനിക്കു ഭാവമെടുപ്പാൻ ഭയവും തോന്നുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ ഈ ഇംഗ്ലീഷുപ്രണയം ഇപ്രകാരം മുത്തുവരികയാണെങ്കിൽ ഒരു കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഈ രാജ്യം ഇനിയും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയല്ലേ എന്നുകൂടി ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭാഷയുടെ പേരിൽ അവകാശവാദം നടക്കുന്ന ഈ കാലത്തും മലയാളഭാഷ ചിലർ വിശ്മയിക്കുന്നു. ഭാഷയെ വളരെ കളിപ്പിക്കൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു പൂർവ്വകാലം മുതലുള്ള അനുഭവത്തിൽകൂടി നമുക്ക് അറിയാം. ആ കളിപ്പിക്കലിൽ വളരെ ആപൽക്കരമായ ഒരു അനുഭവമായിരിക്കും വിഭജിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കേരള സംസ്ഥാനം സംജാതമാകുമ്പോൾ ധർമ്മമിഷ് ഉണ്ടാകുന്നത്. സർ, ഭാഷയ്ക്കു എന്താണ് സ്ഥാനം? ഭാഷ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം എന്ന സേവനത്തിനുപകരിക്കാവുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണു ഉപാധിയും, മൈത്രാനപ്രസംഗത്താലും ഒരു ഉപകരണവും ആണെന്നു മാത്രമേ ഇന്നത്തെ അനുഭവം വെച്ചു നോക്കിയാൽ പറയാൻ കഴിയൂള്ളൂ. എന്തായാലും എനിക്ക് എന്നേ ഈ അവസരത്തിൽ പറയാനുള്ളൂ. ഭാഷയുടെ പേരിൽ ഇനി ആരും നമ്മെ കളിപ്പിക്കുവാൻ നാം അനുവദിക്കരുത്. വിഭജിക്കുന്നതും ഉപജീവനാർത്ഥം ഇവിടെ വന്നു താമസിക്കുന്നവർ ഒടുവിൽ ഭാഷയുടെ പേരിൽ രാജ്യം കൈയടക്കുന്ന സംഭവമായെന്നു നമുക്കു പറ്റാത്തതുല്ല. ചരിത്രം സാക്ഷിയുണ്ട്. മഹാബലി ചക്രവർത്തി ഈ രാജ്യത്തെ വിഭജിക്കുക വളരെ സൗകര്യങ്ങൾ ദയാപൂർവ്വം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യത്ത് അവർ ചവുട്ടി ഭൂമിക്കടിയിലേക്ക് താഴ്ന്നി. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ തേജോവധം ചെയ്തു സ്വപ്രജകളെ സ്വൈരജീവിതം അനുവദിക്കാതെ വളരെ അടിമകളാക്കി ഭൂതമുലരാക്കി വിടുകയും ചെയ്തുകൊടുത്തു. ചിങ്ങമാസത്തിൽ തിരുവോണ ദിവസം മാത്രമാണ് അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു വെളുത്തമുണ്ടുടുക്കുവാനും ഷേവചെയ്യുവാനും പിൽക്കാലത്തെ സമന്വേഷിസ് നേമമില്ലാത്ത സേവകാധികാരികൾ അനുവദിച്ചത്. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ മർദ്ദഭേദമായ നീണ്ടചരിത്രം ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. സർ, അതുകൂടെ പരിഗണിക്കാതെ കേവലം ഭാഷാപരമായി മാത്രം സംസ്ഥാനവിഭജനം നടത്തുന്നത് നിതീകരിക്കാവുന്നതല്ല. ഭൂമി വെട്ടി

[ശ്രീ. പി. എം. മേക്കോസ്]

മുറിച്ചു സംസ്ഥാനവിഭജനം ചെയ്താൽ ചില പ്രമാണികൾക്ക് മേധാവിത്വം സ്ഥാപിച്ചു നയിക്കാമെന്നല്ലാതെ ഭൂമിയോട് അത്യാധാപനം ചെയ്ത നമ്മെ എല്ലാം പോറ്റി പലത്തുന്ന സാധുജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഭാരവും വൈഷമ്യങ്ങളും കൂടുതലായി ഉണ്ടാകുമെന്നല്ലാതെ ഒരു ഇടവും അധാപനിക്കുന്ന അർദ്ധപട്ടിണിക്കാർക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. സർ, അതുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു യാതൊരു ഭാഷക്കാരെയും പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇനിയെങ്കിലും അനുവദിക്കരുതെന്ന ഈ സഭയിലെ എന്റെ ബഹുമാന്യ സഖാക്കളോട് സ്നേഹിതന്മാരോടും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ: എസ്. ആർ. സി. റിപ്പോർട്ടിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന തുപാർശകളെ പൊതുവേയും ഭരണ സംസ്ഥാനത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെന്ന ഈ സഭയിൽ പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവിടെ പലരും റിപ്പോർട്ടിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഒരു വിധിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും യാഥാർത്ഥ്യം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കത്തേയുമാണ് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നില്ല. എനിക്കു ഏറ്റവും പ്രധാനമായി പറയുവാനുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനവിഭജനം ഒരിക്കലും ഒരു പുരാതന രാജ്യത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ ബലിമുക്കിക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നാണ്. വളരെ നാളായി ഒന്നിച്ചുചിന്തയ്ക്കുകയും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ചരിത്രപരമായും ഉള്ള ബന്ധങ്ങളാൽ ഉറപ്പുള്ള ജനതകൾ തമ്മിൽ രൂപമായി നിലനിന്നുപോന്നിരുന്ന വികാരത്തെയും ആവേശത്തെയും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ഈ തിരുവിതാംകൂറിനെ മീറ്റിക്കുരുത്തുന്ന അപേക്ഷയാണ് എനിക്കുള്ളത്. ഇതിൽ വിചാരങ്ങൾക്കും വികാരങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം കല്പിക്കരുതെന്നും മറ്റും ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. മനുഷ്യന്റെ ഇണവും സത്സഭാവവും എല്ലാംതന്നെ വികാരങ്ങളുമായി അനുബന്ധിതമാണ്. പേടിയോട്ടിസം അല്ലെങ്കിൽ രാജസ്റ്റേം എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ വികാരത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യാഘാതമാണ്. അതുകൊണ്ടു വികാരമില്ലാത്ത, ആവേശമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ സത്പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരിതനാവുകയില്ല. അങ്ങനെ ബാല്യകാലം മുതൽ തിരുവിതാംകൂർ എന്നും, പത്മനാഭപുരം എന്നും, മന്ദ്രാകുമാരി എന്നും, തുച്ഛിനൂർ എന്നും, വേലുത്തമ്പിള്ളി എന്നും മറ്റും കേട്ടു തഴക്കം വന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യം ആണു നമുക്കുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള പാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു രാജ്യത്തിലെ ഒരു വിഭാഗത്തുള്ള മണ്ണിനു നിറഭേദം വന്നിട്ടുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ അവുടെ വൃക്ഷങ്ങൾ കുറവുണ്ട് എന്നു കാണത്താൻ അതു വേറൊരു രീതിയിൽ തിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ഹൃദയവേദനയുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. മലയാളി എന്നോ, തമിഴനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയല്ല ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. എന്നുവെച്ച് തിരുവിതാംകൂറിനോടു കൂട്ടിച്ചി ചേർത്തിട്ട് എനിക്കു വിരോധമുണ്ടെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ മലബാർ ചേർക്കുന്നതിൽ വിരോധം ഉണ്ടെന്നോ ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതും ഇല്ല.

എനിക്കു പറയാനുള്ളത്, മലയാളികൾ മാത്രമുള്ള ഒരു രാജ്യം വേണമെന്നല്ല. അല്ലെങ്കിൽ മലയാളികൾ മാത്രമേ ഈ രാജ്യത്തു നിവസിക്കാവൂ എന്നുമല്ല. സംസ്കാരപരവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ കാര്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് ഭരണനടത്തുന്നതിനു അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ഒരു സംസ്ഥാനം വേണമെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. വളരെ കാലങ്ങളായി ഒരു ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കുവാനവർ വെറും നിസ്സാരഭാരണങ്ങളാൽ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതു വേദകരമാണ്. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും ഓരോ പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ആ പാരമ്പര്യത്തെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ട ചുമതല നമുക്കെല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ കൊച്ചിയെ തിരുവിതാംകൂറിനോടു യോജിപ്പിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ പാലിച്ചുകൊണ്ടും അതേ സമയം കൊച്ചിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനു ഹാനി സംഭവിക്കാതെയുമാണ്, അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കലിനോടു എനിക്കു യോജിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഭാഷ, മതം, വർഗ്ഗം, എന്നു തുടങ്ങിയ ചിന്തകളോടു യോജിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞ ചിന്താഗതികൾ ഈ രാജ്യത്തിനുമാത്രമല്ല, എത്ര രാജ്യത്തിനും ഇവ തെക്കേക്കര അധികം ഭാഷയെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മെഴുനാരങ്ങയുടെ കാലത്തോ, അശോകചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തോ, മുകിലസംഗ്രാജ്യത്തിന്റെ കാലത്തോ, മഹാരാഷ്ട്ര മേധാവിത്വത്തിലോ, ഹിമവൽ സേതുപര്യന്തമുള്ള ഭാരതം ഒരു ഏകഭരണത്തിൻ കീഴിൽ വന്നിട്ടില്ല. ആ മഹാകാര്യം സംഭവിച്ചത് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിൻ കീഴിലാണ്. വിദേശീയരുടെ കീഴിൽ നാം അടിമകളായ ഒരു എന്ന പരമാർത്ഥം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയോടുകൂടി നിർഭാഗ്യവശാൽ മതത്തിന്റെ പേരിലും വർഗ്ഗത്തിന്റെ പേരിലും ഇൻഡ്യ വിഭജിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ ഇൻഡ്യയും പകുതിസ്ഥാനം രൂപംകൊണ്ടു. സർ, അങ്ങനെയിരിക്കെ ഇപ്പോഴിതാ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും വിഭജിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി വിഭജനം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിതന്നെ അപകടത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണ്. പട്ടാഭി സിതാരാമയ്യ, പണ്ഡിറ്റ് നെഹറു, പട്ടേൽ മുതലായ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട കമ്മറ്റി ഭയന്ന് പിന്മാറിയ ഒരു കാര്യമാണ് ഭാഷാപ്രവിശ്യാവിഭജനം. അങ്ങനെ ഒരു വിഭജനം സാധനികമായി സാധിച്ചത് ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മീഷനാണ്. ഈ റിപ്പോർട്ട് എങ്ങനെയെങ്കിലും കോർഡ് സ്റ്റോറേജിൽ വെക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തെ പറ്റി നടന്നുചൊണ്ടിരുന്ന ചർച്ചാവേളയിൽ, തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള നാലു താലൂക്കുകൾ ഒരു കാരണവശാലും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല എന്ന വാദമുഖം എന്റെ ചില സ്റ്റേഫിതന്മാർ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ, അതേ സമയത്ത് എന്റെ ചില തമിഴനാടു സ്റ്റേഫിതന്മാർക്ക് ആവേശവും അരിശവും കൊള്ളുന്നതായി എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചു. പക്ഷെ അങ്ങനെയുണ്ടായ വികാരവിശേഷങ്ങൾ ക്ഷന്തവ്യമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വികാരപ്രകടനങ്ങൾ രൂഢമൂലമായിട്ടു ഉത്തരാനെങ്കിൽ, വകവെച്ചുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകേണ്ടത് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പേരിൽ നിതീതിരിക്കത്തക്കതാണ്. കാരണം മനുഷ്യർ അവരുടെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് രാജ്യനന്തയ്ക്കായി ആവേശം കൊള്ളുന്നതിൽ എന്തു തെറ്റാണുള്ളത്. പക്ഷെ ഈ

[ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ]

ആവേശവും ആഗ്രഹവുമെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതായിരിക്കണമെന്നു യുള്ള. സർ, ഈ നിയമസഭാതലത്തിൽ ഇത്രശക്തമായ ഉണ്ടായുള്ളല്ലോ. പുനഃസംഘടനയെ സംബന്ധിച്ച ഭാഷയുടെ പേരുംപറഞ്ഞു ബാബയിലുണ്ടായ ഒരു വിപ്ലവത്തിൽ പത്തുപേർ വെടിവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. കാരണം ഭാഷയെ മാത്രം മുറുകിപ്പിടിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. ഭാഷ, എനിക്കു തോന്നുന്നു ലഹരിപദാർത്ഥംപോലെ ഒരു വീര്യമുള്ള എന്തോ ആണെന്ന്. ഈ ഭാഷാ ലഹരിപിടിച്ചു ഉന്മത്തനായി ജനങ്ങൾ പല അവിവേകങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പു നടന്നിട്ടില്ലാത്ത പല അനീഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് ഇടനൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഒരു കാരണവശാലും ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാരതത്തിനകത്തു ഒരു വിഭജനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രയാകണമെന്നും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഉണ്ടാകണമെന്നും ഉള്ളതിലേക്കു പ്രയോജനങ്ങൾ നടത്തി കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു ഭാഷാപരമായ പ്രവിശ്യാനുപീകരണകൂടി വേണമെന്നുള്ള വാദഗതിയും അതിനിടയിൽ കൂടി നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അന്നു വളരെ അപ്രധാനമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രശ്നം ഇന്നു കട്ട വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഭാഷാപരമായ പ്രവിശ്യ രൂപീകരിക്കണമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അത് അപകടരമാണെന്ന് ഈ രാജ്യത്തിന് വെളിയിലുള്ള ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു തോന്നാൻ പരയുകയുണ്ടായി. ബാബയിലും മറ്റും നടന്ന അനീഷ്ടസംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഭാരതമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം എന്നു വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഭരണപരമായ സൗകര്യങ്ങൾ കരുവേണ്ടി ഒരുപക്ഷേ വിഭജനം നടത്തുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ശ്രീ പി. ആർ. മാധവൻപിള്ള : ഇൻഡ്യ ഒരു സംസ്ഥാനമായിത്തന്നെ കൊള്ളാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ : ഇൻഡ്യ ഒരു ഏക യൂണിറ്റായി സംസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളണമെന്ന് ഏകീകരണമില്ല. അതേ സമയം ഇൻഡ്യാവിഭജനം എന്നെ എല്ലിച്ച് തന്നുവെങ്കിൽ അമേരിക്കയിലുള്ള ഏകീകരണമെല്ലാംപോലെ ഭൂപ്രകൃതി, ഭരണസൗകര്യം, നീണ്ടവേള, ചരിത്രപരമായ പരിഗണനകൾ ഇവ മുഖ്യമായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് കഴിയുന്നത്ര നേർവരകൾ വെച്ച് ഈ രാജ്യം വിഭജിക്കുമായിരുന്നു. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാജ്യത്തെ വെട്ടി മുറിക്കുക ശരിയല്ല. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയാൽ വിഭജനം കൂടക്കൂടെ വേണ്ടിവരും. ഇവിടെ ഒരിക്കൽ എന്നല്ല പലപ്പോഴും സമാധാനത്തോടും ശാന്തതയോടുകൂടി പ്രസംഗിക്കുന്ന ശ്രീ. പി. എസ്. നടരാജപിള്ളപോലും ഭാഷ എന്നു പറയുമ്പോൾ ആവേശപ്പെടുന്നു. ഇത് തമിഴ്നാട്ടിൽ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ ഭാഷയുടെ പേരിൽ സംസ്ഥാനത്തു ആർക്കാണ് വേദം കൊള്ളാത്തത്. അതുപോലെതന്നെ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചു കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയുമായി മല്ലിട്ടു വെട്ടിപ്പിടിച്ച ആളുകളും പോരാടിയ ആളുകളുമാണ് തമിഴർ. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സമ്പാദ്യമായ ഭൂപ്രദേശം മറ്റാസി

ലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് ശരിയാണെന്നു മറ്റും ഉള്ള വാദഗതികൾ ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. സർ, പലപല കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ഭൂമിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നത്. എന്റെ വിട്ട് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയതല്ലെങ്കിലും അവിടെ താമസിക്കുന്ന എനിക്കു അനവധി നാളത്തെ ആ വിട്ടുമായുള്ള പഴക്കവും സ്നേഹവുമുണ്ടാകട്ടെ അതിനെ ഇനിയൊരാൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള വിസമ്മതം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ തെറ്റാണെന്നു പറയാൻ സംശയമല്ല. അതുപോലെതന്നെയാണ് കൽക്കളം, വിളവംകോട്, അഗസ്തിശ്വരം, തോവാള മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നവർക്കും ആ സ്ഥലങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇവ തനി മലയാളശബ്ദങ്ങൾ അല്ലേ. തോവാള, അഗസ്തിശ്വരം, കൽക്കളം, വിളവംകോട് ഇവ തമിഴുഭാഷയോടൊന്നു മറ്റും പറഞ്ഞു അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്നത് ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വ്യാജപെട്ട, ചെങ്കൽപെട്ട എന്നീ പേരുകളും ഇവയും തമ്മിൽ വല്ല സാദൃശ്യമുണ്ടോ? ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ പല സംഭവങ്ങളും നടന്നിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളും രാജ്യസ്നേഹികളായ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ജന്മദേശവുമായ സ്ഥലങ്ങളാണ് ഇന്നു മദ്രാസിനു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്നത്. സർ, നമ്മുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ നേട്ടങ്ങളും ഈ അവസരത്തിൽ വിസ്മരിക്കരുത്.

ശ്രീ. എ. കുഞ്ഞൻ നാടാർ : ചെങ്ങന്നൂർ, പെരുമ്പാവൂർ എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകൾ തമിഴോ അതോ മലയാളമോ?

ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ : എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈ കാര്യത്തിൽ വികാരഭരിതനായിരിക്കുകയാണ്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂർ കർ മാത്രമല്ല വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരും കൂടെ അടുത്ത അസംബ്ലിക്കു മുമ്പ് തമിഴുഭാഷ പഠിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. എന്നാലേങ്കിലും ശ്രീ. കുഞ്ഞൻനാടാർക്ക് അല്പം ആശ്വാസം ഉണ്ടാകട്ടെ. ഈ അടുത്ത കാലത്തു് ജവഹർലാൽ നെഹറു പറയുകയുണ്ടായി കുറഞ്ഞതു് ഒരു ഇൻഡ്യൻ മൂന്നാലു ഭാഷകളെങ്കിലും പഠിച്ചിരിക്കണമെന്നു്. അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കു് തമിഴുഭാഷ പഠിക്കുന്നതിൽ എന്തു വിരോധമാണുള്ളതു്. വേണമെങ്കിൽ അതിലേക്കു് ഞാൻ നാളെ മുതൽ സന്നദ്ധനാണു്. പുരാതനചരിത്രം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജ്യസ്നേഹികളായ പല ഉന്നത വ്യക്തികളും ജീവിച്ചിരുന്ന ദേശത്തോടു് ഒരു മമത ഉണ്ടാകുന്നത് ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ല. അതായതു് ലെനിൻ എന്നു് കേൾക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യസ്നേഹിതന്മാർക്കു് ഒരു സ്നേഹവും ഒരു വികാരവും ഉണ്ടാകുന്നു. അതുപോലെ ലിങ്കൺ എന്നു് കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു അമേരിക്കൻ വികാരഭരിതനാകുന്നു. അതുപോലെ വേലുത്തമ്പി എന്നു് കേൾക്കുമ്പോൾ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മലയാളികൾക്കു് മാത്രമല്ല ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മലയാളികൾക്കും ആവേശമുണ്ടാകുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ ചരിത്രസത്യങ്ങളൊക്കെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപം പ്രാപിക്കാൻ പോകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് ആ സ്ഥലങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്? എന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യസ്നേഹിതന്മാർ മലബാറിന്റേയും ഗുഡല്ലൂറിന്റേയും കാര്യത്തിൽ താല്പര്യവും ആവേശവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടുകയുണ്ടായി. ആവേശം

[ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ]

ശവം താല്പര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ആ നാട്ടിനോടുള്ള പ്രതിപത്തി കൊണ്ടായിരിക്കണം. ശ്രീ. എം. പി. മേനോൻ പറയുകയുണ്ടായി തമിഴർ അവരുടെ കുട്ടികളെ ഉറക്കൻ പാടുന്ന പുതുതമിഴകത്തോടു പാട്ടിനെ ഇവിടെയും പുതുക്കേണ്ടതുപോലെ അനുഭവിക്കണമെന്ന്. ഇതൊക്കെ അവനവൻ ജനിച്ച ജീവിച്ച വളർന്ന മണ്ണിനോടുള്ള സ്നേഹ ബന്ധത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഒരു പാരമ്പര്യത്തിൽ, ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ ജീവിച്ചവർ വെറും വ്യക്തിവിഭവങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നത് അവരുടെ മോചിക്കുതന്നെ ശോഭനമാണോ എന്നുകൂടി ചോദ്യം ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ട് സർ, എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് പശ്ചിമഘട്ടത്തിന് പടിഞ്ഞാറുവശം കിടക്കുന്ന ഭൂമി മുഴുവനും ഒരു ഒറ്റ യൂണിറ്റായി രൂപീകരിക്കുന്നത് ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും സാമ്പത്തികപരവുമായ അടിസ്ഥാനത്തിന് യോജിച്ചതാണെന്നാണ്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനം രൂപമെടുക്കുന്നത് ആ സംസ്ഥാനത്തുള്ള ജനതയുടെ ഭാവി നന്നാകുന്നതിനും പുരോഗമിക്കുന്നതിനും കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഒരു രാജ്യം അങ്ങനെ ഉണ്ടാകണമെന്നു പറയുമ്പോൾ മലയാളം മാത്രം സംസാരിക്കുന്നവർ മതിയെന്നു അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. ഈ കാര്യം വളരെ ഗുരുവമായ തരത്തിൽ എന്റെ തമിഴ്നാടുസ്തേഹിതന്മാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആളുകൾ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഭാഷാപരമായ വിഭജനം ഒരു പത്തു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു നീട്ടിവെച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ തമിഴ്നാടുസ്തേഹിതന്മാരെ പിരിച്ചു വിടേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നു എനിക്ക് ദൃഢമായി പറയാൻ കഴിയും. നിർഭാഗ്യവശാൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് ഈ അവസരത്തിൽ വന്നതുകൊണ്ടാണ് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂർക്കാർ വിട്ടുപിരിയണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നത്. അതല്ലെങ്കിൽ തമിഴെന്നോ മലയാളമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം കൂടാതെ പരസ്പരം സൗഹാർദ്ദത്തോടും സഹകരണത്തോടുംകൂടി ഒന്നിച്ചുനിന്നു കണ്ടുകൂട്ടേണ്ട ആവശ്യവാദങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും തലപാറ രാജ്യക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടിയും പ്രവർത്തിക്കാമായിരുന്നു. ഒരു മലയാളി തമിഴ് പഠിക്കുകയും ഒരു തമിഴൻ മലയാളം പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പരാതിക്ക് ഇടവരുകയില്ലായിരുന്നു. എന്തിന് ഹിന്ദി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രഭാഷയല്ലേ. മലയാളി എത്ര ജാഗ്രതയോടെ ഹിന്ദി പഠിക്കുന്നു. നമുക്കെല്ലാം ഹിന്ദി ഭാഷവഴി ഒന്നിക്കാം. ഒരു പക്ഷേ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂർക്കാർക്ക് വല്ല അവശതകളും പരിഹാരമാകാനുണ്ടെങ്കിൽ അവ അന്യോന്യമുള്ള സഹവർത്തിത്വംകൊണ്ട് പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. തമിഴ്നാട്ടുകാർക്ക് പ്രത്യേകം ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ അഭിപ്രായത്തോടു അനുകൂലിക്കാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും തയ്യാറാണ്. ഞാനിതു പറയുമ്പോൾ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ മണ്ണ് പോകുന്നു എന്നുള്ള സങ്കടംകൊണ്ടാണ് വിചാരിക്കേണ്ട. നിങ്ങളുടെ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റിയതിനുശേഷം ശരിയായ ഒരു ഭരണകൂടത്തിൻകീഴിൽ ജീവിച്ചാൽ മതിയെങ്കിൽ അതിനുള്ള സംജാതകൾ ഇനിയും ഉണ്ടെന്നാണ് എനിക്കവരോടു പറയാനുള്ളത്. അതല്ലാതെ വികാരത്തിനെ ഇളക്കി വെട്ടി, വികാരത്തിന്റെ അടിമകളായി ആവേശംകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ആശാസ്വമാണെന്ന് പറയാൻ നവരായില്ല. നാമെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുനിന്ന് ഏകമുഖ്യമായി രാജ്യനന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം ചെയ്യാമോ അതൊക്കെ ചെയ്തു നമ്മുടെ ജീവിതം

നമ്മുടെ നാട്ടിനും ജനങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ വീനീതമായ അപേക്ഷ. ഞാൻ ചെങ്ങന്നൂർ സ്വദേശിയാണ്. 75 മൈൽ അകലെനിന്നുമാണ് വരുന്നത്. നമുക്ക് ലാവക്കം ചരിത്രവും സംസ്കാരവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ്. ഉൽകൃഷ്ടമായ സംസ്കാരത്തിലും പാരമ്പര്യത്തിലും ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു ജനത ഒരു കാരണ വശം വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് ക്ഷീണഭീനമായി, എന്നെന്നേക്കുമായി മാറിപ്പോകുന്നത് വളരെ വേദകരമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. നമുക്ക് ലാവക്കം സ്വതേയുള്ള വ്യക്തിത്വത്തെ അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ.

അങ്ങനെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വ്യക്തിത്വവും, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയുടെ വ്യക്തിത്വവും, മലബാർകൂടി ചേരുകയാണെങ്കിൽ അതുകൂടെ ഉൾപ്പെടുന്ന കേരളത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വവും നശിപ്പിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അഭ്യർത്ഥനയുണ്ട്. മലയാളികളും തമിഴരും യോജിച്ചുപോകണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും ഏതെങ്കിലും ഭാഗം വെട്ടി മാറ്റിയിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ റസലുഷൻ വോട്ടുചെയ്യണം.

ശ്രീ. മഞ്ജുനാഥപ്രഭു: സർ, ഒരു പായിൻറ് എഫ് ആർഡർ. 5 മിനിറ്റുസമയമാണ് അനുവദിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പതിനഞ്ചു മിനിറ്റായി. ഇനിയും അനേകം മെമ്പർമാർക്കു സംസാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു കൂടി അതിനു സൗകര്യം കൊടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. SPEAKER: Please conclude.

ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ: അങ്ങനെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് യാതൊരു ഭാഗവും വരുത്താതെ ഒരൊറ്റ ഘടകമായി നിലനിൽക്കത്തക്കവണ്ണം തമിഴ്നാടുസ്നേഹിതന്മാർ യോജിച്ച് ഒരു തീരുമാനത്തിൽ എത്തണമെന്നും, ഇവിടെയുള്ള അനവധി മലയാളിസ്നേഹിതന്മാർക്കു ഹൃദയവേദന ഉണ്ടാക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ പണ്ഡിറ്റ് നെഹറു പരോക്ഷലിസം, പെറ്റികപാറൽസ്, പ്രൊവിൻഷ്യലിസം മുതലായവ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രഭൂതസ്തു് ഹാനികരമാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. പരമാർത്ഥമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള മനഃസമിതി ആർക്കും ഉണ്ടാകരുത്. രാജ്യത്തിന്റെ ഭൂതർക്കം ഐക്യത്തിനും അത് ഹാനികരമാണ്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ ഏതെല്ലാം ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ചേർക്കാൻ എനിക്കു സമ്മതമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള രാജ്യത്തെ വെട്ടിമറിക്കരുത്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി ഒരുമിച്ചു കിടക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയ്ക്കകത്തു് ഇന്നുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മാറി എന്റെ ഇടതുപക്ഷസ്നേഹിതന്മാരും വലതുപക്ഷത്തുള്ള സ്നേഹിതന്മാരും അഭിപ്രായഐക്യത്തോടുകൂടി ഈ റസലുഷൻ നൂറു ശതമാനവും വിജയിക്കുവാൻ വോട്ടുചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. എ. ചിദംബരനാഥനാടാർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഉൾപ്പെട്ട പി. എസ്. പി. പാർട്ടിയുടെ ഗവണ്മെൻറ് തമിഴരുടെ മേൽ വെടിവെച്ചപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു?

ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ : അത് ഏതയവേദനയോടു കൂടി നോക്കിയിരുന്നു. പക്ഷെ എന്തു ചെയ്യാനാണ്? അതു സമീകര്യം നിവൃത്തിയുള്ളത്. അത് പി. എസ്. പി. ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്തതല്ല എന്നു വിചാരിക്കരുത്. ഇവിടെ ഈ നിയമസഭാമന്ദിരത്തിന്റെ മുൻപിൽ വെച്ച് കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറ് മർദ്ദിച്ചിട്ടില്ലേ? നാം എന്തു ചെയ്തു? നോക്കിനിന്നു. ഞാൻ വളരെ ടുവിച്ചു. അങ്ങനെയൊക്കെ ചിലപ്പോൾ വരും. ഇന്നലെ ബാംബേയിൽ നടന്നത് എന്താണ്? അവിടെ കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറല്ലേ? അവിടെ വെടിവെച്ചിട്ടില്ലേ? ഇനി ഒരു പക്ഷെ കാമരാജൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വെടിവെച്ചു എന്നു വരും. അപ്പോൾ കണ്ണാടകത്തേയ്ക്ക് പോകുമോ? അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊന്നും വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിയമസഭാധാനങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിന് ചിലപ്പോൾ ഈ നടപടികൾ എടുക്കാതെ തരമില്ല. അതൊക്കെ നാം സമീകരിക്കുന്ന വേണം. ഒരു ഗ്രാമമായ ചെങ്ങന്നൂരിൽ വെടിവെച്ചിട്ടില്ലേ? എന്തു ചെയ്തു? ഞാൻ പറയുന്നത് പി. എസ്. പി. ഗവണ്മെൻറ് വെടിവെച്ചു എന്നോ കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറ് വെടിവെച്ചു എന്നോ വിചാരിക്കാതെ ഗവണ്മെൻറ് വെടിവെച്ചു എന്നു വിചാരിക്കണം. ബാംബേയിൽ പി. എസ്. പി. ഗവണ്മെൻറല്ലേ. അവിടെ തമിഴരുടെ മേൽ മലയാളികൾ വെടിവെച്ചതുമല്ല. ഏതായാലും അകരണത്തിൻപേരിൽ ഇവിടെനിന്നും പോകുന്നത് ബുദ്ധിയല്ല.

ശ്രീ. എ. ചിദംബരനാഥനാടാർ : ഏതായാലും ഇതിന് ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയെ കൺഗ്രാമലേററ് ചെയ്യണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ പോകുന്നത്.

ശ്രീ. സി. കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ : അങ്ങനെ പോകരുത്. അതിന് നിർബന്ധം പിടിക്കരുത്. ഞാൻ ഇത് വികാരാധീനനായിട്ട് പറയുകയല്ല. വികാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. വികാരങ്ങളില്ലെങ്കിൽ അവൻ മനുഷ്യനല്ല. എന്നാൽ വികാരംകൊണ്ട് ആവേശംപൂണ്ടു ഞാൻ ഇതു പറയുകയല്ല. ഏങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വികാരം ഉണ്ടാകുന്നു. താൽക്കാലികമായ വികാരങ്ങൾക്കായി നരകംതന്നെ നാം ഒത്തൊരുമിച്ച് ഇവിടെ താമസിക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ഈ നാട്ടിനെ വെട്ടിമുറിക്കാൻ ഇടകൊടുക്കാതെ ഈ റസല്യൂഷൻ എല്ലാവരും യോജിച്ച് വോട്ടുചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

SHRI R. PONNAPPA NADAR : Sir, I rise to support the amendment moved by the hon. Member Shri Anantharaman. I am forced to point out at the outset that the attitude taken by the Congress Government is most unfortunate because I may say that they ought to have presented the case of the Tamilians also. As a matter of fact the Chief Minister was arguing the case for the Malayalees and not for the Tamilians. That is the impression that I have

gained. It is rather very unfortunate to note that such a situation has arisen in the House. I have listened with patience to the learned speeches made by the hon. Members. In all those speeches they tendered valuable advice to the Tamilians that it would not be advantageous for the Tamilians to join with Madras. I thank them for their valuable advice. They say that if you join with Madras we will have to pay higher rates of land Tax. I may submit that it is not a fact. I know the Madras State and that in some parts of the Madras State land tax is even less than what is obtaining in the Travancore-Cochin State.

There was another argument advanced by Mr. Korah that Southern Travancore was developed with Malayalee funds. I wish to point out that the Nanjanad people were paying tax at the rate of more than Rs. 25 per acre. It is true that the Pechipara dam was constructed for the benefit of the Nanjanad people. But, as a student of history, I may tell the House that after the introduction of the basic tax system, land tax in Nanjanad was reduced. Moreover we have to pay water cess at the rate of Rs. 7 and Rs. 2½. It is a truism if I say that more than Rs. 2½ lakhs is being realised by way of water tax from Nanjanad. The amount invested for the Kodhayar Irrigation Project till the end of 1951-52 is Rs. 79.91 lakhs. That is the capital expenditure incurred by the State. That can be seen from the Administration Report for the year 1951-52 and other total expenditure incurred by the State is Rs. 1927.15 lakhs. These are under the following heads:—

Navigation: Irrigation Embankment Rs. 218.95 lakhs
Scheme of agricultural improvement

and research. .. 10.44 „

Scheme of Industrial development .. 551.24 „

Electricity Schemes:

Pallivasal Hydro-electric scheme .. 977.79 „

Peringalkuthu scheme .. 168.73 „

These will aggregate to Rs. 1927.15 lakhs. Thus by comparison of figures the amount spent in South Travancore is very little.

The House knows that vast amounts have been spent by the Government in the northern part of the State as well. I may also remind the House that the Travancore State with

[Shri R. Ponnappa Nadar]

98 miles of railway had to incur huge sum by way of capital expenditure and as contribution to the S. I. R. as loss incurred by them. It was only on 1-4-1950 by the Federal Integration Agreement that the Government of India took over the Railways and this Government has not contributed anything after that. So far as South Travancore is concerned, they say, we have got a nice concrete road. It may not be an exaggeration to say that lakhs of rupees is realised by the Government from the transport scheme in the southern part of the State. The Tamilians were also paying high tax and they have given a share to the State. Now that a re-organisation of the State is contemplated it is the wish of the Tamilians that they should join with the three crores of Tamilians in the adjoining State. Just as the 1.5 crores of Malayalees wish to have a single Government, the Tamilians wish that they should also join with the Tamilians so that they may be governed by the Tamilians, so that their culture, their aspirations and their prosperity is with the Tamilians.

I will answer one or two points raised by some of the hon. speakers. First of all, when I said about the advice of the learned Members who spoke in this House I am reminded of the story of the wolf and the lamb. They are shedding crocodile tears over the fate of the Tamilians. We know the treatment meted out to the Tamilians after the advent of independence as far as this State is concerned. After the advent of independence the Tamilian officers were harrassed. They were not given their due promotions. Their seniorities were overlooked. In the recruitment they were neglected. There are thousand and one such cases. The Government would issue press notes after press notes about it. But the fact remains that the Tamilians are neglected and they are not given their due share in the administration of the State. The Malayalees wish the Tamils to be slaves, perpetual slaves in the Malayalam or Kerala State. The people of South Travancore fought for the Tamilnad. They gave in life and blood for the Tamilnad. My friend Mr. Viswambaran said that we do not represent the mass and the labourers. That is the trend of the argument advanced by him. I may say with all respect to him that there is no substance in it, because the votes we have received from the electorate is a clear pointer to that effect and all the opposing political parties suffered a terrible defeat.

My friend Mr. Bhaskaran Nair was saying that in South Travancore the customs and laws of inheritance are all similar to those of other parts of Kerala. That again is not a fact. It could be seen that the vast majority of the people occupying the southern part of the State are governed by the Hindu Mitakshara Law. The Christians until 1092 were governed by the Hindu Mitakshara Law. So far as Nanjinad Vellalas are concerned, it is pure Makkathayam. I cannot say that they are numerically superior. There is no substance in that argument.

Another argument advanced by my learned friend was that the T. T. N. C. shouted slogans such as 'Malayali Ozhika' (Down with the Malayalis). This again is only a political propaganda and a travesty of truth.

Another argument put forward by my learned friend was that the majority of the landholders are Malayalees and the Tamils are either lessees or mortgagees. Sir, I invite my learned friend to count the number of pattahs in these 4 southern Taluqs to come to the conclusion. If the Malayalees outnumber the Tamils so far as these pattahs are concerned, I am prepared to abandon that case in favour of Mr. Bhaskaran Nair. Tamils are not only landholders, but they are the real tillers of the soil and my submission is that argument is also not supported by facts.

Another accusation made against us is that we were oppressing the Malayalees. Of course, there was an incident in 1948 in which a single house was burnt. The Police registered a case on it. The case was chargesheeted and committed to the Sessions and as a Council appearing for the accused, I may say, that case ended in acquittal. It had nothing to do with the T. T. N. C. or the political agitation. It was only a private feud between a Nair and a Nadar. It had nothing to do with politics. Of course, political colour is given to this incident which is most unfortunate and regrettable. That case was decided by no less a person than Mr. S. Velu Pillai who was a Malayalee Judge.

Then, my friend built an argument on the elections. He said that there was no issue for the merger of the Tamil areas with the adjoining Madras State. This again is not founded on facts. In the 1948 elections, the T. T. N. C. was able to return 14 candidates to this Assembly and these 14 M. L. As. functioned as the only opposition in the then exist-

2/3951/V

[Shri R. Ponnappa Nadar]

ing legislature, and some of the Congress candidates who contested seats in this House forfeited their deposits. I need not dwell at length on these points.

Then coming to the 1952 elections, what happened in the 1952 elections was that the T. T. N. C. returned 8 candidates. It is true that in Nagercoil a United Front Leftist candidate was returned. But that United Front Leftist candidate made the people understand that he also stood for Aikya Thamizhakam and not for Aikya Kerala. So, on the basis of the election in 1952, no argument can be built.

The Legislature was dissolved in September 1953 and after that, there was the general election of 1954. What happened in 1954 elections I need not repeat.

Then, another point which I wish to urge is that the argument raised by the S. R. C. in their report in paragraph 295 is not correct. The data so far as these Taluks are concerned have no foundation on facts. For this, I may be permitted to refer to two passages from the Census Reports of 1931 and 1941. The 1931 Census Report was prepared by Shri Kunjan Pillai. I will refer to that passage in the 1931 Census Report, Chapter X, Language, page 321, paragraph 4:—

“Considering each division separately it will be seen that in the southern division 59% of the population speak Malayalam and 40 per cent Tamil. In this division the four southernmost taluks of Thovala, Agasteeswaram, Kalkulam and Vilavancode contain a large number of Tamilians and there more than 87 per cent of the population speak Tamil and only 12 per cent Malayalam as against 8 per cent speaking Tamil and 91 per cent speaking Malayalam in the other Taluks of the Division. In the Central division 94 per cent of the persons speak Malayalam and 5 per cent Tamil. But in the Taluk of Shencottah which is contiguous to Tinnevely District the Malayalam speaking population is only 2 and the Tamil speaking is more than 95%. In the northern division 97% of the population speak Malayalam and 2% Tamil and in the High Range the corresponding proportions are 22% and 73% respectively. Thus we see that in the Taluks of Thovala, Agasteeswaram, Kalkulam, Vilavancode, Shencottah and on the High Range Division the preponderating language is Tamil and in other localities it is Malayalam.”

Then, I refer to the 1941 Census Report prepared by Shri A. N. Thampi, Part I, Paragraph 462:—

“In the Taluks of Thovala, Agasteeswaram, Kalkulam and Vilavancode 86.6 per cent of the population and in Shencottah 94.6 per cent use Tamil as the mother tongue. In all other Taluks Malayalam is the mother tongue of the large majority except in Peermade and Devikulam where Tamil is spoken by 66 per cent of the population.”

Thus, by a comparison of the Census figures in 1931 and 1941, one can safely come to the conclusion that the majority of the population claimed by the T. T. N. C. is preponderatingly Tamil.

So far as the 1951 Census is concerned, it proceeds on the basis of the census tracts. So far as Devikulam and Peermade are concerned, we cannot arrive at a definite conclusion. But the Commission relies upon certain evidence furnished by the then Government. I am at a loss to understand from what source or from what data they have come to this conclusion. Moreover, the 1951 census was after the controversy for this separation had begun. So, it cannot be taken as the guiding principle for giving their decision so far as this issue is concerned.

Much was said about the history. But the Commission did not accept history as the basis for argument. Even based on history I am sure that we have got good a case. I am only reminded of a particular saying of Prof. Seely that ‘history teaches us that man is going to tell a lie’. So also my friends who spoke of history are telling a lie if I may be permitted to say so. Judged from any point of view, the Tamilians have got a good case for joining the Madras State. We are neglected. After independence, we have no freedom so-to-say. My friend Mr. P. K. Kunju was saying that there is the question of the Malayalees in the Tamilnad and asked what would be their fate. I need not meet that argument. There are Tamils in Trivandrum, Alleppey and other places, and they know how to take care of themselves. It is not Pakistan. There will be no war between the Madras State and Kerala. We will all live in peace and amity. This is the time for parting and we shall part as friends. All these bitter feelings should be forgotten. The Tamils feel that it

[Shri R. Ponnappa Nadar]

is better for us to be part of Madras. So far as Educational concessions are concerned, it is very difficult for the Tamil students to get admission in colleges in Trivandrum and other places. We have to send our children for educating them to Tinnevely, Palayamcottah and other places. In the Medical and Engineering Colleges, our people are not given our due share. Of course, they may say that the number of students to be admitted in the colleges is limited. That is why we say that if we join the bigger State of Madras, our educated young men will have better scope in the Madras State, where scope for development is much better. We know that it is decidedly advantageous to be part of the Madras State rather than be perpetual slaves of the Kerala State. We want our rights, we want independence and we want liberty. That cannot be denied by this House. I hope all the Malayalees will view this human aspect of the problem as was said by my predecessors. With these observations, Sir, I may appeal to the hon. Members of this House to view this problem in a detached spirit and allow us to develop ourselves, so that the children of the Tamils may have better scope in the Madras State.

SHRI N. A. NOOR MUHAMMAD : On a point of information. An opportunity may be given to the hon. Member representing Peermade and Devikulam Taluks to speak.

MR. SPEAKER : Yes, I will give him an opportunity.

ശ്രീ. കെ. എം. ജോർജ്ജ് : സർ, രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങളായി അതി പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ ചർച്ച നടക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലാകെ പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപംപ്രാപിക്കാൻ പോകുകയാണ്. വിശാലമായ ഭാരതഭൂമിയുടെ ഭാവിയിലെ സംബന്ധിച്ചും ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻപോകുന്ന മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും വിവിധ നിയമസഭകളിൽ ചർച്ച നടക്കുന്ന ഒരു സുപ്രധാനഘട്ടത്തിലാണ് ഇവിടെയും അതേപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച നടക്കുന്നത്. വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ ഈ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങളായി ഈ നിയമസഭയിൽ വാദപ്രതിവാദരൂപേണയും ഉപദേശരൂപേണയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കയ്യുണ്ടായി. ആർക്കും ആവശ്യമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ ഉപദേശങ്ങളും ഇവിടെ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകയ്യുണ്ടായി. എങ്കിലും ഒരു പഴഞ്ചൊല്ല് പറയുന്നതുപോലെ, ഇപ്പോഴും 'വഞ്ചി തിരുനാളിൽ' തന്നെ. ആർക്കും ആവശ്യമില്ലാത്ത വളരെ ഉപദേശങ്ങൾ ഈ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങളായി നാം കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. ആർക്കും ഒരു ഉപദേശവും കൊടുക്കാൻ ഞാൻ മുതിരുന്നില്ല. വളരെയേറെ പ്രബുദ്ധതയും വിശാല പാരമ്പര്യവകാശങ്ങളും ഉള്ള ഒരു ജനതയാണ് നാം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ പ്രബുദ്ധതയും പാരമ്പര്യങ്ങളും അനുസരിച്ച് ഈ അവസരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കടമ നമുക്ക്

29345

കണ്ടു. ഇൻഡ്യയെ പുനഃസംവിധാനം നടത്തുന്നതിനു പോകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, നമുക്ക് പരസ്പരം ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത നിലയിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ കൂടാതെ കഴിയാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഭാരതത്തെ നാം ശക്തിപ്പെടുത്തണം. അതല്ലാതെ അന്യോന്യം വൈരാഗ്യം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രസ്താവനകളും ഉപദേശങ്ങളുമല്ല നമുക്കു വശ്യം. നാം അന്യോന്യം വൈരാഗ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാതെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ യോജിപ്പോടുകൂടിയും, സഹകരണത്തോടുകൂടിയും യോജിച്ചുനിന്ന് ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് യാതൊരു വിശേഷവുമില്ല. ഇക്കാര്യത്തെ സാധനമായി ഇവിടെ ഏതാനും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാനും ഒന്ന് അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ സഭയിൽ എന്തു വാദപ്രതിവാദങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളും ഉണ്ടായാൽത്തന്നെയും അതുകൊണ്ട് വളരെയേറെ ഫലമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻപോകുന്നില്ല എന്നും, കേന്ദ്രത്തിന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചാണ് കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതെന്നും പ്രായമുള്ള ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട നേതാക്കൾ ഇവിടെ പറയുന്നതുകേട്ടു. അതത്ര ശരിയാണെന്നു എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. വിഭവകുറയ്ക്കൽ ഒരു ജനതയുടെ നാമത്തിൽ, ഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും വിദ്യാഭ്യാസവും രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയുമുള്ള തീരുമാനം താഴ്ന്നുകൊച്ചിയിലെ ജനപ്രതിനിധികൾ എടുക്കുന്ന ഒരു തീരുമാനം കേന്ദ്രത്തിന്റെ അടുത്ത സമർപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതിനു വളരെ ഫലമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

വളരെ വളരെ നൂററാണ്ടുകളായി നമ്മുടെ പുരൂഷന്മാർ, നമ്മുടെ മുൻഗാമികൾ, ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന, സ്വപ്നം കണ്ട, ഒരു ഐക്യകേരളം ഒരു വിധത്തിൽ ഇന്ന് സാധിതപ്രായമാകാൻ പോകുകയാണ്. അങ്ങനെ കേരളം രൂപംകൊള്ളാൻപോകുന്ന അവസരത്തിൽ സാമ്പത്തികപരമായും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും, സംസ്കാരികമായും കേരളത്തിന് നന്മവരുന്നതിനും ശ്രേയസ്സ് ഉണ്ടാകുന്നതിനും, ഈ കേരളം വികസിച്ചു വളരുന്നതിനും വേണ്ടി, ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാനുള്ള സന്ദർഭം ഇനിയും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ചുരുക്കമായി ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് പല ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്റ്റേമിന്റർ പല നൂതനകളും ഉള്ളതാണെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞെങ്കിൽത്തന്നെയും, ഇൻഡ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ഏറെ ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. കേരള മാനദണ്ഡത്തിൽ വിവിധസംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് കമ്മീഷന്റെ കുറ്റമല്ല. ഇൻഡ്യയെപ്പോലെ സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നമുള്ള ഒരു വീസ്തൃതരജ്യത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്തെയും തെക്കുഭാഗത്തെയുംപറ്റി, കേരള അളവുപോലെയോ ഉപയോഗിച്ചു ഒരുപോലെ തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഞാൻ ഒരു പ്രധാനദോഷം റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. സംസ്ഥാനരൂപീകരണത്തെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുമ്പോൾ വലിയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ നന്മകളെപ്പറ്റി കേരളയേറെ സ്തുതിക്കുകയും, ചെറിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തിട്ട് ഇത്രയേറെ ചെറിയ ഒരു കേരളസംസ്ഥാനം വാങ്ങാതെക്കൊണ്ട് എസ്സ്. ആർ. സി.

[ശ്രീ. ഐ. എം. ജോർജ്ജ്]

അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിൽ അവർക്ക് തെറ്റാ പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ താലൂക്കുകൾ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും ചരിത്രപരമായും ഉള്ള കാരണങ്ങളാൽ, വിട്ടുപോകാതെ ഒരുമിച്ചു നിന്നിരുന്നെങ്കിൽ അത് സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു. അതാണ് അഭികാമ്യം. കണക്കുകൾ ശരിയാണെങ്കിൽ എന്താണു് 600 ചതുരശ്രമൈൽ വരുന്നതും 8 ലക്ഷത്തിൽ ചിലപണം ആളുകളുള്ളതുമായ ഒരു ഭൂവിഭാഗം ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും വിടത്തിൽ തമിഴ്നാട്ടോടു ചേർക്കണമെന്നു് അവിടെയുള്ളവർ വ്യക്തമായി അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുവെച്ചാൽ അതിനെതിരായി അവകാശം പറഞ്ഞുവെക്കാൻ ആർക്കും ശക്തിയില്ലെന്നും അതിന്റെ അവകാശം പറഞ്ഞുവെക്കുന്നതു് ജനാധിപത്യത്തിനു യോജിച്ചതല്ലെന്നും പറയാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ, തമിഴ്നാട്ടിനോടു ചേർക്കണമെന്നായി ചിന്തിക്കണം. നാം ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണെങ്കിൽ അതു് എല്ലാവർക്കും കൂടുതൽ സന്തോഷപ്രദമാണെന്നും പ്രയോജനകരമാണെന്നും പറയുന്നതിനു ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

ഗുഡല്ലൂർതാലൂക്കും, നീലഗിരിയും കേരളസംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതിരുന്നതു് മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സാമ്പത്തികമായ നില നില്പിനെ കരുതിയോ, ഒരു സ്റ്റേറ്റായി മദ്രാസിനു നിൽക്കാൻ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ പോയാൽ ഭൂമിയില്ലെന്നു കരുതിയോ ആണോ എന്നുള്ള സംശയങ്ങൾ ഞാൻ ഈ സഭയുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുകയാണ്. ഇത്രയേറെ വിദ്യാഭ്യാസവും തൊഴിലില്ലായ്മയും ഉള്ള ഇൻഡ്യയിലെ പ്രോജക്ട് സ്റ്റേറ്റു് എന്നു വിളിക്കുന്ന ഈ സംസ്ഥാനത്തെ 14,000 ചതുരശ്രമൈൽ ന്റെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ പരിധിയിൽ നിറുത്തി കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് ഹേറിയായി എന്നു് ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്.

ദേവികുളം പീരുമേടിനെപ്പറ്റിയും അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങൾ ഇവിടെ ധാരാളം നടന്നു. പരിണതപ്രജ്ഞയും പാലതയുള്ളവനുമായ ശ്രീ. നടരാജപിള്ളയുടെ ഇഷ്ടാർത്ഥത്തിലുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട എല്ലാ തമിഴ്നാട്ടിനോടും ആദരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമർപ്പിതതയോടുകൂടി സഭയുടെ എല്ലാ ഭാഗത്തുമുള്ള സ്റ്റേറ്റിനോടും കൗതുകമുള്ള സമീപിക്കണമെന്നും ഞാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ദേവികുളം പീരുമേടിനു വേണ്ടിയുള്ള വാദം തമിഴ്നാട്ടിനോടു ഉപേക്ഷിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് രണ്ടുഭാഗക്കാർക്കും ഇൻഡ്യയിലെ പരസ്പരമായി ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുവാനുള്ള പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും വിഷമതകളും ഉണ്ടാക്കുമെന്നു് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ബാങ്ക്വെയിലെപ്പോലുള്ള അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിനും പാരമ്പര്യത്തിനും അനുകൂലമല്ല. ദേവികുളം പീരുമേടി താലൂക്കുകളിൽ ഈ തർക്കംമൂലം ചില ദോഷപാതകങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഞാൻ കാണിപ്പിക്കുന്നു. അതൊക്കെപ്പറ്റി സംഭവമായിരിക്കാം. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരിക്കട്ടെ എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കു് ആരും മുതിരരുതെന്നു് ഏനിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇന്നലെ ശ്രീ. എം. പി. മേനോൻ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഞാൻ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ലക്ഷദ്വീപുകളും അമീൻ

ദിപകളും ഈ കൊച്ചുസംസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ടുകയറേണ്ടതിൽ അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ആ ദിപകളെ ഭൂമിയിൽനിന്നും നമുക്ക് കയ്യടക്കിയതിലേക്ക് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ അതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല. കമ്മീഷൻറിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ ഈ രണ്ടു ദിപകളും കേരളത്തിന് വിട്ടുതന്നിരിക്കേ അതു വേണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. മിൻപിട്ടത്തത്തിൽ എപ്പോഴും അനേകംപേർ ജീവിയുവരുന്നു, ഒരുവരും മുഴുവൻ കടലോരപ്രദേശമായ, കേരളസംസ്ഥാനത്തിന് സാമ്പത്തികമായി നോക്കിയാൽ ഈ ദിപകൾ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. കൊച്ചി നാവികപരിശീലനകേന്ദ്രമാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്ക് അക്കാര്യങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിപ്പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഈ ദിപകൾ വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് യാതൊരു കാരണവശാലും കമ്മീഷൻ നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ ദിപകൾ വേണ്ടെന്നു പറയുന്നത് മറ്റൊരു പാതകമാണെന്ന് ഞാൻ സഭയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പക്ഷെ, രാജ്യരക്ഷാപരമായ കാരണങ്ങൾ മുൻനിർത്തി കേന്ദ്രഭരണത്തിൽ ഈ ദിപകളിരിക്കണമെങ്കിൽ, അതിൽ എനിക്ക് എതിരഭിപ്രായമില്ല.

തമിഴ് മലയാളി ചിന്താഗതി കഴിഞ്ഞകാലത്തു എന്തുകൊണ്ട് എത്തിയെ ഉണ്ടായി എന്നും ആരാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും ഇവിയെ ഉള്ളവർ അറിയാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ആ കാര്യം പറഞ്ഞത് യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള വൈരാഗ്യവും വിഷമവും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. തമിഴരെ നിയന്ത്രിക്കാനായി കാളനൈസേഷൻ പദ്ധതി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഉണ്ടാക്കി എന്ന് പറയുന്ന ഭരണാധികാരികൾ മണ്ണിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് സൗകര്യമില്ലാത്ത ആളുകൾ അപേക്ഷിച്ചിട്ട് എത്രപേർ ഭൂമി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. മണ്ണിൽ ജോലിചെയ്തു ജീവിക്കാൻ കരാറുവരുത്തി നൽകണമെന്നു കേണപേക്ഷിച്ചവർ ഭൂമി കൊടുത്തില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നുദേവികളും പീരുമേട് തമിഴർ അവകാശപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു.

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള : ആ ഭരണാധികാരി എന്ന് പറഞ്ഞതു ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്?

ശ്രീ. കെ. എം. ജാജു : ഞാൻ പറഞ്ഞത് പരമേശ്വരപിള്ളയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള : അതു വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരം മറ്റൊരു ഇവിടെ പാലിക്കേണ്ടതാണ്. എന്തും എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം വിചാരിക്കരുത്. ഭരണാധികാരികൾ ആരാണ്?

ശ്രീ. കെ. എം. ജാജു : ഞാൻ മറുപടി പറയാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. അതിനുമുമ്പ് ഞാൻ മറുപടി പറയുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു. അദ്ദേഹം പരിവൃപ്തപ്പെട്ടു കേണപേക്ഷിച്ചതാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞവർക്കു കൂടി പരമേശ്വരപിള്ളയെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പട്ടം താണുപിള്ളയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതേ പദ്ധതി ശരിയായി മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്നുവെങ്കിൽ തമിഴർ, കാമരാജനാടർ, ദേവികളും പീരുമേടും അവകാശപ്പെടുകയില്ലെന്ന് ഈ സഭാ രംഗത്തിൽതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. എ. താണപിള്ള : ആ തമിഴരെ നിയന്ത്രിക്കാനാണോ ?

ശ്രീ. കെ. എം. ജാജു : ആ വാക്ക് ഞാൻ പിൻവലിച്ചു.

ശ്രീ. പി. വി. അവിരാതരകൻ : 1948-ൽ നാഗരകോവിലിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ തമിഴ്നാട് ലിങ്കപിസ്റ്റിക്ക് പ്രാവിൻസ് വരുമ്പോൾ വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടില്ലേ ?

ശ്രീ. കെ. എം. ജാജു : 48-ൽ അല്ല, അതിനുമുമ്പ് ശ്രീ. താണപിള്ള കാബിനറ്റ് പ്രസിഡൻറായിരുന്നപ്പോൾ ഏതാണ്ടിപ്രകാരം ഒരു പ്രമേയം നാഗരകോവിലിൽവെച്ചു പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. എ. താണപിള്ള : നാട്ടിൽ വെറുതെ കിടന്ന സ്ഥലത്തു ആളുകളെ കയറി അമസിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കാമരാജനാടാർ തമിഴ് ഭൂരിപക്ഷമെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞത് തമിഴരെ നിയന്ത്രിക്കാനാണെന്നു വരുമോ ?

ശ്രീ. കെ. എം. ജാജു : അങ്ങിനെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ വെടിവെച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ പറയേണ്ടിവരും. ഞാനതിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. (ചിരി)

ശ്രീ. എ. താണപിള്ള : കാബിനറ്റുകാർ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ എത്ര സ്ഥലത്തു വെടിവെച്ചു ?

ശ്രീ. കെ. എം. ജാജു : ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ശ്രീ. താണപിള്ള അന്ന് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽതന്നെയും, നല്ല ഒരു കാര്യമാണ് ചെയ്തതെന്നാണ്. നിയന്ത്രിച്ചു എന്നുള്ള വാക്ക് ഞാൻ പിൻവലിക്കുന്നു. ന്യായമായി കേരളത്തോടു ചേരേണ്ടതും ചേർക്കേണ്ടതുമായ ത്രുവല്ലൂർ, നീലഗിരി എന്നീ വടക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കിട്ടാൻ നമുക്കവകാശമുണ്ട്. ചെങ്കോട്ടയുടെ പറ്റുതത്തിനു ഇപ്പറമുള്ള ഭാഗവും ദേവികുളം പീരുമേടും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു, പ്രാണവായുപോലെ ഒരു ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി - തമിഴ് സ്റ്റേഫിൽ വാദിക്കുന്നതു നീതിക്കു ചേർന്നല്ല. അതൊട്ടു തരികയുമില്ല. അതിനു ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നു നാം വാദിച്ചു വരുന്നു. ഒരേ രാഷ്ട്രത്തിലെ ആളുകളെന്ന നിലയിൽ നാട്ടിന്റെ ഐക്യത്തിനും നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി വിവേകപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ച് ഇൻഡ്യയ്ക്ക് ഒരു പ്രബലകേരളസംസ്ഥാനം നേതൃത്വം നൽകണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Sir, I rise to support the amendment of Shri T. T. Daniel viz.,

"recommending the merger of the Tamil taluks of Thovala, Agasteeswaram, Kalkulam, Vilavancode, Neyyattinkara, Shencottah, Devicolam, Peermade and Chittoor with Madras State."

In supporting the amendment I would rather confine my remarks to Devicolam and Peermade in particular. Much has been discussed here about the Southern Taluks and the Shencottah taluk. I feel it my duty to confine my speech to the taluks of Devicolam and Peermade.

Firstly, I will deal with the charge levelled against some of us. It was said that we are working as tools of the Madras State and as agents of Shri Kamaraj and Subramoniam to agitate for the inclusion of these taluks to Madras State. This is evidently based on the resolution passed by the Tamil Nad Congress Committee at Madras that Devicolam and Peermade must form part of Tamil Nad. In this connection I would remind my friends of the situation which existed in 1954. I would remind my Congress friends in particular that it was they who sought the services of Shri Kamaraj Nadar to do propaganda for their candidates for their election from these taluks. The very same people are now coming forward and saying that this same gentleman is working against them.

ശ്രീ. എ. കുഞ്ഞൻനാടാർ : ഈ ആരോപണം ഉന്നയിച്ച ആൾ സ്വതന്ത്ര തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പാകിസ്ഥാനിലെ അന്ധാസിധറായി പോയ ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA : I don't want to be disturbed by these petty questions.

ശ്രീ. പി. കെ. കുഞ്ഞു : അതാരണെന്നറിഞ്ഞാൽക്കൊള്ളാം.

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥശർമ്മ : പോയ ആളെയും പോകാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ആളെയും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

When Shri Kamaraj Nadar came to Devicolam to do propaganda for the Congress the Congress leaders and the Ministers were with him. But it was the T. T. N. C. who received him with black flags. Now my friends say that the Government of Madras is making us tools for advocating their cause. This is rather regrettable. I can only say that it would be better for the Travancore-Cochin Government and the Congress leaders to go and request Shri Kamaraj Nadar to save them from this situation also. Now, I find that many of the hon. Members of this House is opposed to the idea of these areas going to the Madras State. And I cannot find any weighty arguments put forward in favour of their stand. What I say is based on the opinion of the people there. I am only trying to justify the stand taken by the people of Devicolam and Peermade and as the representative of these people, I am entitled to do so. There is nothing wrong in saying so. In representing the case, there is nothing wrong in my yielding to the dictates of the people in Devicolam and Peermade. If Travancore can claim other parts which now belong to the Madras State, is it wrong for the Madras State to claim some parts of our State which is admittedly preponderating Tamil.

2/3951/V

[Shri S. Seshadrinatha Sarma]

There is another aspect that has to be borne in mind in this connection. It has been mentioned here that if Devicolam and Peermade go to Madras, the financial position of the labourers in these areas will become worse. My friends will please appreciate the fact that there is what is called a basic pay, which is fixed at annas 15. Now, over and above this basic pay which a labourer is getting, there is what is called a dearness allowance. This is a varying figure depending upon the cost of living index. The living index figure prepared by the T. C. State goes to show that 15 annas plus another $10\frac{1}{2}$ annas, that is, $25\frac{1}{2}$ annas should be the total pay for a labourer. The dearness allowance fixed here is in relation to the Travancore cost of living index, while the D. A. fixed in Madras is in relation to the cost of living index figure in Madras. If the index of the cost of living comes down, the dearness allowance will be reduced in T. C. State also in proportion. That the dearness allowance would get automatically reduced if they go to Madras is no cause for fear. There is a propaganda going on instigated by the Congress among the labourers in Devicolam, dissuading them from their decision to join the Madras State. But, I may say that that kind of persuasion will not carry much weight. I know they are not prepared to reconsider their decision, *viz.* to merge with Madras.

MR. SPEAKER: You have only five minutes more. You may confine your remarks to the matter of Devicolam and Peermade.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Sir, I may mention one instance, one act of the Government of Travancore-Cochin, who claim to be fair in their dealings. I refer to the education concession that has been extended to the Tamil section of the boys there. It was ordered by the present Congress Government that the fee concession so far allowed to schedule castes tribes etc. would be extended only to Travancore-Cochin State subjects. I do not know how the idea of a State subject came to the present Congress Government. I do not find the words 'state subject' mentioned anywhere in the Indian Constitution. And there has been an agitation going for a clarification of this position from early March 1955, but I may say with regret that this Government has done nothing. Now, where is the difficulty for this Government to say who is a State subject and who is not a State subject?

ശ്രീ. കെ. എം. ചാണ്ടി : ഈ സ്റ്റേറ്റിലെ ഒരു സബ്ജക്റ്റാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു കണക്കാക്കുമോ ?

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥൻ : ഇതു സംബന്ധിച്ച് മുഖ്യമന്ത്രിയെക്കണ്ടു നിവേദനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പല പ്രാവശ്യം ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖ്യമന്ത്രിയുമായി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നുചെയ്യാം, നാളെചെയ്യാം, മറ്റൊന്നാലോ ചെയ്യാം എന്നു പറഞ്ഞു സമയം നീട്ടിയതല്ലാതെ, ഇന്നേ ദിവസംവരെ ഒരു തീരുമാനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത തുറന്നു പറയാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

Then, with a lot of difficulty, I was able to persuade the Chief Minister to telephone to the Director of Public Instruction to ask the Headmaster of the School to defer collection of fees. The question of lump sum contribution to enable the Harijans to buy books and clothing, which is given by the Central Government is not made to these Tamil Harijan—a concession that was enjoyed even during Sri Pattom Thanu Pillai's time. Now, I understand that the Headmaster of the School has finalised the list denying the financial aid to three hundred and odd Harijan boys. I cannot understand the motive behind the order and the justification to perpetuate the wrong deed. Possibly it is best known to those who passed it.

In the matter of reorganisation of the States, the need for such a reorganisation is as a consequence of the agitation of the people that they should be allowed to better serve themselves administratively and in all ways by rearranging themselves giving predominance to the language question. The S. R. C. in coming to this conclusion has, I submit, deviated from the principle so far enunciated. They say that economic factors and administrative convenience and all such things should be taken into account. When it suits them to place their arguments on economic factors, they do so. When it suits them to give importance to administrative convenience, they act accordingly. As it suits them, they come to a decision. They do not lay down anywhere the fundamental principles that should guide the people to decide these questions. They have recommended for provinces which extend to fifty thousand square miles. There are others with double that area. Similarly, the population can be a varying figure. If that is so, why not a Kerala State, as suggested without Devicolum & Peermade?

MR. SPEAKER; Please conclude.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA : I may be given some more time.

2/3951/V

MR. SPEAKER: No, you have to conclude.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Sir, regarding the Geographical position of Peermade and Devicolum, it consists of three regions; the plateau, the western slope and the eastern slope. The western slope of Peermade and Devicolum has been cultivated by Malayalees. At that time Peermade was not accessible from this side and the way lay through the Madras State. There was no path on this side. When I came to Munnar in 1933 the access to the town was through the Indian Union side. The plateau region and the eastern region are occupied by the Tamilians. Now, if you see the history of Devicolum and Peermade some hundred and fifty or two hundred years ago, you will find there were the cardamom cultivation. Now, this is an aspect which has not been explained by anybody here. This has not been touched by any member.....

ശ്രീ. മഞ്ജനാഥപ്രഭു : 1933-നു മുൻപുതന്നെ അവിടെ കാർഡമം വിത്തു- 99-ലെ വെള്ളപ്പെടക്കത്തിനുശേഷമാണ് ചിത്തയായിപ്പോയിട്ടുള്ളത്.

MR. SPEAKER: Yes, you may proceed. You have three minutes more.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Devicolum Taluk today consists of three important regions, the cardamom estate area, the tea area and the forests. The cardamom estates extend to an area of over one and-a-half lakh acres. It is exploited, cultivated and owned by the Tamilians, except to an extent of ten per cent. Even this ten per cent, which belongs to the Malayalees, is of recent growth. Otherwise, all these areas have been developed by the Tamilians. The tillers of the soil are Tamilians. Coming to tea, you find it is developed with foreign capital. But the labour is Tamil. The Tamilians are the tillers of the soil. And there is no reason why the Tamilians who have sacrificed much in making it a productive region should not claim it as their own.

As my friend Mr. Korah admitted, it was irksome to the Malayalee to go to Devicolum and Peermade till some years ago. But conditions have changed and now the Malayalee comes and says that it is no more irksome to go to these places. That is a position I cannot understand.

SHRI M.P. MENON: Does anybody suggest that the people who occupy that area should be driven away and the place taken over by Malayalees?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: There is that pressure also. The cry has been raised that all factory labourers should be Malayalees. But because the Tamil section is putting pressure, and because of the fact that they had served their employers well, they are able to continue. On the factory and supervisory side, a very large number of Malayalees are coming in. It is not a case of every Tamilian be dismissed outright. Whenever a factory labourer or supervisory staff goes away, he is replaced by a Malayalee.

ശ്രീ. പി. വി. അവിരാതരകൻ : അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മലയാളി വർക്കേഴ്സിനെ എല്ലാം സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ കാലത്തു തന്നെ പിരിച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ളതായി പരാതി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥശർമ്മ : അവരെ പിരിച്ചുവിടുകയല്ല, അവർ ജോലി ചെയ്യാൻ ശേഷിയില്ലാതെ പിരിഞ്ഞുപോവുകയാണുണ്ടായത്.

ശ്രീ. പി. വി. അവിരാതരകൻ : അവരെ പിരിച്ചുവിട്ടതിനെപ്പറ്റി ഇന്നത്തെ ആപ്പോസിഷൻ പാർട്ടി ലീഡർ പരാതിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി അറിയാമോ?

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥശർമ്മ : പരാതി ആക്കു വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാം. പരാതിയിലുള്ള വസ്തുത ശരിയാണോ എന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്.

MR. SPEAKER: Yes, you may conclude. You have exceeded your time.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: So far as these regions are concerned, we stand on the fundamental principle that the land must come to the tiller.

SHRI M. P. MENON: Does the hon. Member make any distinction between an estate labourer and a peasant.?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: I understand the implication. So far as Devicoolam and Peermade are concerned in respect of the Cardamom area, the peasants are Tamilians. As regards the tea plantations are concerned, the employees, including labourers are Tamils. I ask my friends to say whether there has been any Malayalee peasants in these plantation areas, except those who have come there four or five years back under the Grow More Food Campaign of this Government. If they have settled there for more than ten years, I will concede the position. Therefore, if there are any peasants in Devicoolam and Peermade, they are Tamilians; it is only recently that Malayalees became peasants there. But even now if you calculate the percentage, the Tamilians are predominant.

[Shri S. Seshadrinatha Sarma]

Sir, the guiding principle of the States Reorganisation Commission should only have been to ascertain the wishes of the people. The wishes of the people there have been very clearly expressed in the recent elections. The clear issue before the electorate was whether they should join the Tamilnad, or remain in Kerala. They have decided to join Madras. The S. R. Commission has done the greatest injustice to the Tamil sections thereby building up its entire case on wholly wrong foundations. While conceding that the Tamil population is 72 and 46 per cent respectively in these two areas, they say in para 295 of their report 'It has, however, been stated before us that this fairly large Tamil population of these two taluks is accounted for, in part, by a floating corps of labourers employed by plantations in this area. Recent figures for the Peermade and Devicolum taluks show that the Tamil migrant population constitutes 30 per cent and 46 per cent, leaving behind 14 per cent. and about 26 per cent. as the non-floating Tamil-speaking population in the two taluks respectively.' Sir, I wonder how a responsible Commission like the States Reorganisation Commission can base their figures on unauthenticated facts. They have merely stated that it has been stated to them so. They do not quote the authority. They do not say who told them that. How do they arrive at the conclusion that these are floating population? The S. R. Commission should have been more responsible, in their statements. I shall explain how the population appears to be a floating population. It is the practice for the employers there to allow the labour on their estates to remain away in their homes for some days in the year. The workers, if they are to preserve their health, have to be away from there at least for a few days. The doctors advise that. Every worker is entitled to leave with pay based on the days he has worked.

SHRI K. M. CHANDY: Does the hon. Member suggest that the people go to Tamilnad on medical advice and for health reasons?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: I do not.

SHRI M. P. MENON: Why do they go, for sight-seeing or to their homes?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: They may go for sight-seeing also sometimes. I say that the Tamil labourers have migrated from Madura, Tinnevely and other places just as I have migrated to Devicolum.

But are they foreign emigrants? They are certainly not Pakistanies, they are Indians. Migration does not take away their rights. They have come and settled in Devicolam and Peermade. If they merely go back to their places for some time of the year, that does not mean that they are a floating population. Therefore to build a case on hypothetical case, I do not think, is proper for a responsible Commission like the S. R. Commission.

The most fundamental and all-important principle is the period of their stay in T. C. State. This should have been considered by the Commission in deciding who is floating whether it is the Tamil or Malayalee.

SHRI K. M. CHANDY: Does the hon. Member say that the people of Devicolam and Peermade, by a majority, have voted for going to the Madras State?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Most certainly. That is the case.

SHRI K. M. CHANDY: Does the hon. Member remember that Devicolam less Pallivasal and Peermade less Peruvanthanam formed one constituency this time only and that was the only time when they voted for the Tamilnad Member?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Even in the previous election the Tamils voted for the merger with Madras. I am aware that Pallivasal and Peruvanthanam may have to be separated from Devicolam and Peermade, if a Boundary Commission is appointed. The Boundary Commission would have to decide that question.

SHRI K. M. CHANDY: Is it conceded that Pallivasal and Peruvanthanam should form part of Kerala?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Most certainly. But I feel that the basis of the division should be the will of the people. In the case of areas which lie contiguous to the Madras border, the people there should be given the option to decide.

In regard to the areas of Pallivasal and Peruvanthanam they are the source of the Hydro-electrical power exploited by

[Shri S. Seshadrinatha Sarma]

this Government. They may go to Kerala not for the above reason merely, but because the people in that village may say so.

SHRI A. THANU PILLAI: Would not their names be found in the electoral rolls of their homeland if they are there when the rolls were prepared?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: According to the Constitution their names will appear where their houses are ...

SHRI A. THANU PILLAI: That is not my question. My question was, if they are in their homes in Madura, at the time of the preparation of the rolls, would not their names be found there in those rolls?

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: Not necessarily, Sir. Supposing I leave Trivandrum for Devicoolam, when the enumerator comes he enquires about the people, and the relative in the homes give my name also. Enumeration, you know, is taken in the houses.

SHRI A. THANU PILLAI: Where do these people go and live? Do they go and live in hotels? They live in houses, I suppose.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: They are not migratory.

SHRI A. THANU PILLAI: The hon. Member himself admitted that the labour is migratory in character.

SHRI S. SESHADRINATHA SARMA: They are not migratory. The fact is that they have settled in these areas since the land was opened by European Planters. Their sons and daughters still continue in the same place.

SHRI R. SANKARANARAYANAN THAMPI: Sir, It was announced by the hon. Speaker that only fifteen minutes will be allowed to each member. It is already 45 minutes and I want to remind the Speaker that from this side we have given several names of speakers.

ശ്രീ. എസ്. ശേഷാദ്രിനാഥ ശർമ്മ : ഞാൻ കഴിയുന്നതും സമയം
 ദിർഘിപ്പിക്കാതെ അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. പ്രസംഗരീതിയിൽ
 നിരക്കെ ചോദ്യങ്ങളും മറുപടികളും ഉണ്ടായതാണ് നീണ്ടുപോയതാണ്,
 ക്ഷമിക്കണം.

Sir, I conclude. They have expressed their views in unequivocal terms in more than one election. Their stand is clear and is in favour of merger with the Madras Tamilnad. They will press their view-point at the highest level and carry on their agitation constitutionally till their object is gained. And if the desires of the people of the other Tamil speaking areas can be respected why not that of the Tamils of Devicoolam and Peermade ?

I therefore appeal to my friends to concede the fundamental principle of democracy and allow the Tamils of Devicoolam and Peermade to go and join their brethren. This is their well-considered and final conclusion.

MR. SPEAKER : The discussion on the S. R. C. Report will be continued tomorrow and according to the decision of the House made earlier, the question hour will be suspended.

The House will now adjourn and meet again at 8 A. M. tomorrow.

The Assembly adjourned at 1 P. M. to meet again at 8 A. M. on Thursday the 24th November 1955.